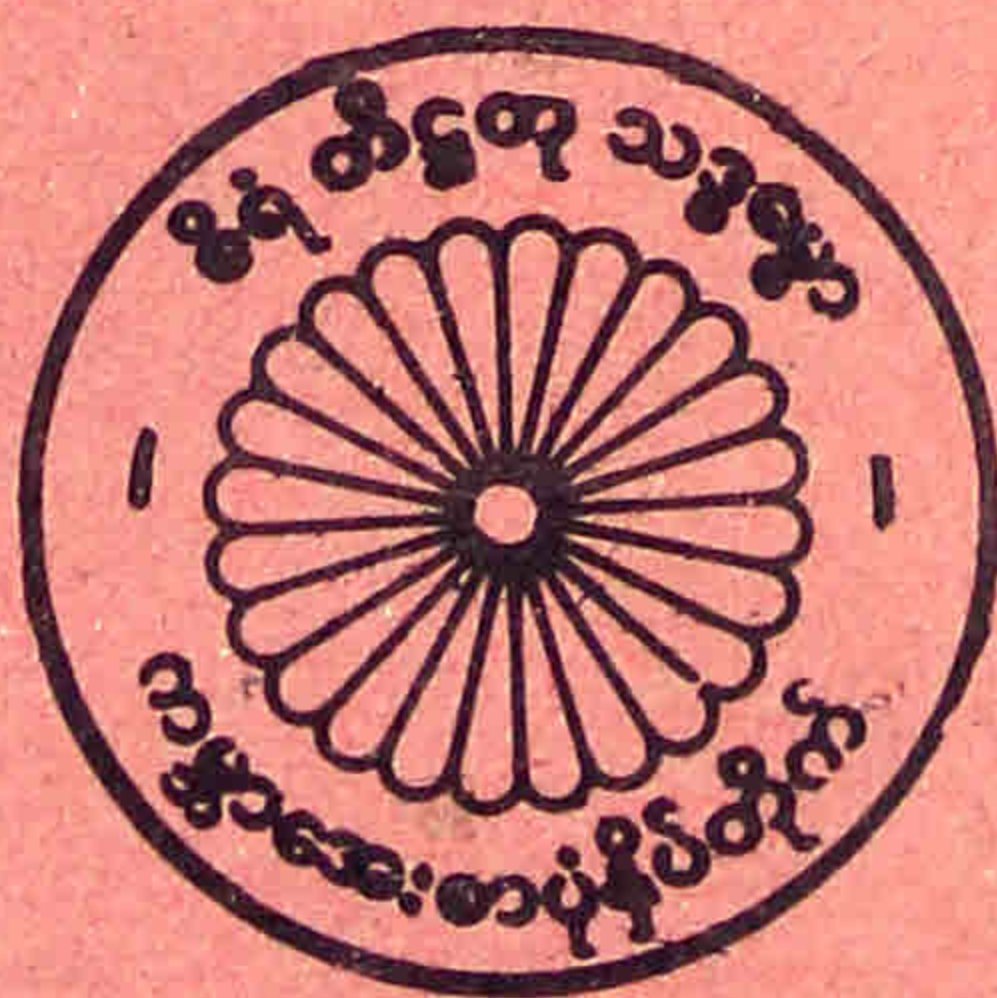

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမရှိအဖွဲ့

အမှတ် (၁၃)

ဘိက္ခုနီဘာဝါဘာဝ ဝိနိစ္ဆယ

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာ့အေးစာပုံနှိပ်တိုက်တွင် ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ-၂၅၄၉

ကောဇာ-၁၃၆၇

ခရစ်-၂၀၀၆

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့.

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမရှိအဖွဲ့.

အမှတ် (၁၃)

ဘိက္ခုနီဘာဝါဘာဝ ဝိနိစ္ဆယ

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာအေးစာပုံနှိပ်တိုက်တွင် ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ-၂၅၄၉

ကောဇာ-၁၃၆၇

ခရစ်-၂၀၀၆

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ကမ္ဘာအေးစာပုံနှိပ်တိုက်တွင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဇနည်ဝင်း
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၈၄၃/၀၂၄၀၅)က
ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရခြင်းအကြောင်း (နိဒါန်း)	ဃ
၂။	နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃) ဖွဲ့စည်းခြင်းအမိန့်	ဆ
၃။	စောဒနာတင်သွင်းလွှာ	၁
၄။	သောဓနာချေပလွှာ	၂၃
၅။	ဘိက္ခုနီဘာဝါဘာဝဝိနိစ္ဆယနိဒါန်း	၃၈
၆။	နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိုရ်အဖွဲ့အမှတ်(၁၃) သဘာမတိဩဝါဒကထာ	၄၃
၇။	အမှတ် (၁) စောဒနာ၊ သောဓနာတို့ကို ဝေဖန်စိစစ်သုံးသပ်ချက်	၄၆
၈။	အမှတ် (၂) စောဒနာ၊ သောဓနာတို့ကို ဝေဖန်စိစစ်သုံးသပ်ချက်	၅၁
၉။	အမှတ် (၃) စောဒနာ၊ သောဓနာတို့ကို ဝေဖန်စိစစ်သုံးသပ်ချက်	၅၉
၁၀။	အမှတ် (၄/၅) စောဒနာ၊ သောဓနာတို့ကို ဝေဖန်စိစစ်သုံးသပ်ချက်	၇၂
၁၁။	အမှတ် (၆/၇/၈) စောဒနာ၊ သောဓနာတို့ကို ဝေဖန်စိစစ်သုံးသပ်ချက်	၇၅

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂။	အမှတ် (၉) စောဒနာ၊ သောဓနာတို့ကို ဝေဖန်စိစစ်သုံးသပ်ချက်	- - ၇၇
၁၃။	ဘိက္ခုနီစတင်ပေါ်ပေါက်လာပုံ	- - ၈၁
၁၄။	၈-တန်ဂရု အလေးပြုပုံ	- - ၈၃
၁၅။	သီးခြားခွင့်ပြုချက်	- - ၈၅
၁၆။	အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဝါဒ	- - ၈၇
၁၇။	နောက်ထပ်ဧကတောဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီ ပြုခွင့်မရှိ	- - ၈၉
၁၈။	အနုပညတ်ကြောင့် ဥဘတောဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီသာ ဆက်ပြုခွင့်ရှိ	- - ၉၂
၁၉။	ဥဘတောဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီလည်း ကြာရှည်မခံ	- - ၉၅
၂၀။	ထေရဝါဒသာသနာ၌ ယခုအခါ ဘိက္ခုနီ လုံးဝမရှိနိုင်	- - ၁၀၁
၂၁။	ဆုံးဖြတ်ချက်	- - ၁၀၅
၂၂။	သဘာပတိမှတ်တမ်း	- - ၁၁၂
၂၃။	အလုပ်ယိုင်ရက်	- - ၁၁၉
၂၄။	ဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခြင်း အခမ်းအနား အစီအစဉ်	- - ၁၂၀

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၅။	ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း အခမ်း အနား အစီအစဉ် - -	၁၂၀
၂၆။	နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သြဝါဒကထာ - -	၁၂၁
၂၇။	မသစ္စဝါဒီ၏ ပဋိညာဉ် ဝန်ခံကတိပြု လက်မှတ်ရေးထိုးလွှာ - -	၁၂၅
၂၈။	မသစ္စဝါဒီ (ခ) မသွဲ့သွဲ့ထွေး၏ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ပွဲ အခမ်းအနား အစီအစဉ် - -	၁၂၈
၂၉။	ဝန်ချတောင်းပန်လွှာ - -	၁၂၈
၃၀။	နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာရဏီယသြဝါဒကထာ	၁၃၀
၃၁။	ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ပွဲသို့ ကြွရောက်တော် မူကြသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးများစာရင်း -	၁၃၃
၃၂။	နောက်ဆက်တွဲ (က) - -	၁၃၇

နိဒါန်း

၁။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံမှ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် အမှတ် (၂၅၁၄၇၉)ကို ကိုင်ဆောင်၍ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့ထွက်ခွာပြီး ပညာသင်ကြားနေသော သီလရှင်မသစ္စဝါဒီသည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီဝတ်ရန်စီစဉ်သဖြင့် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊ ကိုလံဘိုမြို့၊ မကုဋ္ဌာရာမကျောင်း နာယကဆရာတော်ဦးကောဝိဒနှင့် ကိုလံဘိုမြို့၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်သံရုံး၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနတို့က အသိပေးတင်ပြကြသဖြင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့နှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေး ဦးစီးဌာနတို့သည် မသစ္စဝါဒီကို ထေရဝါဒ ပိဋကတ် ကျမ်းများအရ ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒကံဆောင်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့သဖြင့် ဘိက္ခုနီမဝတ်ရန် သြဝါဒပေး တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

၂။ သီလရှင်မသစ္စဝါဒီသည် ယင်းသို့ သြဝါဒပေးတားမြစ်သည်ကို လိုက်နာခြင်းမပြုဘဲ ၂၈-၂-၂၀၀၃ နေ့တွင် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊ ကိုလံဘိုမြို့၊ တပေါမနာရုံကျောင်းတိုက်၊ သိမ်တော်တွင် ဓမ္မာလောကထေရ်ကြီးမှူးသော ဘိက္ခုသံဃာနှင့် ခေမာစာရီ၊ ကုသုမ စသည် ကြီးမှူးသော ဘိက္ခုနီသံဃာတို့ဖြင့် သိက္ခာပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

၃။ သီလရှင်မသစ္စဝါဒီသည် သြဝါဒနှင့်တားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်လွန်ကျူး၍ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်ခဲ့သည်သာမက နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ထံ “မြန်မာနိုင်ငံတွင် သာသနာနွယ်ဝင် သီလရှင်များ ရှိသင့် မရှိသင့်နှင့် နိုင်ငံခြားမှ ထေရဝါဒဘိက္ခုနီများသည် ဘိက္ခုနီစစ်

ဟုတ် မဟုတ် 'အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်' ၇-၅-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

၄။ ထိုသို့ တင်ပြလာသဖြင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် သီလရှင်မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီပြုခြင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ရှိလာသဖြင့် မသစ္စဝါဒီ၏ အယူဝါဒကို တားဆီးပေးရန်နှင့် မသစ္စဝါဒီ မြန်မာနိုင်ငံသို့ဝင်ရောက်လာလျှင် ဝိနည်းဓမ္မကံဖြင့် အရေးယူရန် ဆုံးဖြတ်ညွှန်ကြားခြင်း၊ သီလရှင်မသစ္စဝါဒီ၏ လျှောက်ထားတင်ပြမှုကို ကျမ်းတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့အနေအားဖြင့် ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာစေရန်အတွက် ဘိက္ခုနီသာသနာ ရှိသင့် မရှိသင့် စာတမ်းပြုစုပေးရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်၊ မကွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး(ယခုနိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ) ဦးဆောင်သော အဖွဲ့အား တာဝန်ပေးအပ်နှံလျှောက်ထားခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဆောင်သော အဖွဲ့က ရေးသားပြုစုသော “ယခုကာလဝယ် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ဘိက္ခုနီ ရှိသင့် မရှိသင့်ပြဆိုရာ ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီဝိနိစ္ဆယစာတမ်း”ကို ယခုအခါ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၅။ သီလရှင် မသစ္စဝါဒီသည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် စာတမ်း ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေပြီးဖြစ်သည်ကို သိရှိပါလျက် ၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဘိက္ခုနီအသွင်ဖြင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ရာ ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆယ်သိန်းရပ်ကွက်၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ

(အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ) ဦးဆောင်သော စောဒကဆရာတော် (၃)ပါးတို့က နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် အညီ စောဒကပြုလုပ်စွဲဆို၍ စောဒနာလွှာကို တင်ပြခဲ့ပါသည်။ သီလရှင်မသစ္စဝါဒီကလည်း ပြန်လည် သောဓနာချေပခြင်းပြု၍ သောဓနာလွှာကို တင်ပြခဲ့ပါသည်။ စောဒနာ၊ သောဓနာ စုံလင်သော အခါ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် နိုင်ငံတော်သီးခြား ဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)ကို ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

၆။ ထိုနိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့ အမှတ် (၁၃)သည် ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလပြည့်ကျော် (၉)ရက် (၂-၅-၂၀၀၅)နေ့မှ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅)ရက် (၂၈-၅-၂၀၀၅)နေ့အထိ (၂၆)ရက်တိုင်တိုင် အပရဂေါယာန ကျောင်းဆောင်တွင် ရုံးထိုင်တော် မူကြလျက် ထေရဝါဒ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များနှင့်အညီ စိစစ်တော်မူကြပြီး “ဘိက္ခုနီ ဘာဝါဘာဝ ဝိနိစ္ဆ”ကို ၂၇-၅-၂၀၀၅ နေ့တွင် ချမှတ်စီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ကြပါသည်။

၇။ ထို “ဘိက္ခုနီ ဘာဝါဘာဝ ဝိနိစ္ဆယ” ကို နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သြဝါဒနှင့်အညီ သာသနရက္ခက၊ သာသန ပါလကပုဂ္ဂိုလ်များ အကျိုးများစေရန်အတွက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
 နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့
 နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)ကို
 ဖွဲ့စည်းခြင်း အမိန့်
 လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပိုဒ် (၅၇-င)

၁။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယက အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆယ်သိန်း ရပ်ကွက်၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော စောဒက ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတပါ (၃)ပါးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ပေါက်စေတီ ကျောင်း၌ နေထိုင်သော စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီတို့၏ မသစ္စဝါဒီ ဘိက္ခုနီ ပြုမှု အယူ ဝါဒပေါ်၌ ဓမ္မ အဓမ္မအငြင်းပွားသော ဝိနည်းဓမ္မကံအဓိကရုဏ်း မှုခင်း ကို ဝိနည်းတရားတော်၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ ကြားနာ စစ်ဆေး အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ဖော်ပြလျှို့ဝှက်ပါ နိုင်ငံတော် ဗဟို သံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်ကြီးများ ပါဝင်သော နိုင်ငံတော် သီးခြား ဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

စဉ် ဘွဲ့တော် သက်တော်/သိက္ခာ ကျောင်း/ကျောင်းတိုက်

၁။	ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)	၇၂/၅၂	ဖက်ပင်အိုင်စာသင် တိုက်၊ သင်္ကန်းကျွန်း မြို့နယ်
----	--	-------	---

၂။	ဘဒ္ဒန္တစိန္တာသာရ
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)	၆၉/၄၉	သံဃာရာမတိုက်
မကွေးမြို့၊မကွေးတိုင်း။
၃။	ဘဒ္ဒန္တသိရိန္ဒာဘိဝံသ
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊
တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက)	၆၃/၄၃	မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်
သစ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်
ရန်ကုန်တိုင်း။
၄။	ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဓမ္မ
(အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက
ပဏ္ဍိတ၊ ဒွိပိဋကဓရ)	၆၀/၄၀	ဓမ္မရောင်ခြည်ကျောင်း
မြောက်ဥက္ကလာပ
မြို့နယ်၊ရန်ကုန်တိုင်း
၅။	ဘဒ္ဒန္တဝိသေဋ္ဌာဘိဝံသ
(အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက
ပဏ္ဍိတ)	၅၁/၃၁	ဓမ္မသမိဒ္ဓိကျောင်း၊
မစိုးရိမ်တိုက်သစ်၊
မဟာအောင်မြေ
မြို့နယ်၊ မန္တလေးတိုင်း။

အရန်ဝိနည်းဗိုရ်

၆။	ဘဒ္ဒန္တနန္ဒမာလာဘိဝံသ
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)	၆၅/၄၆	မဟာသုမောဓာရုံ
တိုက် ထုံးဘိုရပ်
စစ်ကိုင်းမြို့၊ စစ်ကိုင်း
တိုင်း။
၇။	ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာဘိဝံသ
(အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက
မဟာပဏ္ဍိတ)	၅၉/၃၉	မင်းကျောင်း ပထမ
ပြန် စာသင်တိုက်
သန်လျင်မြို့၊ ရန်ကုန်
တိုင်း။

၂။ ဖော်ပြပါ နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမရှိအဖွဲ့တွင် သင့်လျော်ရာ တစ်ပါးပါးကို သဘာပတိအဖြစ် တင်မြှောက်၍ ကျန်ဆရာတော်များက အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူကြရန် ဖြစ်သည်။

(ဘဒ္ဒန္တအာစိဏ္ဏာဘိဝံသ)
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂူရု
ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့

စာအမှတ် ၊ ၂၀၀/၁၂/ (နိုင်-သီးခြားမရှိ) မဟာန / ၂၀၀၅
ရက်စွဲ ၊ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလဆုတ် ၉ ရက်
၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမရှိအဖွဲ့သို့ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင်
ဘိက္ခုနီမ ပြုခဲ့သော မသစ္စဝါဒီအပေါ် ဓမ္မဝိနယနှင့်
အညီ အရေးယူ ဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူပါရန်

စောဒနာတင်သွင်းချက်

ရက်စွဲ။ ၁၃၆၆-ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ် (၁) ရက်
၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၅)ရက်

အကြောင်းအရာ။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီမပြုခဲ့သော မသစ္စ
ဝါဒီကို အဓမ္မဝါဒီ၊ အဝိနယဝါဒီ ဖြစ်သည်။
မသစ္စဝါဒီ ပြောဆိုသမျှ ရေးသားသမျှတို့ကို
အဓမ္မဝါဒ အဝိနယ ဝါဒ ဖြစ်သည်ဟု ဓမ္မဝိနယ
နှင့်အညီ အရေး ယူဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူပါရန်
စောဒနာတင်သွင်း ချက်ပါဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

ဓမ္မသာမိမနုတ္တရံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂုပဒေသကံ။

သတ္တာရံ လောကနာထံ စ၊ မယံ ဝန္တာမ သာဒရံ။

သစ္စဝါဒီတိသညာယ၊ ကုမာရိယာ ကုဒိဋ္ဌိယာ။
ဘိက္ခုနီ ဒါနိ အတ္ထိန၊ နတ္ထိတိ ဗြဟ္မစာရိနိ။

သာသနန္တရဓာနာယ၊ ပါပိစ္ဆာယ ဒုဘာသိတံ။
ဝါဒံ ဒယာယ စောဒေမ၊ သာသုနဿ ဟိတာယ စ။

ဘန္တေ နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမိုရ်ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်
တို့ ဘုရား။ မယံ၊ စောဒကတွင်ခေါ် တပည့်တော်တို့သည်။ ဓမ္မသာမိ၊
ပိဋကသုံးသွယ် နိကာယ်ငါးဖြာ အင်္ဂါကိုးတန် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း
ရှစ်သောင်း လေးထောင် များအမြောက်ကို ခေါင်ပဘဝ ဟောညွှန်
ပြသည့် အဓိပတိဂုဏ်အင် တရားပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော။
အနုတ္တရံ၊ သီလ သမာ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဉာဏ်မုတ္တိကြောင့် မိမိထက်
သာလွန်မြင့်မြတ်သူ ရှိတော်မူပေထသော။ မဂ္ဂါ မဂ္ဂူပဒေသကံစ၊
လမ်းမှန် လမ်းမှား ဤနှစ်ပါးကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာ ဒေသနာဖြင့် သေချာ
ကျန ဟောညွှန်ပြတော်မူတတ်သည်လည်း ဖြစ်ပါပေထသော။ သတ္တရံ၊
ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ သမ္မရတည့် မုက္ခဆတ်ဆတ် ပရမတ်နှင့် ပညတ်အမျိုးမျိုး
ကြောင်းကျိုးယှဉ်ကာ ဗြဟ္မာနတ်လူ သုံးပုံသူကို လွယ်ကူခဏ စိတ်တိုင်း
ကျအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သည်လည်း ဖြစ်ပါပေထသော။ လောက
နာထံ၊ လူသုံးပါးတို့ အားထားမှီခို ကြည်ညိုမြတ်နိုး ကိုးကွယ်ရာလည်း
ဖြစ်ပါပေသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြား ထင်ထင်
ကိုယ်လည်းမြင်၍ သုံးပြင်ဘုံသား ဝေနေအားလည်း ဟောကြားမိန့်ချွေ
ကျွတ်ဆုဝေ၍ သိစေတော်မူတတ်သော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကို။ သာဒရံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးပျော့ပျောင်း ကောင်းမွန်မသွေ
ရိုသေလှစွာ။ ဝန္တာမ၊ ဘယလာဘ သမ္မောဟနှင့် ကုလအာစာ မိစ္ဆာ

ကျင့်လမ်း မရည်မှန်းဘဲ ချီးမွမ်းကြပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား။ (ဝါ)
 မိစ္ဆာကျင့်ရိုး မရွယ်ကိုးဘဲ ရှိခိုးကြပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား။ ဝန့်တွာ၊
 မိစ္ဆာကျင့်လမ်း မရည်မှန်းဘဲ ချီးမွမ်းကြကုန်ပြီး၍။ (ဝါ)မိစ္ဆာ ကျင့်ရိုး
 မရွယ်ကိုးဘဲ ရှိခိုးကြပါကုန်ပြီး၍။ မယံ၊ စောဒကတွင်ခေါ်
 တပည့်တော်တို့သည်။ သစ္စဝါဒီတံ သညာယ၊ သစ္စဝါဒီ အမည်ရှိသော။
 ကုဒိဋ္ဌိယာ၊ ပြည်မြန်မာဝယ် သာသနာကွယ်ဖို့ သယ်ဆောင်ကာပြ
 သူဝါဒဖြင့် အတ္တပရ နှစ်ဝကောင်းကျိုး ဆိုးဆိုးရွားရွား ပျက်ပြား
 ဆုတ်ယုတ် အဖျက်အလုပ်ကြောင့် စက်ဆုတ်အပ်သော အယူအမြင်
 ရှိပါပေသော။ ကုမာရိယာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌။
 (ဝါ) ယခုအခါ၌။ ဘိက္ခုနီ၊ သိက္ခာနီသည်။ အတ္ထိန၊ ရှိသင့်သေး၏လော။
 နတ္ထိန၊ မရှိသင့်တော့ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။
 ဗြဟ္မစာရိနီ၊ နိဗ္ဗာဏဗြဟ္မစာရိနီ၊ သိလရှင်တို့သည်။ အတ္ထိန၊ ရှိသင့်သေး၏
 လော။ နတ္ထိန၊ မရှိသင့်တော့ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။
 သာသနန္တရဓာနာယ၊ သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ သာသနာသည် လျင်စွာခဏ
 ကွယ်ပပါစေခြင်းငှာ။ ပါပိစ္ဆာယ၊ တဏှာမာန အာယာတနှင့် မကွ
 ပဉ္စာသီ စွဲမှီလွှမ်းမိုး အလိုဆိုးဖြင့်။ ဒုဘာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ကြောင်းမချင့်ဘဲ မသင့်မမြတ် ပြောဆိုအပ်သော။ ဝါဒ၊ နိုင်ငံရပ်ခြား
 တိုင်းတစ်ပါးထံမှ ယူလာပြသော သူဝါဒကို။ သာသနဿ၊ ထေရဝါဒ
 ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ၏။ ဟိတာယစ၊ စီးပွားချမ်းသာ အကျိုးငှာ လည်း
 ကောင်း။ ဌိတိယာစ၊ နှစ်ပေါင်းများမြှောင် ငါးထောင်မက ထွန်းပ
 ထိန်လင်း တည်ပါစေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ဒယာယ၊ မေတ္တာရှေ့သွား
 ကြင်နာသော ကရုဏာတရားဖြင့်။ စောဒေမ၊ စောဒနာအရာ အင်ငါးဖြာ
 နှင့် ညီစွာ ကျန စောဒနာကြပါကုန်မည် ဘုရား။

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းခိုရ်ဆရာတော်ကြီးများဘုရား၊ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ခံယူခဲ့ပါသည်ဆိုသော မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီဖြစ် မဖြစ် မစိစစ်၊ မစောဒနာမီ သူမ၏ ဘဝသမိုင်းကြောင်းကို ကြားဖူးသမျှ အကျဉ်းမျှ တင်ပြပါမည် ဘုရား။

သူမသည် ၁၉၆၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၁၄-ရက်တွင် မှော်ဘီမြို့နေ ဦးလှဝင်း၊ ဒေါ်မြသိန်းတို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရသည်အထိ လောကီစာပေများကို သင်ယူခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ၉-၁၁-၈၆ ခုနှစ်တွင် သီလရှင်ပြုခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ဓမ္မာစရိယတန်း အောင်သည်အထိ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ တောင်စွန်းမြို့၊ ဓမ္မဒူတတောရတိုက်တွင် ပရိယတ္တိစာပေ သင်ယူခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမငယ်တန်းနှင့် ပထမကြီး တန်းတို့တွင် သီလရှင်များအနက် ပထမရခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၉၉၈-ခုနှစ် တွင် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ယင်းနိုင်ငံ၌ Ph.D ဘွဲ့အတွက် M Phil တန်းကို သင်ယူနေသူဖြစ်ကြောင်း ၂၉-၂-၀၃ နေ့တွင် ယင်းနိုင်ငံမှာပင် ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည် ဘုရား။

၁။ သူမ၏ ဘဝအခြေအနေကို လေ့လာသုံးသပ်ရသော် သူမ သည် သီလရှင်မဝတ်မီ ရှေ့ပိုင်းကာလနှင့် ဓမ္မာစရိယအောင်ပြီးနောက် ပိုင်း ကာလတစ်လျှောက်လုံး ယခုအချိန်ထိ လောကီစာပေများနှင့်သာ အချိန်ကုန်နေသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ပရိယတ္တိသင်ယူသောကာလမှာ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး၊ ဓမ္မာစရိယတန်း သင်ယူသည့် ဆယ်နှစ်ကျော် ကာလ သာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးသင်ယူစဉ်ကလည်း သီလ ရှင်ဖြစ်၍ ဝိနည်းနှင့်ထိတွေ့ရင်းနှီးမှုမရှိဘဲ ဓမ္မပဒကျမ်းကိုသာ သင်ကြား

ရသူဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ထို့နောက် ဓမ္မာစရိယတန်း ရောက်သော အခါမှ ဝိနည်းပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာကို ဖတ်ရှုရသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ သူမ လေ့လာရသော ပါရာဇိကကဏ္ဍတွင် ဥပသမ္ပဒါ ရှစ်မျိုးအကြောင်း ပါရှိသော်လည်း နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် သဘော ပေါက်ဟန် မတူပါဘုရား။ စာဖြေသူဖြစ်၍ မေးကွင်းမေးကွက် ကောင်းရာကိုသာ ကျော်လွှားလေ့လာသူဖြစ်၍ ဥပသမ္ပဒါ ရှစ်မျိုး အကြောင်းကိုပင် ကောင်းစွာသိရှိသူ မဟုတ်ဟု ယူဆရပါသည်။

ဘိက္ခုနီ လုပ်ထုံး လုပ်နည်းများကို ပါစိတ္တိယနှင့် စူဠဝဂ္ဂကျမ်းတို့တွင် ပြည့်ပြည့် စုံစုံ ဟောဖော်ပြ ညွှန်ထားသော်လည်း သူမသည် ထိုကျမ်းများနှင့် ရင်းနှီးမှု မရှိသည်မှာ သေချာလှပါသည်ဘုရား။

ဘိက္ခုနီပြုလိုသူသည် သတ်မှတ်ချက် အသက်ပြည့်မီပါက-

၁။ သာမဏေရီပြုရခြင်း၊

၂။ ဘိက္ခုနီသံဃာ့အထံ၌ သိက္ခာသမ္ပုတိတောင်းရခြင်း၊

၃။ ဘိက္ခုနီသံဃာက ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သိက္ခာသမ္ပုတိပေးရခြင်း၊

၄။ ရှစ်ပါးသီလတွင် ရှေ့သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို နှစ်နှစ် ပတ်လုံး ဆောက်ဆည်၍ မပျက်မစီး ကျင့်ရခြင်း-

ဟူသော ဘိက္ခုနီဘဝ၏ ပရိကံ (အခြေခံ ကြိုတင်လုပ်ဆောင်ဖွယ်) သိက္ခမာန် ကျင့်ထုံးကျင့်နည်းများကို ရှေးဦးစွာ ကျင့်သုံးရပါသည် ဘုရား။

သူမသည် ယင်းကျင့်ထုံးကျင့်နည်းများနှင့်အညီ ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သူ ဟုတ်ပါ၏လော? ဆန်းစစ်ကြည့်ပါက-

- ၁။ သူမသည် သာမဏေရီ ပြုခဲ့ကြောင်း မတွေ့ရှိရပါ။
- ၂။ သိက္ခာသမ္ပုတိလည်း မတောင်းခဲ့ပါ။
- ၃။ သိက္ခာသမ္ပုတိပေးရန်ပင် ထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီလည်း
မရှိတော့ပါသဖြင့် ယင်းသမ္ပုတိမရနိုင်တော့ပါ။
- ၄။ သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မပျက်မစီး
ကျင့်သုံးခဲ့သည်ကိုလည်း မတွေ့ရှိရပါ။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ ဘိက္ခုနီပြုမှုသည် ဝိနယပညတ်တော်
ကျင့်သုံးပုံကျင့်သုံးနည်းနှင့် မညီညွတ်သဖြင့် အခြေခံကပင် မှားယွင်း
နေသော ကမောက်ကမ ဘိက္ခုနီ၊ (အမည်ခံ ဘိက္ခုနီ) သာ ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။ ဤကား သူမ၏ ပထမ ချွတ်ယွင်းချက် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၂။ မသစ္စဝါဒီသည် တစ်ရက်တည်း၊ တစ်ချိန်တည်း၊ သူမနှင့်အတူ
ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုသော ဥပဇ္ဈာယ်တူ ဒေါ်ဂုဏစာရီ (ခင်ဆွေဝင်း)
၏ ဘိက္ခုနီခံယူမှု မှတ်တမ်းကိုပါ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား အကိုးအကား
ပြုလျက် ပူးတွဲတင်ပြထားပါသည် ဘုရား။ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီ
သည် နှစ်နှစ် ကြာမှ ဘိက္ခုနီတစ်ဦးသာ ပြုပေးခွင့်ရှိသည်ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓက
ဥပဒေပ ညတ်ချက် ထုတ်ထားပါသည်။ ယင်းအချက်ကို ဆရာဖြစ်သူ
ဥပဇ္ဈာယ် ကလည်း မသိရှိ မလိုက်နာ။ မသစ္စဝါဒီတို့ကလည်း မသိရှိ
မလိုက်နာ။ နှုတ်ခမ်းပဲ့ချင်း မီးမှတ်သည်နှင့်သာ တူနေပါတော့သည်ဘုရား။
ထို့ကြောင့် သူမ၏တင်ပြချက်သည် အကိုးမမြှောက်သည့်ပြင်
အဆိုးသို့ပင် ရောက်ရှိ စေသော တင်ပြချက် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဖော်ပြပါ စကားစုများအရ သူမဆရာတင်ခဲ့သော ဥပဇ္ဈာယ်
မကလည်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အသက်ပမာ အရေးပါလှသော ဝိနယပညတ်

တော်ကို သိရှိနားလည်သူမဟုတ်၊ (သို့မဟုတ်) အလေးထားသူမဟုတ်
 ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်ဘုရား။ သို့ဖြစ်၍ သူမ၏ ဥပဇ္ဈာယ်
 သည်ပင် ထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီဖြစ်ဖို့အရေး ဝေးလှပါသည်ဘုရား။
 သာသနာ့ ဝန်ဆောင် ထေရဝါဒီ၊ ထေရဝါဒီနီတို့သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏
 အမိန့်တော် ဖြစ်သော “အညာတဗ္ဗံ ပရိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ ပရိပဉ္စိတဗ္ဗံ” ကို
 လိုက်နာကျင့်သုံးကြသည် မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဤသို့ဖြင့် မသစ္စဝါဒီသည် သင့် မသင့် မဆင်ခြင်၊ စတုန့်ထွင်
 ရေးကိုသာ အလေးပေးပြီး ပင်မ ထေရဝါဒီနီ မဟုတ်သူထံ မိမိဘဝကို
 ဝကွက်အပ်လိုက်ခြင်းသည် သူမ၏ ဒုတိယအမှား ပါဘုရား။

၃။ မသစ္စဝါဒီသည် သိလျက် ဝိပါက်ကြမ္မာငင်လေရော့ ထင်ပါ
 သည်။ အမှားကို အမှန်ထင်၍ တွင်တွင်ကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားလျက်ရှိ
 ပါသည်။ ယခုခေတ်ကာလ၌ ပင်မ ထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီများ
 မရှိတော့ပါ။ အမြစ်ပြတ် ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။
 မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ အသောကခေတ်နောက်ပိုင်းတွင် မဟာ
 သံဃိက၊ သဗ္ဗတ္ထိစသော ဂိုဏ်းတို့ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် ပင်မထေရဝါဒ
 ဗုဒ္ဓဘာသာသည် တရွေ့ရွေ့ အားနည်းရာမှ အဆက်ပြတ်ခဲ့ရပါသည်။
 အကြောင်းမှာ-

၁။ ဘိက္ခုနီသိက္ခာပုဒ်များ၏ ကြပ်တည်းလွန်းခြင်း၊

၂။ ယင်းတို့၏ သိက္ခာမှာ လွယ်ကူစွာ ပျက်စီးနိုင်ခြင်း၊

၃။ ပြည့်ရှင်မင်းတို့၏ ထောက်ပံ့စောင့်ရှောက်မှုကို အမြဲ မရရှိ
 နိုင်ခြင်း၊

စသော အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌လည်း စတုတ္ထသံဂါယနာနောက်ပိုင်းတွင် ဘိက္ခုနီသာသနာ ကွယ်ပခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာကျမ်းကြီး များ၌ တွေ့ရှိရပါသည်။ သာသနာနှစ် ၁၀၀၀-နောက်ပိုင်းတွင် ထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီ သံဃာရှိသေးကြောင်း အထောက်အထားများ မတွေ့ရှိရတော့ပါဘုရား။ ဘိက္ခုနီဖြစ်ရေးမှာ အနည်းဆုံး ငါးပါးအရေ အတွက်ရှိသည့် ဘိက္ခုနီ သံဃာ့အထံ၌လည်း ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် ဦးစွာ ဘိက္ခုနီပြုရ ပါသည်။ တစ်ဖန် ယင်းမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည့် ဘိက္ခုသံဃာ့အထံမှာ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့်ပင် ဘိက္ခုနီ အဖြစ် တင်မြောက်မှုကို ဒုတိယအကြိမ် ခံယူရပါသည်။ ယင်းသို့ ပြုရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို-

“ဒွေ ဝဿာနိ ဆသု ဓမ္မေသု သိက္ခိတသိက္ခာယ သိက္ခမာနာယ ဥဘတောသံဃေ ဥပသမ္ပဒါ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ အယမ္ပိ ဓမ္မော သက္ကတွာ ဂရုကတွာ မာနေတွာ ပူဇေတွာ ယာဝဇီဝံ အနတိက္ကမနိယော။”

(ဝိ၊ ၄၊ ၄၄၄)

“သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးတို့၌ နှစ်နှစ်ပတ်လုံး အောင်မြင်စွာ ကျင့်ပြီးသော သိက္ခာမာန်သည် ဥဘတောသံဃာ၌ ရဟန်းခံခြင်းကို ရှာမှီးရမည်။ ဤတရားကိုလည်း ရိုသေလေးစား၍ မြတ်နိုးပူဇော်၍ အသက်ထက်ဆုံး မကျူးလွန်ရ” ဟူသော အဋ္ဌဂရုဓမ္မ ပညတ်တော်နှင့်-

“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကတောဥပသမ္ပန္နာယ ဘိက္ခုနီ သံဃေ ဝိသုဒ္ဓါယ ဘိက္ခုသံဃေ ဥပသမ္ပါဒေတုံ။”

(ဝိ၊ ၄၊ ၄၆၃)

“ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ (အရံ) ရဟန်းပြုပြီး ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ စင်ကြယ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီလောင်းကို ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ (တင်းပြည့်) ရဟန်းမ ပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူ၏” ဟူသော ဥဘတော ဥပသမ္ပဒါ ပညတ်တော်တို့က ညွှန်ပြလျက်ရှိပါသည်ဘုရား။

ဆက်လက်လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား၊ မသစ္စဝါဒီအား ဘိက္ခုနီ ပြုပေးခဲ့သောအကြီးအမှူး ဘိက္ခုနီဆိုသူတို့မှာ ၁၉၉၆-ခုနှစ်က အိန္ဒိယ နိုင်ငံ ဂယာဒေတွင် မဟာယာန အဖွဲ့အစည်းက ကြီးမှူး၍ ပြုလုပ်ပေးခဲ့သော ဘိက္ခုနီများ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ မဟာယာနဘိက္ခုများ သည် ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် သိမ်ဝင် သိက္ခာတင်သူများ မဟုတ် ကြပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့် ရဟန်းပြုသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ယင်းဂိုဏ်းဝင် ဘိက္ခုနီများလည်း နည်းတူဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊မကုဋ္ဌာရာမ မြန်မာကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဝိဒ၏ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ထံ လျှောက်ထား စာတွင်လည်း ယင်း၏ ဘိက္ခုနီပြုမှုသည် ထေရဝါဒ သာသနာတော်နှင့် မကိုက်ညီ ကြောင်း ပါရှိပါသည်ဘုရား။ ၎င်းအပြင် အမှတ် (၂) သုံးသပ်ချက်အရ လည်း သိရှိနိုင်ပါသည် ဘုရား။

ဖော်ပြခဲ့ပါ တင်ပြချက်တို့အရ မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီအဖြစ်မှာ အကြီးအမှူးဖြစ်သူ (ဘိက္ခုနီပြုပေးသူ) များကပင် ပင်မထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီများ မဟုတ်ကြ၍ ယင်းတို့ကို ဆရာတင်ကာ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ခံယူခဲ့သည်ဆိုသော သူမမှာ အသို့လျှင် ပင်မထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း ဘုရား။ သူမ၏ ပင်မထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီဖြစ်ရေးမှာ အဓမ္မာပြင် မိုးကောင်းကင်နှင့် မဟာပထဝီမြေကြီး ဝေးသည်ထက်ပင်

မနီးသော ဝေးခြင်းဖြင့် အဆပေါင်းများစွာ အလွန်ဝေးကွာလျက် ရှိပါသည်ဘုရား။ ထို့ကြောင့် ပင်မထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီအဆက်အနွယ် ပြတ်ပြီးသော ယခုခေတ် အချိန်အခါတွင် ပင်မထေရဝါဒီနီ မဟုတ်သူတို့ ထံ ဘိက္ခုနီအဖြစ်ကို ခံယူခြင်းသည် သူမ၏ မဟာမဟာ အမှားတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၄။ နောက်ထပ်တစ်ဖန် လျှောက်တင်ပါရစေဦးဘုရား၊ သူမ၏ ဘိက္ခုနီပြုလိုကြောင်း တင်ပြစာကို ရရှိသည့်အခါ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က ယင်းသို့ မပြုသင့်ကြောင်း စာဖြင့် ဩဝါဒပေးတားမြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ သို့ရာတွင် သူမသည် မလိုက်နာသည့်အပြင် နိုင်ငံ့ဦးသျှောင် ဆရာတော်ကြီးများထံ မထီလေးစား ထိကပါးရိကပါး နိုင်လှသည့် မေးခွန်းများကိုပင် စာဖြင့် ပြန်လည်မေးမြန်းခဲ့ပါသေးသည်ဘုရား။ ဤအချက်သည် သူမ၏ “ဗာလာ” အဖြစ်သည်သာမက “ဒုဗ္ဗစာ” အဖြစ်ကိုပါ လှစ်ပြနေကြောင်း ပေါ်လွင်လှပါသည်ဘုရား။

၅။ မသစ္စဝါဒီသည် မှားပြီးရင်း မှားရင်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ သူမ၏ ဘိက္ခုနီပြုမှုနှင့်စပ်၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ကလည်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ မြန်မာသံရုံးမှတစ်ဆင့် ကန့်ကွက်စာ ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ ယင်းကိုလည်း ပမာမပြု လျစ်လျူရှုလျက် မမှုသည့်ပမာ မသိကျိုးကျွံ ပြုခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဤသည်မှာလည်း အမှားတစ်ရပ်ပါဘုရား။

၆။ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ် ဆရာတော်မြတ်ကြီးများဘုရား။ မသစ္စဝါဒီက “ထေရဝါဒ နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့

ရောက်ခိုက် ဘိက္ခုနီ သာမဏေရီများကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ပဗ္ဗဇိတဘာဝ မရမည်ကို စိုးရိမ်၍ မကြာမီ (၂၈-၂-၂၀၀၃)က သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊ ကိုလံဘိုမြို့၊ တပေါဓနာရုံကျောင်းတိုက်၏ သိမ်တော် မြတ်၌ ဓမ္မာလောကထေရ်ကြီးမျိုးသော ဘိက္ခုသံဃာနှင့် ခေမာစာရီ၊ ကုသုမာ စသည်တို့ ကြီးမျိုးသော ဘိက္ခုသံဃာတို့ဖြင့် ဘိက္ခုနီပြုခဲ့ ပါကြောင်း” ဟု ဆိုထားပါသည်ဘုရား။

ဆိုခဲ့ပြီးသော အထောက်အထားများအရ နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ဖြစ်စေ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းမှာ ဖြစ်စေ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ တော်၌ ဘိက္ခုနီများ မရှိတော့ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်ဘုရား။

မသစ္စဝါဒီသည် ပရိယတ္တိတွင် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့၊ လောကီအရာ တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရပြီး ဒေါက်တာဘွဲ့ကိုပင် ရလတ္တံ့ဖြစ်ပါသည်။ သူမ ဖူးတွေ့ရသော ဘိက္ခုနီသည် ထေရဝါဒီနီ ဘိက္ခုနီမဟုတ်သည်ကို သိရှိ ထားပြီးဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်ဘုရား။ ယခင်က မလေ့လာခဲ့၍ မသိပါဟု ဆိုစေဦးတော့၊ ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ၊ မကုဋ္ဌာရာမ ကျောင်းတိုက် စသော သီရိလင်္ကာရှိ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာရဟန်းတော်တို့ ကသော် လည်းကောင်း၊ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ မြန်မာသံရုံးတာဝန်ခံတို့က သော်လည်းကောင်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှာ ရှိသော ဘိက္ခုနီသည် မဟာယာန ကျင့်စဉ်သာဖြစ်၍ ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်ရန် တားမြစ်သတိပေး ကြသည့်အပြင် မြန်မာနိုင်ငံ သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်တို့ ကလည်း မေတ္တာရှေ့ထား ကရုဏာတရားဖြင့် ဩဝါဒကထာများ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ကြသည်ကို ကြားနာရပြီးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ထို့ပြင် တဝ မြန်မာနိုင်ငံ၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်

ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာနကလည်း ကန့်ကွက်စာများ ပေးပို့ခဲ့ပါသေးသည် ဘုရား။ ပညာမာန ခက်ထန်လှသော မသစ္စဝါဒီသည် ဆရာတော်တို့၏ စကားကိုသော်မှ နားမထောင်ဘဲ ဇွတ်ကဲ၍ ကျူးလွန်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။

သူမက ဆိုလာပြန်ပါသေးသည်“နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီများသည်” တဲ့၊ မှားလိုက်လေဘုရား။ ထေရဝါဒ သံဃာ့ဩဝါဒ ခံဖြစ်သော ဘိက္ခုနီ သာသနာ့နွယ်ဝင် သီလရှင်တစ်ပါးက မဟာယာန ကျင့်စဉ် ဘိက္ခုနီကို “ထေရဝါဒဘိက္ခုနီ” ဟုပြောမှပြောရက် ပလေတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရွှေလက်ထက်တော်အခါက သုနက္ခတ္တခေါ်သော ရဟန်းတစ်ပါး ၏ အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းသတိရစေပါသည် ဘုရား။

၇။ နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမရှိ ဆရာတော်ကြီးများဘုရား၊ သုနက္ခတ္တရဟန်းအကြောင်းကို လျှောက်ထားခွင့် ပြုတော်မူကြပါ ဘုရား-

တစ်ခါတုန်းက ဘုရားရှင်သည် လိစ္ဆဝီမင်းသားဘဝမှ ရဟန်း ပြုခဲ့သော ပစ္ဆာသမဏ သုနက္ခတ္တရဟန်းနှင့်အတူ ဥတ္တရကနိဂုံးသို့ ဆွမ်းခံ ဝင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ယင်းရဟန်းသည် လမ်းခရီးဝယ်-

(၁) အဝတ်မဝတ်ခြင်း၊

(၂) ခွေးလို လေးဘက်ထောက် သွားခြင်း၊

(၃) မြေမှာချထားသော အစာကို ခွေးလိုပါးစပ်ဖြင့် ခဲစားခြင်း၊

(၄) ဘယ်ပေါင်မြှောက်၍ ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၊

(၅) မြေပေါ်မှာ ခွေးလို ခွေအိပ်ခြင်း-

စသော ခွေးကျင့်ကျင့်နေသော ကောရက္ခတ္တိယရဟန်းကြီးကို တွေ့သောအခါ-

သာဓုရူပေါ ဝတ အယံ သမဏော စတုက္ကုဏ္ဍိကော
ဆမာနိကိဏ္ဍံ ဘက္ခသံ မုခေနေဝ ခါဒတိ မုခေနေဝ ဘဉ္ဇတိ-

ဟူ၍ ကြည်ညိုစိတ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ “ဒို့က သာကီဝင်မင်းသား
ဘုရား၏ သားတော်ရဟန်းဆိုသော်လဲ အဝတ်သင်္ကန်းတွေ
ဝတ်ရုံနေကြ သေးတယ်။ ကောရက္ခတ္တိယက အဝတ်မဝတ်ဘူး။
အလိုနည်းလို့မဝတ်တာ၊ ဒါမှ ရဟန္တာ။ ဒို့က သပိတ်တွေ ခွက်တွေနှင့်
စားသောက်နေကြသေးတယ်။ သူကတော့ မြေပေါ်က အစာကို
ပါးစပ်နှင့် စားတယ်။ အလိုနည်း လိုက်တာ။ ဒါမှ ရဟန္တာ။ တို့က
ကျောင်းတွေကန်တွေနှင့် နေသေးတယ်၊ သူက မြေပေါ်မှာနေတယ်၊
အလိုနည်းလိုက်တာ၊ ဒါမှရဟန္တာ။ ငါလဲ ဒီလိုကျင့်ရရင် ကောင်းမှာပဲ”
ဟု သဒ္ဓါ ပြား၍လည်း မဟာအမှားကြီး မှားခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတန္တိ န အရဟန္တံ အရဟတံ၊ အရဟန္တေ ဝ
အနရဟန္တောတိ ဧဝံ တဿ ဒိဋ္ဌိ ဥပ္ပန္နာ၊ တံ သန္ဓာယ
“ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတ” န္တိ အာဟ (ဒီ၊ ဌ၊ ၃။ ၅)

(ရဟန္တာမဟုတ်သည်ကို ရဟန္တာဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ရဟန္တာတွေကို ရဟန္တာမဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သုနက္ခတ္တအား
အယူဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအယူကို ရည် “ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ”ဟု ဆိုပါသည်)

၈။ ဝိနည်းဓိုရ် ဆရာတော်မြတ်ကြီးများဘုရား။ မသစ္စဝါဒီက “သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီကို ဖူးတွေ့ရပါသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ပဗ္ဗဇိတဘာဝ မရမည်စိုး၍” ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။ မသစ္စဝါဒီ၏ သန္တာန်မှာ သုနက္ခတ္တကဲ့သို့ ထေရဝါဒဘိက္ခုနီမဟုတ်သည်ကို ထေရဝါဒဘိက္ခုနီဟု ဆိုသဖြင့် ပါပကဒိဋ္ဌိဂတဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုပါရစေဘုရား။ မသစ္စဝါဒီသည် ထိုပါပကဒိဋ္ဌိဂတဖြင့် ထေရဝါဒသံဃဩဝါဒခံ၊ နိဗ္ဗာန်ဗျာဓိရန် သီလရှင်ဘဝကို ကျောခိုင်း၍ မဟာယာနကျင့်စဉ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ပြောင်းခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဘုရားရှင်သက်တော်ထင်ထင်ရှိစဉ်က သုနက္ခတ္တအမည်ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသား ရဟန်းသည် ဈာန်အဘိညာဉ်များကို ရသည့်တိုင်အောင် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယဖြင့် တရားဓမ္မများကို အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ သုနက္ခတ္တရဟန်းသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို ရသောအခါ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ဒိဗ္ဗရူပါရုံတို့ကို မြင်ရ၍ “ဤမျှလောက် ချောမောလှပသော အဆင်းရှိသူတို့၏ အသံကား မည်သို့ရှိမည်နည်း” ဟု ဒိဗ္ဗသဒ္ဓါရုံအသံကို ကြားလိုသော ဆန္ဒဖြင့် ပြုစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံချဉ်းကပ်၍ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်၏ ပရိကမ်ကို တောင်းခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဘုရားရှင်က ပေးတော်မမူပါ။ အကြောင်းမှာ သုနက္ခတ္တသည် တစ်ခုသော အတိတ်ဘဝက သီလဝန္တရဟန်းတစ်ပါး၏ နားရင်းကို နားပင်းသည့်တိုင် ပုတ်ခတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုမကောင်းမှု၏ အကျိုးပေးချိန်ဖြစ်၍ သူ့အား ဒိဗ္ဗသောတ ပရိကမ်ကို ပေးသော်လည်း ဒီဘဝမှာ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို မရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ အကြောင်းမှန်ကို မသိသော သုနက္ခတ္တ

သည် သူ့အား ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်၏ ပရိကမ်ကို မပေးရကောင်း
လားဟု ဘုရားအပေါ်မှာ ဒေါသ အာယာတထား၍ သာသနာကို
ကျောခိုင်းပြီး တိတ္ထိဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။

နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမဲ့ရ် ဆရာတော်ကြီးများဘုရား၊
သာသနာတော်မှ တစ်မျိုးတခြား တစ်ပါးသော အယူအမြင်
အမူအသွင် အနေအထိုင် အကျင့်အကြံရှိသူကို တစ်ပါးသော အယူ
ရှိသူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။ မဟာယာနကျင့်စဉ်သည်လည်း အယူ
အမြင် အမူအသွင် ခြားနားနေသောကြောင့် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာမှ
တစ်မျိုးတခြား တစ်ပါးသော အယူများသာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ဒီ၊ ၄၊ ၃။ ၁၇)

မသစ္စဝါဒီသည် မြန်မာပြည်တွင် သာသနာပြုတော်မူခဲ့ကြ
သည့် ရှေးသာသနာပြုရဟန်းတော်များ အပေါ်မှာ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပုံ
ရပါသည်ဘုရား။ သူမသည် ထိုမကျေမနပ်ချက်ဖြင့် ဒေါသအာယာတ
မထားသင့် မထားထိုက်သော ရှေးသာသနာပြု ရဟန်းတော်များ
အပေါ်မှာ ဒေါသ အာယာထား၍ သုနက္ခတ္တကဲ့သို့ ထေရဝါဒသံဃာ
ဩဝါဒခံ နိဗ္ဗဗြဟ္မစာရိနီ သီလရှင်ဘဝကို ကျောခိုင်း၍ မဟာယာန
ကျင့်စဉ် အညတိတ္ထိယ ဘိက္ခုနီဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု
လျှောက်ထားလိုပါသည်ဘုရား။

၉။ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမဲ့ရ် ဆရာတော်မြတ်ကြီးများဘုရား၊
မသစ္စဝါဒီက ဆိုလာပြန်ပါသည်ဘုရား။ “မြန်မာသီလရှင်များသည်
ရှေးဟောင်း အိန္ဒိယဗုဒ္ဓဘာသာ အစဉ်အလာနှင့် ညီညွတ်အောင်
မစွမ်းဆောင်နိုင်၍ ဘိက္ခုနီလည်း မဟုတ်၊ သာမဏေရီလည်းမဟုတ်၊

ဥပါသိကာ အနွယ်ဝင်ဖြစ်နေသည်ဆိုပါက လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့် သူတော်ကောင်းတရားကို ကျင့်သုံးနိုင်သည်ဆိုပါက ရဟန်းအသွင်နှင့် လူ့အသွင် ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းပါမှ လူကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဆိုပါက မြန်မာနိုင်ငံတွင် သီလရှင်များ အဖွဲ့ အစည်း ဆက်လက်ရှိသင့် မရှိသင့်၊ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ထေရဝါဒဘိက္ခုနီ များ၊ ဘိက္ခုနီစစ် ဟုတ် မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားပါ ကြောင်း”ဟု ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ထိုစကားစုထဲမှ ဘိက္ခုနီအကြောင်းအတွက် ရှေ့တွင်ပြည့်စုံစွာ လျှောက်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ သီလရှင် အဖွဲ့အစည်း ဆက်လက်ရှိသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။ သာသနာပြုရဟန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးတို့သည် မြန်မာပြည်မှာ သာသနာပြုစဉ်ကာလတုန်းက အမျိုးသားတို့၏ မှီခိုရာ ဘိက္ခုသောသနာကို ထူထောင်တော်မူခဲ့ ပါသည်။ မြန်မာပြည်မှာ အမျိုးသမီးသူတော်ကောင်းများလည်း များစွာ ရှိနေပါသည်။ ဘိက္ခုနီသာသနာကိုလည်း ထူထောင်သင့်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဘိက္ခုနီသာသနာတော် အဆက်ပြတ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၍ အနုပုဏ္ဏပညတ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီပြုရာတွင် အရေးကြီးသော ဂရုဓမ္မရှစ်ပါးတို့တွင် ဆဋ္ဌဂရုဓမ္မဖြစ်သော-

ဒွေ ဝဿာနိ ဆသု ဓမ္မသု သိက္ခိတသိက္ခာယ သိက္ခ-
မာနာယ၊ ဥဘတော သံဃေ ဥပသမ္ပဒါ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊
အယမ္ပိ ဓမ္မော သက္ကတွာ ဂရုကတွာ မာနေတွာ ပူဇေတွာ
ယာဝဇီဝံ အနိတိက္က- မနိယော။

(အဓိပ္ပာယ်) ဘိက္ခုနီသည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိသော သိက္ခမာန် အား ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီနှစ်ဖက်သော သံဃာ၌ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို ရှာမှီး ရမည်။ ဤတရားကိုလည်း ရှိသေလေးစား မြတ်နိုးကော် ရော် ပူဇော်၍ အသက်ထက်ဆုံး မကျူးလွန်အပ်-

ဟူသော ပညတ်တော်ကြီးအရ ဥဘတောသံဃာ ရမ္မသာ ဘိက္ခုနီ- သံဃာ ထူထောင်နိုင်မည် ဖြစ်ရကား သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးများ အခက်ကြုံခဲ့ရပါသည်။ နှစ်ပေါင်းထောင်ကျော်ကြာအောင် ဘိက္ခုနီ သံဃာ အဆက်ပြတ်နေခဲ့ခြင်းကို ရှေးရှေးသော ဆရာတော်ကြီးများ မဖြစ်နိုင်၍သာ ဘိက္ခုနီသံဃာ မတည်ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်သည်ဆိုပါက ရှေးရှေးဆရာတော်ကြီးများ သည် ဘိက္ခုနီပြုပေးခဲ့ကြမည် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ မေတ္တာကရုဏာ ကြီးမားတော်မူကြသော သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး တို့သည် ဘိက္ခုနီသံဃာ အဆက်ပြတ်ခြင်းကြောင့် ဥဘတောသံဃာ မရ၍ ဘိက္ခုနီသာသနာကို မထူထောင်နိုင်သော်လည်း များပြားလှ သော မြန်မာအမျိုးသမီးများအတွက် မှီခိုအားထားရာ အဖြစ်ဖြင့် ဘိက္ခုနီတို့နှင့် အသွင်အပြင်ရော အမူအကျင့် အယူအမြင်ပါ တူနိုင် သလောက် တူညီစွာဖြင့် နိဗ္ဗဗ္ဗဗြဟ္မစာရိနီ သီလရှင် သာသနာကို ကြိုးစား၍ ထူထောင်တော်မူခဲ့ကြပါသည်ဘုရား။

ထိုမေတ္တာရှင် ကရုဏာရှင်ဖြစ်တော်မူကြသော သာသနာပြု ရဟန်းတော်များ ထူထောင်ခဲ့သော နိဗ္ဗဗ္ဗဗြဟ္မစာရိနီ သီလရှင် သာသနာသည် မသစ္စဝါဒီပြောသလို ဥပါသိကာ အနွယ်များ မဟုတ်

ကြပါဘုရား။ အရိယာဖြစ်သော သံဃာတော်များသည် ပင်မအရိယာများဖြစ်၍ အရိယာမဖြစ်သေးသော ယခုလက်ရှိ သမ္မုတိသံဃာတော်ကို (အရိယာနံ+ဝံသော အရိယဝံသော-အရ) အရိယာအနွယ်ဟု ဆိုရသလို သီလရှင်များကိုလည်း (ဘိက္ခုနီ သာသနဿ+ဝံသော-အရ) သာသနာ့အနွယ်များသာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ပန်းပင်များ၏ အမြစ် ပင်ရင်းကို အခြေခံ၍ ထွက်ပေါ်လာသော အညွန့်အနွယ်ကို ပန်းနွယ် ဟု ခေါ်ရသလို ဘိက္ခုနီသာသနာတည်းဟူသော အမြစ်အရင်းကို အခြေခံကာ ထွက်ပေါ်လာသော အညွန့် အနွယ်များဖြစ်၍ နိုင်ငံတော် နှင့် သံဃာထုအားလုံးကပါ “သာသနာ့အနွယ်” ဟု အသိအမှတ် ပြုထားကြပြီး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် သီလရှင်များကို သဒ္ဓါပညာ နှစ်ဖြာ ကုံလုံပြည့်စုံကြသော ဒကာ ဒကာမတွေက သာသနာ့အနွယ်အဖြစ်ဖြင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့ကြသည်မှာ အနှစ်ကာလ ရာပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပါပြီဘုရား။ သီလရှင်စာသင်တိုက်ကြီးတွေ ပဋိပတ္တိဌာနကြီးတွေ မြောက်များစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ အရိယာသီလရှင်တွေလည်း မရှိဟု မည်သူမျှ မပြောနိုင်ပါဘုရား။

နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမရှိဆရာတော်ကြီးများဘုရား-
နိဗ္ဗာန်ဗြဟ္မစာရိနီ သီလရှင်တို့သည်-

၁။ အညော အာကပ္ပေါ ကရဏီယော-အရ လူနှင့်မတူ
ဖြူစင် သော ရဟန်းမ အသွင်ကို ဆောင်တတ်သော
ဝတ်စုံကို ဝတ်ရုံခြင်း၊

၂။ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားခြင်း၊

- ၃။ သံဃာ့အယူသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်း၊
 ၄။ ကိလေသာထူ၍ လူသူကင်းဆိတ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား
 အားထုတ်ရာဌာန၌ နေခြင်း၊
 ၅။ ဦးပြည်းကတုံးဖြင့် ရဟန်းမ အသွင်ရှိခြင်း၊
 ၆။ ဘုရားရှင်၏ အလိုကျ အဖြစ်ကင်းသော ရှာမိုးခြင်းဖြင့်
 အသက်မွေးခြင်း။
 ၇။ အမြတ်တရားဟောကြားနိုင်ခြင်း၊
 ၈။ တရားတော်သာ လဲလျောင်းမီခိုရာရှိခြင်း၊
 ၉။ ဂေါတမဗုဒ္ဓသည်သာ အမြတ်ဆုံး ဘုရားရတနာဟု ခံယူ
 ခြင်း၊
 ၁၀။ နိဗ္ဗာန်ဟူစရိယ (အချို့) ဆယ်ပါးသီလ (အချို့) ရှစ်ပါး
 သီလကို အမြဲမပြတ် စောင့်ထိန်းခြင်း။

ဤအထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် ကိုးကွယ်ကြသူ၊
 လှူဒါန်းကြသူ၊ ပြည်သူတွေမှာလည်း ကြီးမား များပြားသောအကျိုး
 တရားတို့ကို ရရှိကြမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။(မိလိပန္နဉာ၊ ၂၅၀)

ဤမျှသာမက ယခုအခါ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာယနာယက
 အဖွဲ့က လည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားပြန်
 ပွားရေးဌာနကသော် လည်းကောင်း၊ သြဝါဒစရိယ ဆရာတော်များက
 သော် လည်းကောင်း သီလရှင်တို့အား သာသနာပြုတာဝန်များကို
 ပေးအပ်ထားပြီဖြစ်၍ သူမတို့ တတ်ကျွမ်းသော စာပေပညာ သင်ကြား

ပေးခြင်း၊ အနောက်တိုင်းဆေးပညာ၊ တိုင်းရင်းဆေးပညာ စသည်တို့ဖြင့် လိုအပ်နေသော အကူအညီများကို သွေးချင်းသားချင်း ညီရင်းမောင်နှမ တိုင်းရင်းသားတို့အား ပံ့ပိုးကူညီရင်းဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားဓမ္မတို့ကို ဟောကြားပြသနေကြပါပြီ။ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ကြိုးပမ်းနေကြပါပြီ ဘုရား။

သီလရှင်တို့၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သည် အနော်ရထာတို့ ခေတ်၊ ဘုရင့်နောင်တို့ခေတ်တုန်းကလို ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်သော၊ ခေတ်မီတိုးတက်သော ဗုဒ္ဓသာသနာ မြန်မာ နိုင်ငံတော်သစ်ဆီသို့ ဦးတည်ကြိုးပမ်း အရောက်လှမ်းရေးပင် ဖြစ်ပါတော့သည် ဘုရား။

နိုင်ငံတော် သိခြားဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်မြတ်ကြီးတို့ဘုရား၊ “ဘုရားရှင်က အပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကို မဖျက်ဆီးကောင်း” ဟု ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည် ဘုရား။ ယခုအခါ မသစ္စဝါဒီသည် ညီညွတ်မှုကို ဖျက်ဆီးမည့် အန္တရာယ်ကို နိုင်ငံရပ်ခြားမှ သယ်ဆောင်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဝိနယ နှင့် မညီသော အပြုအမူများကို ပြုမူနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်သော အနေဖြင့် ယင်းသို့ ပြုမူပြောဆိုနေသော သူမကို “အဓမ္မဝါဒီနီ၊ အဝိနယဝါဒီနီ” ဟု လည်းကောင်း၊ သူမ၏ ဘိက္ခုနီဝါဒနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြောဆိုရေးသား ချက်တို့ကို “အဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒ” ဟု လည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချ ပေးတော်မူကြပါရန် ရိုသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားပါသည် ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား။

စောဒကဆရာတော်များ

(ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ)

(ဘဒ္ဒန္တထေရ်ရိန္ဒ)

(ဘဒ္ဒန္တဉာဏိဿရ)

အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ

အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ

မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ

မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၊

ပါဠိစာပေဌာနမှူး

တိပိဋကမဟာဂန္ဓာရုံ

သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊

နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိ-

ကျောင်းတိုက်

ရန်ကုန်တိုင်း

သာသနာ့တက္ကသိုလ် (ရန်ကုန်)

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း

ရန်ကုန်တိုင်း

ဒေါ်သစ္စဝါဒီသည် (၂၇-၁-၂၀၀၅) နေ့ (၁၃:၀၅) နာရီအချိန်
စောဒနာလွှာ ထုတ်ယူပါသည်။ (၁၀-၂-၂၀၀၅)နေ့တွင် သောဓနာလွှာကို
တင်ပြပါသည်။

(ဒေါ်သစ္စဝါဒီ)
ပေါက်စေတီကျောင်း

နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမရှိအဖွဲ့သို့ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီ
ပြုခဲ့သော တပည့်တော် သစ္စဝါဒီ၏ ထိုကိစ္စကို ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ
ဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူကြပါရန် သောဓနာတင်သွင်းချက်

ရက်စွဲ။ ၁၃၆၆-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၂)ရက်
၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀) ရက်

အကြောင်းအရာ။ ။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သော
တပည့်တော် သစ္စဝါဒီ၏ ထိုကိစ္စကို
ဓမ္မဝိနယ နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ပေးတော်
မူကြပါရန် သောဓနာ တင်သွင်းချက်ပါ
ဘုရား။

ရိုသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ကြားပါသည်ဘုရား။ ကမ္ဘာ
ဘာသာကြီးလေးရပ်ဖြစ်သော ခရိယာန်၊ မူဆလင်၊ ဟိန္ဒူ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ
များထဲမှ တပည့်တော်၏မိဘများမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ခဲ့သော
ကြောင့် ငယ်စဉ်ကပင် ကံ၊ ကံ၏အကျိုး၊ သံသရာနှင့်ပတ်သက်သော
ဆုံးမပဲ့ပြင်မှုများကို ကြားသိမှတ်သားခဲ့ရပါသည် ဘုရား။ ပတ်ဝန်းကျင်
၌ တွေ့ကြုံရသည်များကို ကံ၊ ကံ၏အကျိုးနှင့် ဆက်စပ်၍ စဉ်းစား
တတ်ရန် အလေ့အကျင့် ရခဲ့ပါသည်ဘုရား။ သို့သော်
ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတာ ဘာလဲ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ဘာလို့ကိုးကွယ်တာလဲ
ဆိုသည့်အချက်ကို တက္ကသိုလ်ဒုတိယနှစ် ကျောင်းသူဘဝရောက်မှ

ဘိက္ခုနီ (၂)

သိခဲ့ရပါသည်ဘုရား။ ၁၉၈၄-ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (လှိုင်နယ်မြေ) စာသင်ဆောင်အတွင်း သမိုင်းဘာသာသင် ဆရာမ၏ ကမ္ဘာ့ဘာသာ ကြီးလေးရပ်နှင့် ပတ်သက်သော အကျဉ်းချုပ် ပို့ချချက်ကို ကြားရပါ သည်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟူသည် သစ္စာ(၄)ပါးနှင့် မဂ္ဂင် (၈)ပါး တရား တော်များ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးနှင့် သံသရားသာမကဘဲ သံသရာမှ လွတ်မြောက် ကြောင်း အကျင့်တရားပါ ပါဝင်နေကြောင်း၊ သိရပါသည်ဘုရား။ (မိဘများက ခရိယာန်၊ မူဆလင်စသည် ဖြစ်မည် ဆိုပါက ဘဝနှင့် လောကကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ သဘောပေါက်ပါ လိမ့် မည်)။

မဂ္ဂင်(၈)ပါးအကျင့်တရားကို သံသရာကောင်းဖို့အတွက်ရော နိဗ္ဗာန်အအေးဓာတ်ကို ရရှိရန်အတွက်ပါ အကောင်းဆုံးအကျင့်တရား အဖြစ် သဘောကျ လက်ခံခဲ့ပါသည်ဘုရား။ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုလည်း ဉာဏ် အလွန်ကောင်းသည့် အကျင့်အလွန်ကောင်းသည့် ဘုရားဖြစ်ရမည်ဟု ကြည်ညိုလေးစား အားထားခဲ့ပါသည်ဘုရား။ အချိန်တိုင်း မဂ္ဂင် (၈)ပါးနှင့် ပြည့်စုံအောင်နေလိုစိတ် ရှိခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဘယ်လိုနေလျှင် မဂ္ဂင် (၈)ပါးနှင့် အမြဲပြည့်စုံနေမည်ကို မသိသေး၍ သိလိုစိတ်လည်း ရှိခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ထိုနှစ်အတွင်း လောကတွင် တပည့်တော် အခင်မင် အတွယ်တာဆုံးသော မိခင်ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဖြေမဆည် နိုင်ဘဲ စိတ်ဖြေရာကို အလိုရှိခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ၁၉၈၅-ခုနှစ်တွင် တပည့်တော်နည်းတူ စိတ်ဖြေရာရှာနေသော အစ်မ ဒေါ်သန်းသန်းစိုး (ရူပဗေဒအဓိက သိပ္ပံဘွဲ့၊ အင်းစိန်ဝက်မူလက်မူသိပ္ပံမှ လျှပ်စစ် ဆက်သွယ်ရေး ဒီပလိုမာ/ B.sc. Physics; AGTI. Elec-

trical Communication) သည် ရှစ်မိုင်၊ ပေါက်စေတီကျောင်းတိုက်တွင် တရားစခန်းဝင်၍ သီလရှင်ဝတ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဒေါ်သုစိန္တီဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ အလုံလမ်း၊ လျှပ်စစ်ဆက်သွယ်ရေးရုံးချုပ်မှ လက်ရှိအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။

၁၉၈၆-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ဒေါ်သုစိန္တီ၏ ဝိုက်တွန်းချက်ကြောင့် တရားစခန်းဝင်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ခြေအဆုံးခေါင်းဆုံး ဖောက်ပြန်သမျှ ရုပ်လို့ရှု၊ သိတာကိုနာမ်ဇို့ရှု၊ လျောင်းထိုင်ရပ်သွား အမြဲတမ်းရှုဟု ဆရာတော်က သင်ကြားပါသည်ဘုရား။ လိုအတိုင်း ကြိုးစားရှုမှတ်ရာ ငါဟူသောအမှတ် မေ့ပျောက်၍ မိခင်ကြီးကိုလည်း သတိမရတော့ပါဘုရား။ စိတ်ငြိမ်းချမ်းရာ၊ စိတ်ဖြေရာကိုရခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ထို့ကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ လက်ထက်တော်အခါက ရဟန်း တော် များမှစ၍ ခမ္မဒူတ အရှင်ပညာဇောတစသော ဆရာဟော်များပိုင် ဆရာအစဉ်အဆက်ကို လွန်စွာ ကျေးဇူးတင်မိပါသည် ဘုရား။ သံဃာ့ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း သတိထားမိလိုက်ပါသည် ဘုရား။ ချမ်းသာ ၇-ပါး တရားတော်နှင့် ဒုလ္လဘတရား ၄-ပါး တရားတော်တို့ကို စိတ်၌ အထူးသတိရမိပါသည် ဘုရား။ ထို့ကြောင့် လူတို့၏ ကာမချမ်းသာကိုပယ်စွန့်၍ ဝိပဿနာချမ်းသာ၊ မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာများအတွက် ယခုဘဝတွင် ရဟန်းပြုတော့မည်ဟု စိတ်ကူးခဲ့ပါ သည် ဘုရား။ တက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ် စာမေးပွဲဖြေအပြီး (၉-၁၁-၈၆)နေ့တွင် တောင်စွန်း၊ မဗ္ဗဒူတဆရာတော် အရှင်ပညာဇောတကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သီလရှင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ (သီလရှင်နှင့် ရဟန်းများ အကြားချင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးချမ်းမြေ့လိုကွာခြားလှသည်။)

တပည့်တော်၏ ပင်ကိုယ်သဘာဝမှာ မိခင်ဖခင်နှင့် အကိုအစ်မ များကို အလွန်ခင်တွယ်ပါသည်ဘုရား။ အဆိုအကဘက်တွင် ဝါသနာ ကြီး၍ သူငယ်ချင်းများကိုလည်း လွန်စွာခင်တွယ်ပါသည် ဘုရား။ မြန်မာ စာ ဘာသာ အဓိကယူသူအဖို့ တက္ကသိုလ်အနုပညာ အသင်းတွင် ထူးချွန် ခဲ့ပါလျှင်၊ မဟာဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးတန်းကိုလည်း ဝင်ခဲ့ပါလျှင်၊ မြန်မာစာဌာန၌ အချိန်ပိုင်းနည်းပြ ရာထူးကို လွယ်လွယ်ကူကူ ရနိုင်ပါသည် ဘုရား။ တပည့်တော်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အနုပညာအသင်းမှ ကြီးမှူး ကျင်းပသော ဘာသာရပ်ပေါင်းစုံ ဆိုကရေးတီးပြိုင်ပွဲ၌ အဆိုတွင် ရွှေတံဆိပ်ဆုရရှိခဲ့ပါသည် ဘုရား။ မဟာဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးတန်းကိုလည်း ဝင်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ မိခင်ကြီးနှင့် သေကွဲခဲ့ရသည်မှ မကြာသေး ညီမငယ်များနှင့် တစ်ဖန် ရှင်ကွဲခဲ့ရပြန် ဦးမည်ဟု ငိုကြွေးနေသော မမကြီး ဒေါ်ရည်ရည်မြင့် (အကောက်ခွန်မှူး၊ အကောက်ခွန်ဦးစီးဌာန)၊ ညီမထွေးကို သီလရှင်ဝတ်ဖြင့် ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရ၍ မျက်ရည်ကျသော ကိုကိုကြီး ဗိုလ်မှူးဝင်းဌေး(ခလရ-၄၂၊ လွိုင်ကော်၊ မေမြို့၊ စစ် တက္ကသိုလ်၊ အပတ်စဉ်-၂၂)၊ ရှေ့တန်း စစ်မြေပြင်မှ ပြန်ရောက်လာသော ဖခင်ကြီး ဒု-အရာခံဗိုလ်လှဝင်း (နဆရ-၁၊ မှော်ဘီ)၏ သမီးထွေးကို မမြင်ရ၍ မျက်ရည်ကျသော သတင်းစသည် အားလုံးကို ကုသိုလ်ရလိုစိတ် ဖြင့် သည်းခံခဲ့ပါသည် ဘုရား။ ယခု အနုပညာလောကတွင် နာမည်ရနေကြသော ဟာသမင်းသား ဖိုးဖြူ (ကိုဖြူ)၊ ကင်းကောင် (ကိုမျိုးမြင့်)၊ တက္ကသိုလ်-ဂွမ်းပုံ (စန်းစန်းကြည်)စသော ချစ်သူငယ်ချင်းများကိုလည်း အဆက်အသွယ် ဖြတ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ (မိဘအစ်ကိုအစ်မ သူငယ်ချင်း များ၏ ဆန္ဒကိုဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ မိမိ၏ ကုသိုလ်ဆန္ဒပြည့်ဝအောင် ထို သူတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးကြသည်)။

တပည့်တော်အပါအဝင် ဝတ်ခါစ သီလရှင် ၄-ပါးကို ဆရာတော်က ဧရာဝတီတိုင်းတစ်လျှောက် တရားစခန်းများသို့ ခေါ်သွားပြီး တရားနာ၊ တရားအားထုတ်စေပါသည်ဘုရား။ ထို့နောက် အင်းရဲ၌ ထားခဲ့ပြီး ပရိတ်ကြီးစသည် သင်ယူစေပါသည်ဘုရား။ တရားသာ အားထုတ်ချင်ကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ စိတ်သည် တရားအားထုတ်မှုမှာ အမြဲပျော်မွေ့နိုင်သည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့လာသောအခါ သဒ္ဓါ ဝီရိယ တိုးတက်စေသော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများဖတ်ရန် စာသင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပါ သည်ဘုရား။ ရှစ်မိုင်၊ ပေါက်စေတီဆရာတော် ဦးသုမိတ္တာဘိဝံသက အစိုးရပထမပြန် စာမေးပွဲများ ဖြေပြီးချိန်မှစ၍ ဝါမဆိုခင်အချိန်အထိ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးဆိုင်ရာစာပေများကို ဦးစွာကျေညက်အောင် ပို့ချပေး တော်မူခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ပေါက်စေတီဆရာတော်ဘုရားထံမှ ရောင်ရဲ ခြင်း၊ ခြိုးခြံခြင်း၊ လောဘမကြီးခြင်း၊ ဒေါသမကြီးခြင်း၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ ခြင်း စသည်တို့ကို အတုယူခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ထိုသို့ ပရိယတ္တိနှင့် ပဋိပတ္တိ ကို တွဲ၍ အားထုတ်ခဲ့ရာ အောက်ပါစာမေးပွဲများကို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

၁၉၈၈-ခုနှစ်တွင်၊ အစိုးရပထမပြန်စာမေးပွဲ ပထမငယ်တန်း မြန်မာတစ်ပြည်လုံးတွင် ပထမ၊ အစိုးရအဘိဓမ္မာ (ဋီကာကျော်)၊ မြန်မာ တစ်ပြည်လုံးတွင် ဒုတိယ၊ ၁၉၉၁-ခုနှစ်တွင် အစိုးရပထမပြန် စာမေးပွဲ ပထမကြီးတန်း မြန်မာတစ်ပြည်လုံးတွင် ပထမ၊ အစိုးရ အဘိဓမ္မာ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) မြန်မာတစ်ပြည်လုံးတွင် တတိယ၊ ၁၉၉၃-ခုနှစ်တွင် အစိုးရ သာသနဓဇဓမ္မာစရိယဘွဲ့၊ ၁၉၉၄-ခုနှစ်မှစ၍ မော်လမြိုင် ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပါလ စာမေးပွဲ၏ ဝိနယ ဝိသာရဒီဘွဲ့၊ သထုံ ပိဋကတ္ထယ ပါရဂူ စာမေးပွဲ၌ အဋ္ဌကထာ ဋီကာနှင့်တကွ ဝိနည်း ၅-ကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာ

၇-ကျမ်း၊ ဒီဃနိကာယ် ၃-ကျမ်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် ၃-ကျမ်း၊ ဇာတ် အဋ္ဌကထာ ၄-အုပ်ပြီးသည်၊ အစိုးရနိကာယ်စာမေးပွဲ ဝိနည်း ၅-ကျမ်းကို ၃-ကျမ်းဂုဏ်ထူး၊ ဒီဃနိကာယ် ၃-ကျမ်းတို့ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်လာ ဓုတင်အကျင့်များနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးအထူးထူးကို အထိုက်အလျောက် သဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ သာသနာတော်၌ တရားနှင့်အညီ ပျော်မွေ့နိုင်စေရန် စိတ်ကို ပြုပြင်နိုင်ရန် နည်းလမ်းတောင်းများစွာရှိနေကြောင်း သိရှိရပါသည်ဘုရား။ သာသနာဝန်ထမ်းအဖို့ တရားစာပေသင်ကြား မှတ်သား နာယူခြင်းနှင့် ရဟန္တာဖြစ်သည့်တိုင် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း တာဝန် နှစ်ခုသာရှိ၍ တစ်မိုးအောက်တစ်မြေ ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ထိုတာဝန်နှစ်ခုကို ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မကြာခဏ သြဝါဒပေး ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ထိုသြဝါဒအတိုင်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့ ရောက်သော် လည်း ထမ်းဆောင်မြဲဖြစ်သော ပရိယတ် ပဋိပတ် ၂-ရက် တာဝန် အတွက် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ သီရိလင်္ကာ၌ အောင်မြင် ခဲ့သော စာမေးပွဲများမှာ အောင်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၂၀၀၀-ခုနှစ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာစာပေဘွဲ့/ M.A. ဘာသာရပ် ၁၀-မျိုးမှာ-

- ၁။ ဗုဒ္ဓနည်းကျ စိတ်ကျန်းမာရေးကုထုံး/ Buddhist Psychotherapy
- ၂။ မဟာယာနနှင့် ထေရဝါဒကျမ်းလာ ဗောဓိသတ္တ၏ စံချိန်စံညွှန်း များ/ Bodhisatva Ideal

- ၃။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အနုဋီကာတို့မှ သမိုင်းဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ/ Pali Commentary
- ၄။ မဟာယာန အဘိဓမ္မာကျမ်းမှ အငြင်းပွားခဲ့သော အချက်များ/ Controversy of Abhidharma
- ၅။ ဝိနည်းကျမ်းမှ တရားမျှတသော အတွေးအခေါ်/ Legal Philosophy
- ၆။ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာအမြင်/ Social Dimension
- ၇။ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် သိပ္ပံပညာဆက်နွှယ်မှု/ Buddhism & Science
- ၈။ ဗုဒ္ဓဘာသာပညာရေးစနစ်/ Buddhist Education
- ၉။ အရှေ့တောင်အာရှ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာပြန့်ပွားလာပုံ / Buddhism in South - East Asia
- ၁၀။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဗိသုကာလက်ရာများ/ Buddhist Architecture

၂၀၀၁-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် မဟာဝိဇ္ဇာဒဿဘွဲ့/ M.Phil. အတွက် ကျမ်းပြုစုခဲ့ပါသည်ဘုရား။

၂၀၀၃-ခုနှစ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဒဿနဘွဲ့/ M.Phil. အတွက် ပြုစုနေသောကျမ်းကို အတွေးအခေါ်ဆိုင်ရာ ဒေါက်တာဘွဲ့ / Ph.D အတွက် ထပ်မံအကျယ်ချဲ့ရေးသားနေပါသည်ဘုရား။ (ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ပြည်ပအိန္ဒိယနိုင်ငံမှ လာခဲ့သည်။ ပိဋကသုံးပုံကို ပြည်ပသီဟိုဠ်နိုင်ငံ၌ ရေးသားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သင့်၊ မသင့် မိမိဉာဏ်ဖြင့် ရှေ့နောက် နှိုင်းဆ ချင့်ချိန်ယုံရသည်။)

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသားများသည် ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဘာသာအမွေအနှစ်များဖြစ်သော မဟာဗောဓိပင်တောင်ကိုင်းနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏စွယ်တော်ပိုင်ဆိုင်ရမှုအတွက် အလွန်ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ကြပါသည်။ ဘုရား။ ထိုမဟာဗောဓိပင်ကို အိန္ဒိယဧကရာဇ်ဘုရင် အသောက၏သမီးတော်ရဟန္တာထေရီရီ သယ်မိတ္တာက သီဟိုဠ်သို့အရောက်ပင့်ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏စွယ်တော်ကို မင်းသမီးတစ်ပါးက ဆံထုံးတွင်ဝှက်၍ သီဟိုဠ်သို့အရောက် ပင့်ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းများကြောင့် သီရိလင်္ကာပြည်သူများသည် အမျိုးသမီးများ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထူးအောက်မေ့လျက် အမျိုးသမီးထုအပေါ် အထူးဥဿာကြပါသည်။ ဘုရား။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ကို အလေးထားကြသော သီဟိုဠ်ရဟန်းတော်များက ဘိက္ခုနီသံဃာ ကွယ်ပျောက်နေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အင်အားနည်းပါးသည်။ ဘိက္ခုနီသံဃာ ရှိမိက ဗုဒ္ဓသာသနာပို၍ အင်အားတောင့်တင်း ခိုင်မာသည်ဟု ယူဆ၍ မဟာယာန ဘိက္ခုနီသံဃာအကူအညီဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား ဖြစ်တော်မူရာ၌ ဗုဒ္ဓဂယာ၌ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အဓိဋ္ဌာန်တိုင်တည်၍ သီဟိုဠ်နိုင်ငံဖွားသီလရှင်များကို ဘိက္ခုနီပြုစေခဲ့ပါသည်။ ထိုဘိက္ခုနီများသည် ထေရဝါဒ၊ မဟာယာနပေါင်းစည်း ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရလဒ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ငြင်းခုံကွဲပျားခိုက်ရန်ပွားမှုကို မနှစ်သက်ဘဲ ညီညွတ်ရေးကို အလိုရှိခဲ့ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်အခါက ထေရဝါဒ၊ မဟာယာန စသည်ဂိုဏ်းကွဲများ မရှိသေးဘဲ သဒ္ဓမ္မသာသနာ သူတော်ကောင်းအဆုံးအမကို ထောက်ခံလိုက်နာကျင့်ကြံ သူများအဖြစ် တစ်စု

တစ်စည်းတည်း ရှိခဲ့ပါသည်ဘုရား။ မြတ်ဗုဒ္ဓမဟာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်
မူရာ အခါတွင်မှ ထေရဝါဒဂိုဏ်း၊ မဟာယာနဂိုဏ်း စသည်ဖြင့် ကွဲပြား
လာခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ယခုခေတ် ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားများသည် မဟာယာန ဂိုဏ်း
သားများအပေါ် မနှစ်သက်သည့် အဓိကအကြောင်းကို ဝိနည်း မလေး
စား သောကြောင့်ဟု ဆိုကြပါသည်ဘုရား။ သီလ သမာဓိ ပညာ
တိုးပွားမှုအတွက် ထားထုတ်ခြင်း နည်းပါးကြသောကြောင့်ဟု ဆိုကြ
ပါသည် ဘုရား။ ထေရဝါဒဂိုဏ်း သားများသည် ဝိနည်းလေးစားမှုနှင့်
သီလ သမာဓိ ပညာတိုးပွားမှု အတွက် အလေးထားကြပါသည်ဘုရား။
မြတ်ဗုဒ္ဓကလည်း မျက်စိ စသော ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကို စောင့်စည်းရန်၊
လူ့ဘောင်အတွက် လူ့သီလ၊ ရဟန်းဘောင်အတွက် ရဟန်းသီလ
စသည်ကို ညွှန်ပြပေးခဲ့ပါသည် ဘုရား။ လူ့ဘောင်နှင့် ရဟန်းဘောင်
ထူးခြားမှုကို သိတော်မူ၍ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် တောထွက်ရဟန်း
ပြုခဲ့ပါသည်ဘုရား။ မျက်စိစသော ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကို စောင့်စည်းရန်
သီလ သမာဓိ ပညာတိုးပွားရန်ရည်သန်၍ ရဟန်းပြုလာသည်များကို
လည်း အခက်အခဲမရှိစေဘဲ ပုံစံ အမျိုးမျိုးဖြင့် လွယ်လွယ်ကူကူ ရဟန်း
ပြုပေးခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ယခု ခေတ်ရဟန်းတော်များကလည်း မြတ်ဗုဒ္ဓ
နည်းကျ လွယ်လွယ်ကူကူ ရဟန်းပြုနေကြပါသည် ဘုရား။ (ဘိက္ခုနီ
ကိစ္စကို တိုင်ကြားကြသော ဦးကောဝိဒတို့သည် သံဃိကပိုက်ဆံ ခိုးသူ၊
ကာမလိုက်စားသူများ အဖြစ် လူဆိုးစာရင်းဝင်များ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုနီ
လုပ်မည့်အစား လူထွက်ပြီး ကလေး ၅-ယောက် မွေးပစ်လိုက်ဟု ပြော
သည်။)

နှစ်ဆယ်ရာစုနောက်ပိုင်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကြသော သီဟိုဠ်ရဟန်းတော် များသည်လည်း ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားပီပီ ဝိနည်းလေးစားမှုနှင့် သီလ သမာဓိ ပညာ တိုးပွားမှုကို အလေးထားကြပါသည်ဘုရား။ ဘိက္ခုနီသံဃာကိုလည်း ထေရဝါဒလမ်းစဉ်သို့ လိုက်စေခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ယခုအခါ သီဟိုဠ်၌ ထိုနိုင်ငံဖွား ဘိက္ခုနီပေါင်း ၅၀၀-ကျော်ရှိပါပြီ ဘုရား။ သီဟိုဠ်ကို ဗဟိုပြုလျက် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အသီးသီး (ဩစတေးလျ၊ ဗီယက်နမ်၊ ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ ဂျာမနီ၊ ချက်၊ ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ အမေရိကန် စသည်) မှလာ၍ ဘိက္ခုနီ ပြုနေကြပါသည်ဘုရား။

ထိုသို့ ဘိက္ခုနီအားလုံး ၈-ပါး ၁၀-ပါးစသည် သီလတို့ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စောင့်ထိန်းလာကြပြီးမှ ရဟန်းပြုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ တပည့်တော်သစ္စဝါဒီနှင့် သီတင်းသုံးဖော် ဘိက္ခုနီဂုဏစာရီ (မေ့ဆေး ဆရာဝန်-ဒေါက်တာခင်ဆွေဝင်း၊ သာမညဖလ သုတ်တော် ကို ဖတ်၍ ရဟန်းပြုရန် စိတ်အားထက်သန်သူ)တို့ ရဟန်းပြုစဉ် အခါ က ထေရဝါဒရဟန်းတော်များ ရဟန်းခံရာ မင်္ဂလာသိမ်တော်မြတ်၌ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ထေရဝါဒရဟန်းတော် ၁၂-ပါး၊ သီဟိုဠ်နိုင်ငံဖွား ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီ ၁၂-ပါးတို့က ရဟန်းပြုပေးခြင်းကိစ္စ အဝဝအတွက် ကြောင့်ကြ စိုက်ခဲ့ကြပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်နှင့် ဘိက္ခုနီ ဂုဏစာရီတို့ ရဟန်းဖြစ်ပြီး မကြာမီ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အဓိကထားလုပ်ရန် အတွက် တောကျောင်းတစ်ခုသို့ သွားခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြပါသည်ဘုရား။ ဝိပဿနာတရားများကြိုးစား အားထုတ် ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ လစဉ်ဘိက္ခုနီပါတိမောက် စုပေါင်းရွတ်ဆို

ကြပါသည် ဘုရား။ ဝါကျွတ်သောအခါ ပဝါဏာပြုခြင်း၊ ကထိန်ခင်း
စသော သံဃကိစ္စအဝဝကို သီဟိုဠ်ဘိက္ခုနီများနှင့် အတူတကွ
တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ ပါသည်ဘုရား။ (သိမ်၊ ကမ္မ-
ဝါစာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သည် ရဟန်းဖြစ်ရန် အထောက်အကူ များ
ဖြစ်သည်။ ပါရာဇိတ မကျရန်၊ မိမိ၏ ရဟန်းဘဝကို မိမိသာထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ရသည်။ မိမိ သူတော်ကောင်းဖြစ်ဖို့ မိမိသာ ကြိုးစားရ
သည်။)

မတွေ့မမြင်ရသည်မှာ ၆-နှစ်နီးပါးရှိပြီး ကျန်းမာရေး ချွတ်ယွင်း
နေသော ဖခင်ကြီးကို ကြည့်ရှုရန် ဟပည့်တော် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လာ
ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

စောဒနာမေးခွန်း ၄၊ ၅ (နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကနှင့်
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့က တားမြစ်ပါရက်နဲ့ ဘာကြောင့် နားမထောင်
သလဲ။)

အဖြေ။ ၂၀၀၂-ခုနှစ်တွင် ဘိက္ခုနီမပြုရန် တားမြစ်ချက်ကို
လိုက်နာခဲ့ပါသည်။ သာမဏေရိသာ ပြုခဲ့ပါသည်ဘုရား။

စောဒနာမေးခွန်း ၆၊ ၇၊ ၈၊ (ဘိက္ခုနီပြုတာဟာ မဟာယာန
ကျင့်စဉ်မဟုတ်လား။)

အဖြေ။ ဘိက္ခုနီပြုခြင်းသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မိထွေးတော်
ရဟန္တာထေရီ ဂေါတမီအပါအဝင် ဂင်္ဂါဝါဠ သီလမက ပွင့်တော်မူကြကုန်
သော ဘုရားရှင်တို့၏ တပည့်မဘိက္ခုနီ သံဃာ၏ ကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

စောဒနာမေးခွန်း ၉ (သာသနာ့နှယ်ဝင် သီလရှင်လုပ်လဲ ကုသိုလ် ရတယ်မဟုတ်လား။)

အဖြေ။ သီလရှင်သည်ဘိက္ခုနီမဟုတ်သောကြောင့် ရဟန်းတို့ ရရှိသည့် ဂုဏ်အကျိုးတရားများမှ ဆုံးရှုံး နစ်နာရပါသည် ဘုရား (မိလိန္ဒပဉ္စာ-၂၅၀)။ ထိုဆုံးရှုံးနစ်နာမှုအတွက် မည်သူမျှလျော်ကြေး ပေးမည်မဟုတ်ပါဘုရား။

စောဒနာမေးခွန်း ၃ (ဥပဇ္ဈာယ် ဘိက္ခုနီတွေကရဟန်းတောင် ဖြစ်ကြရဲ့လား။)

အဖြေ။ ထိုကိစ္စကို သက်ဆိုင်သူများနှင့် တိုက်ရိုက် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ရဟန်းဖြစ်၊ မဖြစ်ဘယ်လို ပေတံနဲ့ တိုင်းတာပါသလဲ မေးခွန်းကို တိတိကျကျဖြေသူ မတွေ့ရသေးပါ ဘုရား။

စောဒနာမေးခွန်း ၂ (၂-နှစ်ကြာမှတစ်ခါ ရဟန်းခံပေးရတယ် မဟုတ်လား။)

အဖြေ။ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မူရင်းစကား မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား။ မိခင်ကျေးဇူးသိတတ်သော မြတ်ဗုဒ္ဓသည် အမျိုးသမီးထု ဘိက္ခုနီ သံဃာအမျိုးတုံးမည့် ကိစ္စကို ပြုလုပ်မည် မဟုတ်ပါဘုရား။ ဗုဒ္ဓပါဒ အယောင်ဆောင်၌ ဗြာဟ္မဏဝါဒ စိမ့်ဝင်မှု ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

စောဒနာမေးခွန်း ၁ (ကျင့်ထုံးနှင့်အညီ ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သူ ဟုတ်ပါ ရဲ့လား။)

အဖြေ။ သာမဏေရီပြုခြင်း၊ ဘိက္ခုနီသံဃာထံမှ သိက္ခာ သမ္မုတိတောင်းခြင်း၊ သိက္ခာပုဒ် ၉-ပါးကို ၁၆-နှစ်ကျော် မပြတ်ကျင့်သုံး ခြင်းဟူသော ဘိက္ခုနီပြုလိုသူ၏ ကျင့်ထုံးများကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးမှ တပည့်တော် ဘိက္ခုနီဖြစ်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

နိဂုံးချုပ် ရိုသေလေးမြတ်လျှောက်ထားချက်ပါဘုရား။ Ph..D အတွက် ကျန်ရှိနေသေးသော ကျမ်းဂန်ရေးသား၊ တင်သွင်း၊ စာမေး ဖြေဆိုခြင်း အလုပ်များအတွက် သီရိလင်္ကာသို့ အမြန်ပြန်ရန် ယခု လိုအပ်နေပါသည် ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားများ အနေဖြင့် မေတ္တာ ဂရုဏာရွှေ့ထား၍ တပည့်တော် သီဟုဠ်သို့ အမြန်ပြန်နိုင်ရန် ကူညီ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါရန် ရိုသေလေးမြတ်စွာဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံအပ် ပါသည် ဘုရား။

ရိုသေလေးမြတ်စွာဖြင့်

သစ္စဝါဒီ

မိတ္တူကို- -ဘိက္ခုနီဂုဏစာရီ
 -ကမ္ဘာ့အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းများ
 -ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့အစည်းများ

ပြည်တောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းသော
နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းဗိုလ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃/၂၀၀၅)၏

ဘိက္ခုနီအာဝါဘာဝဓိနိစ္ဆယ

- စောဒက (၁) ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ)
မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၊ ဆယ်သိန်းရပ်ကွက်
သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း
- (၂) ဘဒ္ဒန္တထေရိန္ဒ (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)
နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ် (ရန်ကုန်)
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း
- (၃) ဘဒ္ဒန္တဉာဏိဿရ (မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)
တိပိဋကမဟာဂန္ဓာရုံကျောင်း
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း
- စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီပေါက်စေတီကျောင်း
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း
- ဝိနည်းဗိုလ်အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည့်နေ့ - ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလဆုတ်
(၉)ရက်
- ၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၂-ရက်
- ဝိနိစ္ဆယချမှတ်သည့်နေ့ - ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅) ရက်
- ၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၂၇-ရက်

ဘိက္ခုနီဘာဝါဘာဝဝိနိစ္ဆယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့သည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆယ်သိန်း ရပ်ကွက်၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော စောဒက ဘဒ္ဒန္တ ပဏ္ဍိတ ပါ (၃) ပါးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ပေါက်စေတီ ကျောင်း၌ နေထိုင်သော စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီတို့၊ မသစ္စဝါဒီ၏ သီရိ လင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီပြုခဲ့မှု အယူဝါဒ၌-

ဓမ္မ အဓမ္မ အငြင်းပွားသော ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှုခင်း ကို ဝိနည်းတရားတော် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ၊ ကြားနာစစ် ဆေး အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်- ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာဘိဝံသ ၇၁/၅၁ (အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ) အပါအဝင် နိုင်ငံတော် ဗဟို သံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်ကြီး (၅)ပါးတို့ဖြင့် နိုင်ငံတော် သီးခြား ဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့အမှတ်(၁၃)ကို ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၉)ရက်(၂-၅-၂၀၀၅) အင်္ဂါနေ့တွင် ဘဒ္ဒန္တအာစိဏ္ဍာဘိဝံသ (အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု) ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးသော၊ ဖွဲ့စည်း မိန့်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

ဖော်ပြပါ ထိုဖွဲ့စည်းမိန့်အရ-ဖြစ်ပေါ်လာသော မိမိတို့ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်အမှတ် (၁၃) အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော် များသည်-

“အလွန်မကြာမြင့်သေးမီအချိန်က ကမ္ဘာတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ သာသနာ အထွန်းကားဆုံး၊ အခိုင်မာဆုံး ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော်၌ ဘိက္ခုနီအရေးတော်ပုံဟု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ ထိုအရေး တော်ပုံနှင့် အဓိကဆက်နွှယ်သူ ဝိတဏ္ဍဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား မြန်မာ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ညီညွတ်သော သံဃာထုကြီးက မြန်မာ့သာသနာ ဝင်တွင် ပထမဦးဆုံး ပကာသနိယကံ ပြုခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအားလုံးတို့၏ ညွတ်ရုံးကိုးစား ဦးထိပ်ထားရသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မင်းကွန်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ တစ်ခုသော (၁၃၂၉) ခုနှစ် တပို့တွဲ လတွင် အောက်မြို့ အောက်ရွာ ပုသိမ်မှ ရဟန်းတစ်ပါးလာရောက်၍-

“တပည့်တော်များသည် အမျိုးသမီးကောင်းအချို့၏ ဆန္ဒအရ ဘိက္ခုနီသာသနာထူထောင်ရန် အားထုတ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို ထူထောင်မည့် ဘိက္ခုနီသာသနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာတော်ကြီး၏ သဘောဆန္ဒ နှလုံးသွင်းကို သိလိုပါကြောင်း”

လျှောက်ထားသော် - ဆရာတော်ကြီးက ထိုအာဂန္တုဦးရင်း၏ ဒိုင်ယာယီစာအုပ်၌ လတ်တလောချင်း (ချက်ချင်း)-

အဗ္ဗုဓေါ ဝတ ဘော လောကေ၊ သာသနဿ သမုပ္ပဝီ။

ယံ ကရောန္တိ ဧကေ ထေရာ၊ ဘိက္ခုနီသာသနုပ္ပဝံ။

ပါဠိဂါထာကို ရေး၍ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးပြီး မိမိ၏ သဘော ဆန္ဒကို ပီပီပြင်ပြင် ပြတ်ပြတ်သားသား၊ ထုတ်ဖော်တော်မူသောအထိ လည်းကောင်း၊

အကြောင်းခြင်းရာ အဖုံဖုံကို ကြံ့ခဲရာ-ထိုကြံ့ခဲသော အကြောင်းခြင်းရာများသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ၏ အသက် သွေးကြော အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်သော မြတ်ဗုဒ္ဓအာဏာတော်စက် ဝိနည်း ပိဋကတ်တော်ဟူသော စံကို-အံတု စိန်ခေါ်မှု တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ (တနည်းအားဖြင့်) ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ကို၊ ဖြိုဖျက်ရန် အားစမ်းမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

အဓမ္မဝါဒီ အဝိနယဝါဒီများသည် အရာရာ၌ အဓမ္မဝါဒ အဝိနယဝါဒကိုသာ ပြုမြဲကျင့်မြဲဓမ္မတာဖြစ်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ခန္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူ၍ နှစ်တစ်ရာမျှသာ ရှိသေးသောအခါ (ဝါ) လွန်ခဲ့သော (၂၄၄၉) နှစ်က အဓမ္မဝါဒီ အဝိနယဝါဒီတို့သည်-

ပါပံ ပါပေန သုကရံ [ယုတ်မာသောသူသည် ယုတ်မာသော အမှုကို ပြုရန်လွယ်ကူ၏] [ဝိ၊ ၄၊ ၃၆၁] လာ မြတ်ဗုဒ္ဓမြွက်ကြားသော ဥဒါန်းစကားနှင့် လျော်ညီစွာ၊ အမှောင်မျိုးစေ့ကို ချပျိုးခဲ့ရာ ထိုအမှောင် မျိုးစေ့ကို ဓမ္မဝါဒီ ဝိနယဝါဒီ ရဟန္တာမထေမြတ် တပည့်သာဝက အဆက်ဆက်တို့သည် ဓမ္မဝိနယအရောင်အလင်းဖြင့် ဖြိုခွင်းဖျက်ဆီး တော်မူ၍ ထိုဓမ္မဝိနယ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ယနေ့တိုင်အောင် ကမ္ဘာ လောကဓာတ်အတွင်း ထွန်းလင်းစေတော်မူခဲ့ပါပြီ။

သို့ဖြစ်၍ ဝိ၊ ၅၊ ၂၈၃ လာ-

“အနုဝိဇ္ဇကေန ကထံ ပဋိပဋိတဗ္ဗန္တိ၊ အနုဝိဇ္ဇကေန ယေန ဝိနယေန ယေန သတ္ထုသာသနေန တံ အဓိကရဏံ ဝူပသမ္ပတိ၊ တထာ တံ အဓိကရဏံ ဝူပသမေတဗ္ဗံ၊ အနုဝိဇ္ဇကေန ဧဝံ ပဋိတဗ္ဗံ။”

ဝိနည်းဓိုရ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရမည်နည်း၊ ဟု ဆိုသော် ဝိနည်းဓိုရ်သည် အဓိကရုဏ်းငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသနဖြင့် အဓိကရုဏ်းကိုငြိမ်းစေရမည်။
ဝိနည်းဓိုရ်သည် ဤသို့ကျင့်ရမည်
ဟူသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အမိန့်အာဏာဒေသနာတော်နှင့် လျော်ညီစွာ စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီ၏ -

“သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီပြုခဲ့မှု အယူဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ ဓမ္မ အဓမ္မ- အငြင်းပွားသော ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှုခင်း”ကို အဓိကရုဏ်းငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသနဖြင့် ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်မနှော ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်သဘောအရ ယထာဘူတ ကျနသေချာ၊ စိစစ်သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်တဝ စောဒက၊ စုဒ္ဓိတကတို့အား အလေးထားပြောကြားလိုသည်မှာ-

“စောဒကေန ပဉ္စသု ဓမ္မေသု ပတိဋ္ဌာယ ပရော စောဒေ-
တဗ္ဗော၊ စုဒ္ဓိတကေန ဒွိသု ဓမ္မေသု ပဋိပဋ္ဌိတဗ္ဗံ [ဝိ၊ ၅၊ ၂၈၃]
၌ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောညွှန်ပြသော စောဒကကျင့်ဝတ် (၅)ပါး၊ စုဒ္ဓိတက
ကျင့်ဝတ်(၂)ပါးတို့၌ အယောနိသောမနသိကင်းရှင်း၊ ယောနိသော
မနသီ နှလုံးသွင်းဖြင့် မချွတ်မယွင်း မတိမ်းမစောင်း ကြိုးကြောင်းမှန်စွာ
လိုက်နာကြပါ။ အားထုတ်ကြပါဟု အလေးထား ပြောကြားအပ်ပါ
သတည်း။

[မှတ်ချက် - အဗ္ဗဒေါဂါယာအနက် - ၎င်းဂါယာနှင့် ဖြစ်စဉ်မှတ်တမ်းကို ဆရာတော်ကြီး၏ အန္တေဝါသိက ဥပဋ္ဌာက ဦးဝေပုလ္လာစာရ အထံမှ တစ်ဆင့်ရပါသည်။]

ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ လောကေ၊ လောက၌။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ အဗ္ဗဒေါ၊ ခိုးသူအမြုပ် ဒုဿီလ အမှုသည်။ ဝတ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သမ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာပေပြီ။

ကသွာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယံ ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧကေထေရာ၊ အချို့သောထေရ်တို့သည်။ ဘိက္ခုနီ သာသနုတ္တံ၊ ဘိက္ခုနီသာသနာတော်၏ တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ် လာမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

စောဒကကျင့်ဝတ် (၅)ပါး

- (၁) လျောက်ပတ်ရာအခါ၌ ဆိုခြင်း၊
- (၂) ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်ဆိုခြင်း၊
- (၃) သိမ်မွေ့သော စကားဖြင့် ဆိုခြင်း၊
- (၄) အကျိုးစီးပွားနှင့်ဆက်စပ်၍ ဆိုခြင်း၊
- (၅) မေတ္တာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆိုခြင်း၊

စုဒ္ဓိတကကျင့်ဝတ် (၂)ပါး

- (၁) မှန်သောစကား၌တည်ရခြင်း၊
- (၂) အမျက်မထွက်ခြင်း၌ တည်ရခြင်း၊

နိင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)
သဘာပတိ ဖက်ပင်အိုင်ဆရာတော်၏ သြဝါဒကထာ

ယနေ့ရောက်လာကြသော ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
သူတော်စင်အပေါင်းတို့-

ဤမျက်မှောက်ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ စတုတ္ထအကြိမ် လေးဆူမြောက်
ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့သော အတုမရှိ အနှိုင်းမဲ့ ဂေါတမနွယ်ဖွား မြတ်ဗုဒ္ဓ
ဘုရားသည် လေးဆယ့်ငါးဝါ၊ ရှည်ကြာကာလ သမယပတ်လုံး ဗုဒ္ဓကိစ္စ
အဝဝကို ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ ညောင်စောင်း လျောင်းတော်မူသော
အထိ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း အံ့ဩဘနန်း ဘမ်းရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသော် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တတိယ
သာဝကကြီး အရှင်မဟာကဿပ သံဃာ့ မဟာထေရ် အမျိုးပြုသော
တပည့်သာဝက အဆက်ဆက်တို့သည်-

- * ပုရေ အဓမ္မော ဒိဗ္ဗတိ- အဓမ္မတရား မထွန်းကားမီ၊
- * ပုရေ ဓမ္မော ပဋိဗ္ဗာယိယျတိ- တရားဓမ္မစစ် တားမြစ်မခံရမီ၊
- * ပုရေ အဝိနယော ဒိဗ္ဗတိ- ဝိနည်းမဟုတ်သောတရား
မထွန်းကားမီ၊
- * ပုရေ ဝိနယော ပဋိဗ္ဗာယိယျတိ- ဝိနည်းတရားစစ် တားမြစ်
မခံရမီ၊
- * ပုရေ အဓမ္မဝါဒီနော ဗလဝန္တော ဟောန္တိ- အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
များ အားမကောင်းမီ၊
- * ပုရေ ဓမ္မဝါဒီနော ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိ- ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ
အားမနည်းမီ၊

- * ပုရေ အဝိနယဝါဒိနော ဗလဝန္တာ ဟောန္တိ- ဝိနည်းမကျင့်သူများ အားမကောင်းမီ၊
- * ပုရေ ဝိနယဝါဒိနော ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိ- ဝိနည်းကျင့်သူများ အားမနည်းမီ-

သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း- ဓမ္မဝိနယသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို ယခုသံဂါယနာတင်ကြကုန်စို့ဟု--ဟု ကိုယ်စီကိုယ်စီ ယုံကြည်မြတ်နိုး အားမာန်ကြိုး၍ တာဝန်ရှိသဘော တာဝန်သိမနောဖြင့် အဖန်ဖန် အာရုံစောကြလျက် သာသနာတော် (၂၅၄၉)နှစ်တာကာလအတွင်း၊ ဓမ္မဝိနယသာသနာတော်မြတ်ကို သံဂါယနာ(၆)တန်တိုင်တိုင် အခိုင်အမာ မဟာဓမ္မသဘင်ကို သာသနာဝင်တွင် သမိုင်းတင်တော်မူခဲ့ ကြပါပြီ။

သံဂါယနာ (၆)တန်တွင် ငါးကြိမ်မြောက် ပဉ္စမသံဂါယနာနှင့် ခြောက်ကြိမ်မြောက် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ မဟာဓမ္မသဘင်ကို ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ သာသနာတော်မြတ်ကြီး၏ မဟာဘူမိနက်သန် အောင်မြေမှန်သည့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ဆရာနှင့်ဒါယကာ-နမူနာစံပြ ညီညွတ်မှုအရ သာသနာဝင်သမိုင်းတွင် အံ့မခန်းအောင်ပွဲဝင်ခဲ့သည်ကို ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအားလုံး နှလုံးပိတိ ဝှမ်းဆီထိပမာ လွန်စွာကြည်နူး ခဲ့ကြရပါသည်။

ရောက်လာကြသော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့-မျက်မှောက် ဤအခါ မြန်မာနိုင်ငံနှင့်တကွ ကမ္ဘာအဝန်း ရှိရှိသမျှ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအားလုံး-

“ဓမ္မနှင့်အဓမ္မ၊ ဝိနယနှင့် အဝိနယ၊ အလင်းနှင့်အမှောင်၊ အမှန်နှင့်အမှား” အထင်အရှား ကွဲကွဲပြားပြား ခြားနားစွာ သိနေရခြင်း သည် မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့် အရှင်မဟာကဿပမှ အစပြုဆင်းသက်တော် မူခဲ့သော သာဝကအဆက်ဆက်၊ သာသနာ့ဝန်ဆောင် အရှင်မြတ်တို့ ၏ ပေးဆပ်မကုန် ကျေးဇူးဂုဏ် အနန္တကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော် မှန်သော သစ္စာစကားမို့ အပြစ်မရောက် ဂုဏ်မြောက်လှပါသည်။

တာဝန်ရှိ တာဝန်သိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မှန်သမျှ ထိုအနန္တကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရည်စူးယုံကြည် အမြတ်ဆုံး တုံ့ဆပ်မှု ပြုကြရပေမည်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အနာဂတ်ကမ္ဘာ၌- အဓမ္မ၊ အဝိနယအမိုက် မှောင်ကို ဓမ္မဝိနယ အလင်းရောင်ဖြင့် ထွန်းပြောင်ကိန်လင်း နှိမ်နှင်း ပယ်ခွင်းနိုင်ရန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်းပီပီ ကိုယ်စီကိုယ်စီ တာဝန်ရှိ သဘော၊ တာဝန်သိမနောဖြင့် အရိုးကျေကျေ၊ အသက်ပင်သေသေ၊ အရေစုတ်စုတ်၊ မဆုတ်မနစ် အားသစ်ကြိုးပမ်း ထမ်းရွက်ကြရပေမည်။ ထိုသို့ထမ်းရွက်ခဲ့သော် ထမ်းရွက်သူဟူသမျှ- ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အနာဂတ်ကမ္ဘာ၌ ကတညုတကတဝေဒီ ဂုဏ်ရည်ပျံ့သင်း ကောင်း သတင်းဝေဆာ ကောင်းမှုမင်္ဂလာဖြစ်မည်မှာ မလွဲဧကန်ပါတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဆက်နွယ်သူ ရှင်လူအပေါင်း သူတော် ကောင်းအားလုံးတို့သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အနာဂတ်ကမ္ဘာ၌ ကျေးဇူးသိ ကျေးဇူးဆပ်ဖို့သိသော ကတညုတ ကတဝေဒီ သညီနိမိတ် ဂုဏ်ဟိတ်ထင်ပေါ် ကောင်းသတင်းကျော် ကောင်းမှုပျော်သူများ ဖြစ်ကြပါစေသော ဟု ပြင်းပြသော အာသိသ သမ္မာဆန္ဒကို ဖော်ပြ

လျက် ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကထာကို နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံးသပ် လိုက်သည်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် အပေါင်းတို့---။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သော

မသစ္စဝါဒီနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်

(က) စောဒနာ (ခ) သောနာ (ဂ) ထိုစောဒနာ၊ သောနာတို့နှင့်
ပတ်သက်သော နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမရှိ
ဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်

စောဒနာ(၁)

မသစ္စဝါဒီသည် ဘိက္ခုနီ ပြုလုပ်ထုံးများကို ပြည့်စုံစွာ
ဟောဖော်ညွှန်ပြထားသော ပါစိတ္တိယ၊ စူဠဝဂ္ဂထေရဝါဒ၊ ဝိနယ
ပိဋကတ်တို့နှင့် ရင်းနှီးမှု မရှိသည်မှာ သေချာသည်။

ဘိက္ခုနီပြုလိုသူတို့သည်---

(က) သာမဏေရီပြုရခြင်း၊

(ခ) ဘိက္ခုနီသံဃာ့အထံ၌ သိက္ခာသမ္ပတိကို တောင်းရခြင်း၊

(ဂ) ဘိက္ခုနီသံဃာက ၎င်းအား ၂ ဣဒ္ဓိဒုတိယကမ္ပဝါစာဖြင့်
သိက္ခာသမ္ပတိကို ပေးရခြင်း၊

(ဃ) ရှစ်ပါးသီလမှ ရှေးသိက္ခာပုဒ်(၆)ပါးကို (၂)နှစ်ပတ်လုံး
ဆောက်တည်၍ မပျက်မစီး မကျိုးမပေါက် ကျင့်ရခြင်း-

ဟူသော ဘိက္ခုနီဘဝ၏ ပရိကံ (ကြိုတင်ဆောင်ရွက် ရမည့် ပုဗ္ဗကိစ္စ) သိက္ခမာန်ကျင့်ထုံးများကို ဦးစွာကျင့်သုံး ရပါသည်။

သို့သော် သူမသည် ဖေါပြပါ သိက္ခမာန်ကျင့်ထုံးများကို ကျင့်သုံးသူ မဟုတ်ခြင်းကြောင့် သူမ၏ ဘိက္ခုနီပြုမှုသည် အမည်ခံ ဘိက္ခုနီသာဖြစ်ပါသည်-ဟု စောဒနာသည်။

သောဓနာ(၁)

(က) သာမဏေရီပြုခြင်း၊

(ခ) ဘိက္ခုနီသံဃာမှ သိက္ခာသမ္ပုတိကို တောင်းခြင်း၊

(ဂ) သိက္ခာ (၉)ပါးကို (၁၆)နှစ်ကျော် မပြတ်ကျင့်သုံးခြင်း- ဟူသော သိက္ခမာန်ကျင့်ထုံးများကို ကျင့်ပြီးမှ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဟု သောဓနာသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤ၌ စောဒကတို့၏ စောဒနာသည် မပြည့်စုံပါ။ ဘိက္ခုနီသံဃာအထံ ဝုဋ္ဌာနသမ္ပုတိတောင်းခြင်း၊ ပေးခြင်းတို့ကို ဖေါပြမထား၊ စင်စစ် သိက္ခိတသိက္ခမာန် ဘိက္ခုနီ အလောင်းအလျာသည် ဘိက္ခုနီသံဃာအထံ မလွဲမသွေ ဝုဋ္ဌာနသမ္ပုတိကို (၃)ကြိမ်တောင်း၍ ဘိက္ခုနီ သံဃာက ၎င်းအား ၂ ဣဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် ဝုဋ္ဌာန သမ္ပုတိကို ပေးရသည်။ [ဝိ၊ ၂၊ ၄၂၁]

စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီကျင့်ထုံးများနှင့် စပ်လျဉ်းသော ချေပသောဓနာချက်သည် ရေရာသေချာမှုမရှိပါ။ အမျိုးသမီးများ၏

ဘိက္ခုနီဘဝသို့ တက်လှမ်းရာ၌ အမျိုးသားများကဲ့သို့ မလွယ်ကူပါ။ အမျိုးသားများသည် အသက်(၂၀) ပြည့်၍ ပဉ္စင်းခံလိုသော် ဦးစွာ ရှင်သာမဏေပြုပြီး ထိုနောက် သိမ်အတွင်း ဘိက္ခုသံဃာအထံ ရဟန်းခံနိုင်ခွင့် ရှိသည်။ သို့သော် အမျိုးသမီးများမှာ အမျိုးသားများကဲ့သို့ မလွယ်ကူ။ ခက်ခဲပါတိသည်။ ဦးစွာသာမဏေရီ ပြုရသည်။ (သာမဏေရီ နာမ ဒသ သိက္ခာပဒိဏာ၊) [ဝိ၊ ၂၊ ၄၅၈]

သာမဏေရီ ပြုရာ၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဘိက္ခုနီ အထံမှ သရဏဂုံနှင့် (၁၀)ပါးသီလများကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ဆောက်တည်ရသည်။ သာမဏေရီပြုပြီးသော် ဘိက္ခုနီသံဃာ့အထံ သိက္ခာသမ္မုတိကို (၃)ကြိမ်တောင်း၍ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ထိုသာမဏေရီမအား ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးရသည်။

သိက္ခာပုဒ် (၆)ပါး ဆောက်တည်ပုံ

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ* ဒွေ ဝဿာနိ အဝိတိက္ကမ္မ
သမာဒါနံ သမာဒိယာမိ။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ-----
- ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ -----
- ၄။ မုသာဝါဒါ -----
- ၅။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာ -----
- ၆။ ဝိကာလဘောဇနာ -----

ဖော်ပြပါ ဤသိက္ခာပုဒ် (၆)ပါးတို့၌ (၂)နှစ်ပတ်လုံး မကျိုးမပေါက် ဆောက်တည်ကြသည်။ ကျိုးပေါက်သော် သိက္ခိတသိက္ခာမာန် မဖြစ်

(ဝါ) အသိက္ခိတသိက္ခမာန်ဖြစ်၏။ [ဝိ၊ ၂၊ ၄၂၀]

အသက် (၆၀)ရပြီးသာမဏေမကြီးသည်ပင် ဘိက္ခုနီပြုလိုက သိက္ခာသမ္ပုတိတောင်းခြင်း၊ ဆောက်တည်ခြင်းပြုရသည်။ သို့မဟုတ် သော် ဘိက္ခုနီမအဖြစ် ပဉ္စင်းမခံအပ်။ [ဝိ၊ ၄၊ ၃၊ ၂၂၀]

သိက္ခာသမ္ပုတိကို (၂)နှစ်တိုင်အောင်မြင်စွာ ဆောက်တည်ပြီးသော သိက္ခမာန်သည် ဘိက္ခုနီအဖြစ် ပဉ္စင်းခံရန် ဘိက္ခုနီ သံဃာ့အထံ ဝုဋ္ဌာနသမ္ပုတိကို တောင်းရသည်။ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် တောင်းခံလာ သောသိက္ခိတသိက္ခမာန်အား ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ဝုဋ္ဌာနသမ္ပုတိ ကို ပေးရသည်။

ဝုဋ္ဌာနသမ္ပုတိရသော သိက္ခိတသိက္ခမာန်ကို ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ဦးစွာ ပဉ္စင်းခံ၍ ထို့နောက် ဘိက္ခုသံဃာ့ အထံ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ပဉ္စင်းခံရသည်။ ဤသို့ ဘိက္ခု နှစ်ရပ် ထံ ပဉ္စင်းခံပြီးနောက် ဥဘတောဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီ အစစ်ဖြစ်တော့သည်။ မသစ္စဝါဒီသည် သာမဏေရီပြုခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ သို့သော် “မည်သည့် နေ့၊ မည်သည့်အချိန်မှာ မည်သူကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ဟု မဖေါ်ပြ၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာ့အထံ သိက္ခာသမ္ပုတိတောင်းရာ၌လည်း မည်သည့်နေ့၊ မည်သည့်အချိန်၊ မည်သည့်သိမ်တွင် မည်သည့်ဘိက္ခုနီများ တက်ရောက်သော ဘိက္ခုနီ သံဃာ့ အစည်းအဝေး၌ တောင်းသည်ဟု ဖေါ်ပြမထား။

မသစ္စဝါဒီ၏ သိက္ခာသမ္ပုတိတောင်းခံမှုကို ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ယေး၏။ သို့မဟုတ်မပေးဟူသောအချက်ကို ဖေါ်ပြမထားပါ။ မလွဲမသွေ

ပေးသည်ပင်ထား-တိကျစွာ ဖော်ပြထားသော်မှ ခွဲဟသဘော ကင်းရာ သည်။

မသစ္စဝါဒီသည် ဘိက္ခုနီသံဃာမှ သိက္ခာသမ္ပုတိတောင်းခြင်း စကားရပ်နှင့် ဆက်စပ်၍ သိက္ခာပုဒ် (၉)ပါးကို (၁၆)နှစ်ကျော် မပြတ် ကျင့်သုံး၏-ဟုဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်က---

“(၂) နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် (၆)ပါးတို့၌ မကျိုးမပေါက် မလွန်မကျူး ဆောက်တည်ရမည်”ဟုသိက္ခမာန်ကျင့်ဝတ်ကို ဟောတော်မူ သည်။ [ဝိ၊ ၂၊ ၁၆၀]

မသစ္စဝါဒီ (၁၆)နှစ်ကျော် မပြတ်ကျင့်သုံးသော သိက္ခာပုဒ် (၉)ပါး ဟူသည်အဘယ်နည်း၊ (၉)ပါး သရုပ်ကို ထုတ်ဆိုသင့်လျက် မထုတ်ဆို၊ ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အချို့အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး များသည် နံနက်အခါတိဗ္ဗိမှတစ်ဆင့် (၉)ပါးသီလ ဆောက်တည်ကြ သည်ဟု သိရ၏။

အကယ်၍ မသစ္စဝါဒီဆောက်တည်ခဲ့သော သိက္ခာပုဒ် (၉)ပါး သည် မြန်မာအမျိုးသား အမျိုးသမီးများ ဆောက်တည်သော (၉) ပါးသီလမျိုး ဖြစ်ခဲ့သော် မသစ္စဝါဒီ၏ သာမဏေရီ ပြုခဲ့ပါသည်ဟူသော ချေပမှုသောဓနာသည် လှုပ်ချောက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။
စောဒနာ (၂)

မသစ္စဝါဒီသည် မိမိနှင့်အတူ တစ်ရက်တည်း ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုသော ဥပဇ္ဈာယ် တူ ဒေါ်ဂုဏစာရီ (ခင်ဆွေဝင်း)၏ ဘိက္ခုနီခံယူမှု မှတ်တမ်းကိုပါ အကိုးအကားပြုလျက် ပူးတွဲ တင်ပြထားသည်။

ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သူ ဘိက္ခုနီမသည် နှစ်နှစ်ကြာမှ ဘိက္ခုနီတစ်ပါး ကိုသာ ပြုပေးခွင့်ရှိသည်ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓက ဝိနည်းပညတ်ချက်ကို ထုတ်ပြန်ထားသည်။ ထိုပညတ်ချက်ကို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ရော တပည့်မ မသစ္စဝါဒီပါ မသိရှိ၊ မလိုက်နာ။

မသစ္စဝါဒီက ဆရာအဖြစ်တင်ထားသော ဥပဇ္ဈာယ်မသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းပညတ်တော်ကို သိရှိနားလည်သူ၊ အလေးထားသူ မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မသစ္စဝါဒီ၏ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်သည် ထေရဝါဒီ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်ဖို့ အရေး ဝေးလှသည်။ ဤသို့ မသစ္စဝါဒီသည် သင့် မသင့်၊ မချင့်မချိန်၊ မဆင်ခြင် နိုင်သည်ဖြစ်၍ ထေရဝါဒီ ဘိက္ခုနီ မဟုတ်သူထံ မိမိဘဝကို ဝ-ကွက် အပ်ခြင်း အမှားကို လွန်ကျူးခဲ့သည်ဟု စောဒနာသည်။

သောဓနာ (၂)

“ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မူရင်းစကား မဖြစ်နိုင်ပါ။ မိခင်ကျေးဇူး သိတတ်သော မြတ်ဗုဒ္ဓသည် အမျိုးသမီးထု ဘိက္ခုနီ သံဃာ အမျိုးတုံးမည့်ကိစ္စကို ပြုလုပ်မည်မဟုတ်ပါ။ ဗုဒ္ဓဝါဒ အယောင် ဆောင်၍ ဗြာဟ္မဏ ဝါဒစိမ့်ဝင်မှုဖြစ်ပါသည်-ဟု သောဓနာသည်။

မသစ္စဝါဒီ၏“ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မူရင်းစကား မဖြစ်နိုင်ပါ။ ချေပလွှာ သောဓနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍” အလေးအနက် သုံးသပ်မှု စိစစ်မှု ပြုရပေမည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် [ဝိ၊ ၂၊ ၄၄၉၊ ၄၄၅] တို့၌ ဖော်ပြပါ သိက္ခာပုဒ် နှစ်ရပ်ကို ပညတ်တော်မူခဲ့သည်။

၁။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အနု ဝဿံ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

(နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပဉ္စင်းလောင်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံ ပေးသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။)

၂။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဧကံ ဝဿံ ဒွေ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

(တစ်နှစ်တည်း၌ ပဉ္စင်းလောင်းမနှစ်ယောက်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံ ပေးသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။)

ထိုသိက္ခာပုဒ်နှစ်ရပ်၏ အတ္ထုပ္ပတ်နိဒါန်းမှာ-

“မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထုပြည်မှန် ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်အခါ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပဉ္စင်းလောင်းမကို ရဟန်းခံပေးကုန်၍ လည်းကောင်း၊ တစ်နှစ် တည်းတွင် ပဉ္စင်းလောင်းမ(၂)ယောက် တို့ကို ရဟန်းခံ ပေးကုန် ၍လည်းကောင်း၊ နေထိုင်ဖို့ရာ ကျောင်းအဆောက်အဦ မလောက် မငြိမ်သော်၊ လူတို့က ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့် ထိုကဲ့ရဲ့စကားကို မြတ်စွာ ဘုရားကြားတော်မူသဖြင့် ဖော်ပြပါ သိက္ခာပုဒ် (၂)ရပ်ကို ပညတ် တော်မူခဲ့သည်။”

စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီသည် မည်သူမပြု မိမိမူ၊ ဥပဒေသအတိုင်း ပြင်းထန်းသော ဘဝပြဿနာ မှန်တိုင်းတိုက်ခိုက် ကြုံတွေ့နေချိန် အဓိ က လိုအပ်ချက်ဖြစ်သည့် ချေပလွှာသောဓနာရှေ့ပိုင်း၌-

“အစိုးရပထမပြန်(၈၈)ခုနှစ် စာမေးပွဲ၌ တစ်ပြည်လုံး ပထမငယ်တန်း ပထမ၊ (၉၁)ခုနှစ်တွင် ပထမကြီးတန်း ပထမ၊ (၉၃) ခုနှစ်၊ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့၊ (၉၄) ခုနှစ် မော်လမြိုင် ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပါလ စာမေးပွဲ ဝိနယဝိသာရဒီဘွဲ့၊ သထုံ ပိဋကတ္တယပါရဂူစာမေးပွဲတွင် အဋ္ဌကထာ ဋီကာနှင့်တကွ ဝိနည်းကျမ်း အဘိဓမ္မာ (၇)ကျမ်း၊ ဒီဃနိကာယ်(၃) ကျမ်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် (၃)ကျမ်း၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ (၄)အုပ်၊ အစိုးရနိကာယ်စာမေးပွဲ ဝိနည်း(၅)ကျမ်းကို (၃)ကျမ်းဂုဏ်ထူး၊ ဒီဃနိကာယ်(၃)ကျမ်းတို့ကိုအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်ဟုလည်းကောင်း၊

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်လာ ဓုတင်အကျင့်များနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအမျိုးတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးအထူးထူးကို အထိုက်အလျောက် သဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။ သာသနာတော်၌ တရားနှင့်အညီ ပျော်မွေ့နိုင်စေရန် စိတ်ကို ပြုပြင်နိုင်ရန် နည်းလမ်းကောင်းများစွာ ရှိနေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ပြည်ပအိန္ဒိယနိုင်ငံမှလာခဲ့သည်။ ပိဋက(၃)ပုံကို ပြည်ပသီဟိုဠ်နိုင်ငံ၌ရေးသားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သင့် မသင့် မိမိညာဏ်ဖြင့် ရှေ့နောက် နှိုင်းဆချင့်ချိန်ယုံရာသည်၊ ဟု လည်းကောင်း ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ခံယူချက် သဘောထားတို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

မသစ္စဝါဒီသည် ဖေါ်ပြပါ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ထောက်ဆသော် ထူးခြားသော ဂုဏ်ရည်ရှိသူ ထူးချွန်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပိဋကတ်တော်နှင့် ဂန္ထရအရာ နှ့်စပ်ပေါက်မြောက်သူလည်း ဖြစ်သည်။ ဟု ယူဆသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌-

“ဣန္ဒြေ (၅)ပါးအနက် သဒ္ဓိန္ဒြေနှင့် ပညိန္ဒြေ၊ ဝီရိယန္ဒြေနှင့် သမာဓိန္ဒြေ တို့ကို အချင်းချင်း ညီမျှနေအောင် အားထုတ်ရမည်။ သတိန္ဒြေကို အရာခပ်သိမ်း၌ အလိုရှိအပ်၏။ ထာဝရ အားရှိနေစေရမည်” ဟူသော ဥပဒေသ အခိုင်အမာရှိသည်။ [ဝိ၊ ၃၊ ၂၆၉၊ ဝိ၊ ၄၊ ၃၊ ၃၆၅]

ဆိုလိုသည်မှာ-

“ဝီရိယနှင့် သမာဓိ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ အချင်းချင်း ညီမျှရမည်။ တစ်ခုခုက လွန်သော် အစွန်းထွက်၍ အပြစ်သဘော သက်ရောက်သည်။ သတိသည်မူ လွန်သည် မရှိ၊ လိုသည်သာ ရှိ၏။”

စုဒ္ဓိတက၏ ချေပလွှာ သောဓနာ (၂) နှင့် စပ်လျဉ်း၍

“ဝိနည်းပညတ်တော်ဟူသည် သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်၊ ဘုရား အဆူဆူတို့၏ အရာသာဖြစ်ပါ၏” ဟူသော ဥပဒေသကို အလေးအနက် သတိမူသင့်သည်။ (ဝိ၊ ၁၊ ၁၀။ ဝိ၊ ၄၊ ၁၊ ၁၅၉)

ဝိနည်းပညတ်တော်ပေါ်ထွန်းလာခြင်း၏ ပဓာန ဦးတည်ချက် (၁၀)ချက်ကို မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် (ဝိ၊ ၁၊ ၂၄)၌ “တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေဿာမိ ဒသ အတ္ထဝသေ ပဋိစ္စ” အစချီ၍ ဟောတော်မူခဲ့သည်။

သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ရာ၌ အကျိုးထူး အတ္ထဝသ (၁၀)ပါး တို့မှာ-

- ၁။ သံဃသုဋ္ဌါတာယ - သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီ ဟု ဝန်ခံခြင်းငှာ၊
- ၂။ သံဃမာသုတာယ - သံဃာတော်၏ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှာ၊
- ၃။ ဒုမ္မက္ခိနိဂ္ဂဟာယ - အကျင့်ပျက် ဒုဿိလတို့ကို နှိမ် နင်းခြင်းငှာ၊
- ၄။ ပေသလာနံ ဖာသုဝိဟာရာယ - သီလချစ်သော ရဟန်းတို့၏ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းငှာ၊
- ၅။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ သံဝရာယ - မျက်မှောက်ဘဝ ဘေးရန်တို့ကို ပိတ်ပင်ခြင်းငှာ၊
- ၆။ သမ္ပရာယိကာနံ ပဋိယာတာယ - တမလွန်ဘဝ ဘေးရန်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ၊
- ၇။ အပ္ပသန္တာနံ ပသာဒါယ - သာသနာတော်အား မကြည် ညိုသူတို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ၊
- ၈။ ပသန္တာနံ ဘိယျေဘာဝါယ - သာသနာတော်အား ကြည်ညို ပြီးသူတို့ကိုပို၍ ကြည်ညိုစေ ခြင်းငှာ၊
- ၉။ သဒ္ဓမ္ပဋိတိယာ - သဒ္ဓမ္ပ (၃) ပြာ သာသနာတော် တည့်တံ့စေခြင်းငှာ၊
- ၁၀။ ဝိနယာနုဂ္ဂဟာယ - ဝိနည်းကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ တို့ဖြစ်ကြသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းဥပဒေ သိက္ခာပုဒ် အရပ်ရပ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော အတ္ထုပ္ပတ် နိဒါန်းကို စူးစမ်းသော် ယေဘုယျ အနေအားဖြင့်-

“ဒါယကာများ ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားမှုကို အရင်းပြုသည်များ ကိုလည်း” တွေ့ရသည်။

ရဟန်းတော်များအား မရှိလျှင်မဖြစ်သော ပစ္စည်းလေးပါးသည် ဒါယကာများနှင့် ထာဝရဆက်စပ်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဝိနည်းပိဋကတ် တော်လာ-ဂရုက၊ လဟူက-သိက္ခာပုဒ်ဟူသမျှ ပညတ်တော်မူရန် အကြောင်း အခွင့်ကြုံလာတိုင်း ရဟန်းတော်များအား ပြောကြားတော်မူလေ့ရှိသော-

“အပ္ပသန္နာနံ ပဿဒါယ-သာသနာတော်ကို မကြည်ညိုသေးသူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်၊

ပသန္နာနံ ဘိယျောဘာဝါယ- သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသေး သူတို့ကို ပို၍ကြည်ညိုစေရန်” ဟူသော အဆိုအမိန့် များသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ထာဝရ လက်သုံး၊ ဆုံးမထုံး၊ ဖြစ်တော့သည်။

မသစ္စဝါဒီသည် ဖေါ်ပြပါ အချက်တို့ကို အလေးအနက် သတိသမ္ပဇဉ် မဆင်ခြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍ သံဂါယနာ (၆) တန်တင် အာဏာတော်စက် ဝိနည်းပညတ်တော်ကို-

“ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မူရင်းစကား မဖြစ်နိုင်-အစချီ၍ ရင့်သည်းစွာ ချေပံသောဓနာခဲ့သည်၊ ထင်ရာမြင်ရာ အကြောင်းပြချက်များကိုလည်း ဖေါ်ပြခဲ့သည်။

အတွေးအမြင် အယူအဆဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အလမ်းဖြစ်သည်မှာမှန်၏။ သို့သော် ယောနိသောမနသိ အမြင်ကြည်ရန် လွန်စွာလိုအပ်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက ယောနိသောမနသိ ကာရ-ရှိသူအား ကုသိုလ်တရားအားလုံးဖြစ်၏-ဟု အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌ ယောတော်မူခဲ့သည်။

ရှေးဆရာတော်ကြီးများက ယောနိသောမနသိကာရကို အသင့် နှလုံးသွင်းခြင်း-ဟု မြန်မာမှု ဖလှယ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော် ကြီးများ၏ မြန်မာမှုနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အတူမဲ့ ဉာဏ်တော်ကို ကြည်ညို မဆုံး ဖြစ်ရသည်။ အသင့်နှလုံးသွင်းသူ-ဟု ဆိုရာ၌ ဗျတိရိက်အရ မသင့်သည်ကို နှလုံးမသွင်း-ဟု အပြန်သဘော သက်ရောက်သည်။ မှန်၏။ မည်သူမဆို သူငါအားလုံး အသင့်ကိုသာ နှလုံးသွင်းနိုင်မှု အရာရာ ငြိမ်းချမ်းတော့၏။ ကုသိုလ်အားလုံး ဖြစ်တော့သည်။

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ ဒုလ္လဘော-အရ ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းခိုက်ကြုံ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာ ဟု ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ပရိယတ်သာသနာတော်သည် မူလဘူတ ဖြစ်ပါ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသော် မကြာမီ အချိန်ပိုင်းအတွင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တတိယသာဝကကြီး အရှင်မဟာ ကဿပသည် မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်စား သာသနာတော်နောင်ရေး မြော်တွေး တော်မူ၍ သံဂါယနာတင်ရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူလျက် ရဟန္တာ မလေ့ရ မြတ်(၅၀၀)တို့ဖြင့် တညီတညွတ် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တစ်သဘောတည်း ပထမသံဂါယနာတင်တော်မူခဲ့သည်။ သာသနာတော်နှစ် (၂၅၄၈)နှစ် အတွင်း သံဂါယနာ (၆) တန် တိုင်ခဲ့ပြီ။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟူသမျှ ရှင်ရော လူပါ သူငါအားလုံး သံဂါယနာ(၆)တန်တင် ပါဠိပိဋကတ်တော်များကို ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဗုဒ္ဓဝစနအဖြစ် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တည်တံ့တည်တံ့ တစ်သဘောတည်း သံသယမဖက် ဦးထိပ်ရွက်လက်ခံထားသောအလျောက် မိမိတို့ကိုယ် ကိုလည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်-ဟု အလေးအနက် ခံယူလျက်ရှိကြ သည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာဟူသည်-

သံဂါယနာ (၆)တန်တင် ပိဋကတ်တော်များကို အရှင်မဟာ ကဿပ အစရှိသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့လက်ထက်မှ ယခုမျက်မှောက်ခေတ်တိုင်အောင် ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြုတ်ပယ်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း၊ ကိုယ်လိုရာဆွဲ၍ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း မပြုမူ၍ ရှေးရှေးကျင့်ရိုး အစဉ်အလာအတိုင်း ကျင့်သုံးကြသည်။ [ဘိက္ခုနီဝိနိစ္ဆယ (၅၇)]

ဖော်ပြပါ ထိုထိုအကြောင်းခြင်းရာတို့ကိုထောက်ဆ၍ စုဒ္ဓိတက ဖြစ်သူ မသစ္စဝါဒီသည် သံဂါယနာ (၆)တန်တင် ဝိနယပိဋကတ်တော်မှ ကိုယ့်စရိုက် ကိုယ့်အကြိုက်နှင့် မကိုက်ညီသော သိက္ခာပုဒ်တော်များကို ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဗုဒ္ဓဝစန မဟုတ်-ဟု ရင့်သည်းစွာဆိုခဲ့၏။ ထင်ရာ မြင်ရာ အကြောင်းပြချက်များကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီကို “ထေရဝါဒဘိက္ခုနီလည်းမဖြစ်၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်လည်းမဟုတ်” ဟု နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမရှိ ဆရာတော် များသည် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တည်တံ့တည်တံ့ သုံးသပ် တော်မူ ကြသည်။

စောဒနာ (၃)

မသစ္စဝါဒီသည် သိလျက်ဝိပါက်ကြမ္မာငင်လေရော့ ထင်ပါသည်။ အမှားကို အမှန်ထင်၍ အခိုင်အမာဆုတ်ကိုင်ထားသည်။ ခုခေတ် ကာလ၌ ပင်မထေရဝါဒီ ဘိက္ခုနီများ မရှိတော့၊ အမြစ်ပြတ်ချုပ်ငြိမ်း ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီ။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ အသောကခေတ် နောက်ပိုင်းတွင် မဟာ သံဃိက သဗ္ဗတ္ထိကစသော ဂိုဏ်းတို့ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် ပင်မထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာသည် တရွေ့ရွေ့ အားနည်းရာမှ အဆက်ပြတ်ခဲ့ရပါသည်။ (ပ)

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌လည်း စတုတ္ထသံဂါယနာနောက်ပိုင်းတွင် ဘိက္ခုနီသာသနာကွယ်ပခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ ကျမ်းကြီးများ၌ တွေ့ရှိရပါသည်။ သာသနာနှစ်တစ်ထောင်နောက်ပိုင်း ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီ ရှိသေးကြောင်း အထောက်အထား မတွေ့ရှိရတော့ပါ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဖော်ပြပါ စောဒနာစကားရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သက်ဆိုင်ရာ ကျမ်းနှင့် စာမျက်နှာတို့ကို တိကျစွာ ဖော်ညွှန်းသင့်သည်။

ဘိက္ခုနီဖြစ်ရေးအတွက် အနည်းဆုံး (၅)ပါးရှိသည့် ဘိက္ခုနီ သံဃာ့အထံ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ဦးစွာရဟန်းခံ၍ ထိုနောက် ဘိက္ခုသံဃာ့အထံ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့်ပင် ဒုတိယအကြိမ် ဘိက္ခုနီ အဖြစ် ရဟန်းခံရသည်။ ဤသို့ပြုသော်သာ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီ အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံနိုင်၏။

မသစ္စဝါဒီ၏ ဥပဇ္ဈာယ် ဘိက္ခုနီများသည် (၁၉၉၆)ခုနှစ်၊အိန္ဒိယ နိုင်ငံ ဂယာဒေသ၌မဟာယာန အဖွဲ့က ကြီးမှူး၍ ပြုလုပ်ပေးသော ဘိက္ခုနီများဟု သိရသည်။ မဟာယာန ဘိက္ခုနီများသည် ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် သိက္ခာတင် သိမ်ဝင်သူများမဟုတ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရဟန်း ပြုသူများသာ ဖြစ်သည်။ မဟာယာန ဘိက္ခုနီများသည်လည်း အလား တူသာဖြစ်ကြ၏။

မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီအဖြစ်သည် ၎င်းအား ဘိက္ခုနီအဖြစ် ပြုပေးသူများသည်ပင် ပင်မထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီများမဟုတ်ခြင်းကြောင့် သူမသည် အဘယ်မှာ ထေရဝါဒဘိက္ခုနီ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း၊ မိုးကောင်း ကင်နှင့် မဟာပထဝီ မြေကြီးပမာ လွန်စွာဝေးကွာလျက်ပါ။ သို့ဖြစ်၏ ပင်မထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီအဆက်ပြတ်ပြီးသော ဤခေတ် ဤအခါ၌ ပင်မ ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီ မဟုတ်သူအထံ၊ ဘိက္ခုနီ အဖြစ် ခံယူခြင်းသည် ကြီးစွာသော အမှားတစ်ရပ်သာ ဖြစ်ပါသည်-ဟု စောဒနာသည်။

သောဓနာ (၃)

ထိုကိစ္စများကို သက်ဆိုင်သူများနှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံမေးမြန်း ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းဖြစ်၊ မဖြစ်ဘယ်လိုပေတံနဲ့ တိုင်းတာပါသလဲ- မေးခွန်းကို တိတိကျကျဖြေဆိုသူ မတွေ့ရသေးပါ ဟု သောဓနာသည်။

စောဒနာ (၃)နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုက်ရိုက်သောဓနာပြုထားသည် မှာ ဖော်ပြပါ စကားရပ်မျှသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုနှင့်ဆက်နွှယ်၍ ထိုသောဓနာကို အားပြုထားသော အကြောင်းခြင်းရာများကိုမူ

သောဓနာလ္လာစာမျက်နှာ (၄၂၅၊၆၂)ကို၌ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ကို အလေးထားကြသော သီဟိုဠ် ရဟန်းတော်များက ဘိက္ခုနီသံဃာကွယ်ပျောက်နေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အင်အားနည်းပါးသည်။ ဘိက္ခုနီသံဃာရှိပါက ဗုဒ္ဓသာသနာ တော်ပို၍ ခိုင်မာမည်ဟု ယူဆပြီး မဟာယာန ဘိက္ခုနီ သံဃာ အကူအညီဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂါယာ၌ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အဓိဋ္ဌာန်တိုင်တည်၍ သီဟိုဠ်နိုင်ငံဖွား သီးလရှင်များကို ဘိက္ခုနီ ပြုပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုဘိက္ခုနီများသည် ထေရဝါဒနှင့် မဟာယာန ပေါင်းစည်းညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရလဒ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ငြင်းခုံကွဲပြား ခိုက်ရန်ပွားမှုကို မနှစ်သက်ဘဲ ညီညွတ်ရေးကို အလိုရှိပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါ ထေရဝါဒ၊ မဟာယာနစသည့် ဂိုဏ်းကွဲများ မရှိသေးဘဲ သဒ္ဓမ္မသာသနာ သူတော်ကောင်း အဆုံးအမကို လိုက်နာ ကျင့်ကြံသူများ အဖြစ် တစ်စုတစ် စည်းတည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံမှ ထေရဝါဒဂိုဏ်း၊ မဟာယာနဂိုဏ်း စသည်ဖြင့် ကွဲပြားခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားများက မဟာယာနဂိုဏ်းသားများအပေါ် မနှစ်သက်သည့် အဓိကအကြောင်းကို ဝိနည်းမလေးစားသောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ သီလစသည်တိုးပွားမှုအတွက် အားထုတ်ခြင်း နည်းပါးကြသောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ ထေရဝါဒ

ဂိုဏ်းသားများသည် ဝိနည်းလေးစားမှုနှင့် သီလစသည် တိုးပွားမှု အတွက် အလေးထားကြသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓက လူ့ဘောင်အတွက် လူ့သီလ၊ ရဟန်းဘောင် အတွက် ရဟန်းသီလစသည်ကို ညွှန်းပြခဲ့ပါသည်။ သီလစသည် တိုးပွားရန် ရဟန်း ပြုသူများကိုလည်း အခက်အခဲ မရှိစေမူ၍ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် လွယ်ကူစွာ ရဟန်းပြုပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

(၂၀) ရာစုနှောင်းပိုင်း သီဟိုဠ်နိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ဖော် ထုတ်ကြသော သီဟိုဠ်ရဟန်းတော်များသည်လည်း ထေရဝါဒဂိုဏ်း သားပီပီ ဝိနည်းလေးစားမှုနှင့် သီလစသည် တိုးပွားမှုကို အလေးထားကြပါသည်။ ယခုအခါ သီဟိုဠ်နိုင်ငံ၌ထိုနိုင်ငံဖွား ဘိက္ခုနီပေါင်း(၅၀၀) ကျော် ရှိပါပြီ။ သီဟိုဠ်ကို ဗဟိုပြုလျက် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ လာရောက်၍ ဘိက္ခုနီပြုနေကြပါသည်။

တပည့်တော် သစ္စဝါဒီနှင့် ဂုဏစာရီတို့ ရဟန်းပြုစဉ်အခါက ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ထေရဝါဒရဟန်းတော် (၁၂)ပါး၊ သီဟိုဠ်နိုင်ငံဖွား ထေရဝါဒဘိက္ခုနီ (၁၂)ပါးတို့က ရဟန်းပြုခြင်းကိစ္စအတွက် ကြောင့်ကြ စိုက်ခဲ့ကြ သည်။ တပည့်တော်နှင့် ဂုဏစာရီတို့သည် ရဟန်းဖြစ်ပြီး နောက် တောကျောင်းသို့ သွား၍ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့် အသက်မွေးမှု စသည်ပြုလျက် လစဉ်ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ကို စုပေါင်းရွတ်ဆိုကြ ပါသည်။ ဝါကျွတ်ပြီးသော် ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ ကထိန် ခင်းခြင်းစသော သံဃာ့ကိစ္စများကို သီဟိုဠ်ဘိက္ခုနီများနှင့် အတူ တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်၊ ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

မသစ္စဝါဒီ၏ အထက်၌ ဖော်ပြပြီးဖြစ်သော-

- (က) ထိုကိစ္စများကို သက်ဆိုင်သူများနှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းရန် ဖြစ်သည်။
- (ခ) ရဟန်း ဖြစ်၊မဖြစ် ဘယ်လိုပေတန်နဲ့ တိုင်းတာသလဲ မေးခွန်းကို တိကျစွာ ဖြေဆိုသူမတွေ့ရသေး---

ဟူသော သောဓနာနှင့် ပတ်သက်၍ စကားစပ် အနုသန္ဓေပြတ် နေသောကြောင့် ထိုကိစ္စဖော်ပြသောအနေဖြင့် မသစ္စဝါဒီ၏ အပြော အဆို၊ အတွေး အမြင်၊ အယူအဆတို့ကို ခြုံငုံ၍ တင်ပြခဲ့သည်။ သူမ၏ အပြောအဆို၊ အတွေးအမြင်၊ အယူအဆဖြစ်ခြင်းကြောင့် သောဓနာ သဘောသက် ရောက်သည်ဟု ဆိုနိုင်ရာသည်။

မသစ္စဝါဒီ၏ အပြောအဆိုသည်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်သော်-

“ဗုဒ္ဓဝါဒကို အိန္ဒိယနိုင်ငံမှလာသောကြောင့် ပိဋက (၃)ပုံကို ပြည်ပ သီဟိုဠ်နိုင်ငံ၌ ရေးသားခဲ့သောကြောင့် သင့်၊ မသင့်ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ဖြင့် ချင့်ချိန်ယုံရမည်”ဟု ဆို၏။

ထိုအဆိုအရ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်မှု၊ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ ရေးသားမှု၊ သင့်၊ မသင့် ချင့်ချိန်နေစရာမလို၊ ကိန်းသေနည်း တထစ်ချ သဘော “သင့်” သည်ဟု လက်ခံရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အစွန်းမလွှတ်ပေ။

အရာရာကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်မှု၊ လက်ခံမှုကို မြတ်ဗုဒ္ဓ ကိုယ်တော်တိုင် အဘယ်မျှ အလေးထားသည်ကို အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ကေသမုတ္တိသုတ်အရ ကောင်းစွာ သိနိုင်ရာသည်။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ကို အလေးထားကြသော သီဟိုဠ် ရဟန်းတော်များဟုဆိုရာ၌ ၎င်းရဟန်းတော်များသည် အခြား သုတ္တန် နှင့်ဝိနည်း အဘိ ဓမ္မာတို့ကို အလေးမထားဟု အနက်သဘော သက်ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုသဘောမျိုး မဟုတ်တန်ရာ။ မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ကို ဝိသေသပြု၍ ဆိုရာ၌ ပဓာန ဦးတည်ချက် ရှိရာသည်။ ၎င်းဦးတည်ချက်မှာ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ ပရိသတ် (၄)ပါးကို ဟောကြားတော်မူရာ၊ ထိုတွင် ဘိက္ခုနီ ပရိသတ်ပါဝင်သဖြင့်၊ ကိုယ့်စရိုက် ကိုယ့်အကြိုက်နှင့် လိုက်ဖက်သဖြင့် ထိုကိုဦးတည် ရည်ညွှန်းသော သဘောဖြစ်ရာသည်။

“သီဟိုဠ်ရဟန်းတော်များသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အင်အား တောင့်တင်းစေရန် မဟာယာနဘိက္ခုနီသံဃာ အကူအညီဖြင့် ဗုဒ္ဓ ဂါယာ၌ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အဓိဋ္ဌာန်တိုင်တည်၍ သီဟိုဠ်သူ သီလရှင် များကို ဘိက္ခုနီ ပြုစေခဲ့သည်။” ဤဆိုစကားအရ ယခု သီရိလင်္ကာရှိ ဘိက္ခုနီ များသည် ထေရဝါဒဝိနယပိဋကတ်တော်လာ ဘိက္ခုနီပြုထုံးနှင့်အညီ ပေါ်ထွန်း လာသော ဘိက္ခုနီစစ်များ မဟုတ်သည်မှာ လွန်စွာထင်ရှား ၏။ မဟာ ယာနဘိက္ခုနီ သံဃာအကူအညီဖြင့် ဟူသော ဆိုစကား အရ ထေရဝါဒ ဝိနယပိဋကတ်တော်လာ ဝိနည်းကျင့်ထုံးကို မကျင့် သုံးသည်မှာ သိသာ ၏။

ဝိနယော နာမ ဗုဒ္ဓသာသနဿ အာယု- ဝိနည်းမည်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓသာနာတော်၏ အသက်ဖြစ်၏-ဟူသော ဥပဒေသကို အသက်နှင့်ထပ်တူ အလေးမူသင့်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အသက် ဖြစ်သော ဝိနည်းကျင့်ဝတ် မရှိသော် (ဝါ) သီလမရှိသော် ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်သည် အဘယ်မှာ ရှင်သန်နိုင်အံ့နည်း။ အသက်မရှိ

သေသော် ဓမ္မတာအလျောက် အပုပ်နံ့ထွက်သည်နှင့် တူရာသည်၊ အခြေခံသီလ မပါသော သာသနာဟု မရှိကောင်းရာ၊ ရှိခဲ့သော် သာသနာ အစစ်မဖြစ်ရာ။

စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီကိုယ်တိုင် တင်ပြချက် သောဓနာ ချေပလွှာ အကြောင်းခြင်းရာတို့ကို ထောက်ဆ၍ -

“သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသူ ဘိက္ခုနီများသည် ခိုင်မာပြည့်စုံသော ထေရ ဝါဒ ဘိက္ခုနီများ အဖြစ်ကို မဆိုထားဘိ ဝိနည်းအရ ညီညွတ်သော သာမဏေရီ သိက္ခမာန်၊ အဆင့်သော်မျှ လက်လှမ်းမမီ ကျင့်ထုံးမညီသူ များသာ ဖြစ်သည်” ဟု ကောင်းစွာသိရာသည်။

“မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ငြင်းခုံ ကွဲပြားမှုကို မနှစ်သက်၊ ညီညွတ်ရေးကို အလိုရှိသည်။ ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်အခါ ဂိုဏ်းကွဲများမရှိ။ သူတော် ကောင်း အဆုံးအမ ကျင့်သူများအဖြစ် တစ်စုတစ်စည်းတည်း ရှိခဲ့ သည်” ဟူသော မသစ္စဝါဒီ၏ ဆိုစကားကို ဝေဖန်စိစစ်သော် -

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ငြင်းခုံကွဲပြားမှုကို မနှစ်သက်ခြင်းသည် တရား သေ သဘောမျိုးမဟုတ်ပါ။ ဓမ္မအခြေခံ ဓမ္မလမ်းကြောင်းအရ မနှစ်သက် ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မအခြေခံ ဓမ္မလမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်သော ညီညွတ်မှုမျိုးကို မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ဘယ်သောအခါမျှ မလိုလားပါ။ ထိုနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပိဋကတ်တော်လာ အထောက် အကူပြု သာဓကမြောက်မြားစွာရှိပါသည်။

ဥပမာပြရသော်-မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေဝဒတ်အား ကြိုတင်၍ ပကာသနီယကံပြုမျှ၊ ဒေဝဒတ်၏ ခိုင်လုံပြည့်စုံသော အကြောင်းပြ

ချက်ဖြင့် ဝတ္ထု (၅)ပါး တောင်းဆိုမှုကို အလံ ဒေဝဒတ္တ-အစချီ မိန့်မြွက် တော်မူ၍ ပြတ်သားစွာ ပယ်ချမှုတို့ကို ထောက်ဆသိနိုင်ရာသည်။

“မြတ်ဗုဒ္ဓလက်ထက် ဂိုဏ်းကွဲမရှိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်မှ ထေရဝါဒ ဂိုဏ်း မဟာယာနဂိုဏ်း စသည်ကွဲခဲ့သည်” ဟူသော ဆိုစကား နှင့်စပ်လျဉ်း ၍ “ဆိုရေးရှိက ဆိုအပ်လှ၏” ဥပဒေနှင့်လျော်စွာဆိုရမူ ဗုဒ္ဓလက်ထက် တော်အခါ ဂိုဏ်းကွဲမရှိသည့်တိုင် သတ္တဝါတို့၏ နာနာဓာတု၊ နာနာဆန္ဒ အရ မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မဝိနယအပေါ် ပါရမီဓါတ် မကိန်းဝပ် သူများသည် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တစ်ညီတစ်ညွတ် တစ်သဘောတည်း မရှိကြပါ။ သို့သော် အရာရာ ပေါ်ပေါက်လာသမျှ ပြဿနာများကို ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ ညောင်စောင်း လျောင်းစက် တော်မူသည်အထိ ဗုဒ္ဓကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်တော် မူခဲ့သည်။

“မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်မှ ထေရဝါဒ၊ မဟာယာနစသည်ကွဲ၏” ဟုဆိုသည်။ သို့သော် တတိယ သာဝကကြီး အရှင်မဟာကဿပ သည် ပေါ်ပေါက်ဖွယ်ရာရှိသော သာသနာတော်၏ ရန်ဆူးရန်ငြောင့် များကို ကြိုတင်ကာကွယ်သောအနေဖြင့် အတိုင်းအဆမရှိ ညီညွတ်မှု အပြည့် ရှိသော သံဃာထု၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ လက်ရွေးစင် ရဟန္တာမထေရ်မြတ် (၅၀၀)တို့ဖြင့် ပထမသံဂါယနာ မဟာဓမ္မသဘင် ကို အောင်မြင်စွာ တင်နိုင်ခဲ့သည်။ နှောင်းခေတ်ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား များအတွက် မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ချေဖျောက်မရ စကောင်း သော ရဟန္တာမဟာထေရ်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အနန္တဖြစ် ပါသည်။ (ဝိ၊ ၄၊ ၄၄၈)

မြတ်ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၍ နှစ်တစ်ရာရှိသော် ဝေသာလီ ပြည်၌ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ -

- * နေမွန်းတည့်အချိန် အရိပ် လက်(၂)သစ်လွန်သည့်တိုင် ဝိကာလအခါ ထမင်း၊ မုန့်၊ ငါးစသော ယာဝကာလိက ဘောဇဉ်ကို စားကောင်း၏။
- * အရက်အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော သေနုကို သောက်ခြင်းငှာ အပ်၏။
- * ရွှေ ငွေသည် ရဟန်းတော်တို့အား အပ်၏။

ဤသုံးပါးအပါအဝင် အဓမ္မဝတ* (၁၀)ပါး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ၊ အရှင်ယသန့်တကွ ရဟန္တာမဟာထေရ်မြတ် (၇၀၀)တို့သည် ခက်ခဲပင်ပန်း စွာဖြင့် သာသနာတော် နောင်ရေး မြှော်တွေးတော်မူ၍ ဒုတိယသံဂါ ယနာ မဟာဓမ္မသဘင်ကို တင်တော်မူခဲ့ကြသည်။ (ဝိ၊ ၄၊ ၄၉၉)

ဒုတိယသံဂါယနာနောက်ပိုင်းကာလ၌ “ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်း များတို့သည် ရဟန္တာမဟာထေရ်မြတ်ကြီးတို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မနာခံမူ ၍ ဂိုဏ်းသီးခြားထောင်သဖြင့် (၁၈)ဂိုဏ်းအထိ ကွဲခဲ့သည်။ ထေရဝါဒ ပင်မဂိုဏ်းသည်သာ ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီကျင့်၍ အခြားဂိုဏ်း များသည် ကိုယ့်စရိုက်၊ ကိုယ့်အကြိုက်လိုက်၍ ပြင်ဆင်မှု၊ ဖြုတ်ပယ်မှု၊ ပြည့်စွက် မှုတို့ကို ပြုခဲ့ကြသည်။ ထိုဂိုဏ်းကွဲများသည် နောက်နှောင်း ကာလ၌ မဟာယာနအမည်ဖြင့် ထင်ရှားပျံ့နှံ့ခဲ့ကြောင်း” [ဘိက္ခုနီ ဝိနိစ္ဆယ၊ ၅၆] ၌ ဖော်ပြထားသည်။

ဖေါ်ပြပါ ဤဖြစ်စဉ်ကို ထောက်ဆသော်-“ဂိုဏ်းဂဏကွဲခြင်း သည် အယူဝါဒရေးရာ အခြေခံ၍ကွဲခြင်းမဟုတ်၊ ဝိနည်းကျင့်ဝတ် သိက္ခာပုဒ်များကို လိုက်နာနိုင်မှု၊ မလိုက်နာနိုင်မှု အကြောင်းပြု၍ ကွဲခဲ့ကြခြင်း သာ ဖြစ်သည်” ဟု သိရသည်။

မသစ္စဝါဒီသည် ထက်မြတ်စူးရှသော ဂုဏ်ရည်ရှိသူဖြစ်သည် အလျောက် အဖြောင့်သဘောဖြင့် ထေရဝါဒပိဋကတ်တော်များကို စူးစမ်း လေ့လာပါမူ တနည်းအားဖြင့် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းထံ ဆည်းကပ်၍ မေးမြန်းခြင်း၊ ဆွေးနွေးခြင်းပြုပါမူ-ယခုကဲ့သို့ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့်ခလုတ် သဘော၊ စောကြော ခြင်းမျိုး မရှိရာ။

မဟာယာနဘိက္ခုနီ-ဟူသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အာဏာတော်စက် ဝိနည်းပိဋကကျင့် ထုံးအရ ပေါ်ပေါက်လာသည် မဟုတ်ပါ။ ထေရဝါဒဝိနည်း ပိဋကတ်တော်အရ ယခုအခါ ဘိက္ခုနီဟု မရှိနိုင်ရာ။ မရှိနိုင်ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ (၃)သိန်းကျော် သံဃာထုကိုကိုယ်စားပြုသော (၄၇)ပါးစုံညီ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့ကြီးက ၁၃၆၅-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် (၈) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌ ဘိက္ခုနီဝိနိစ္ဆယစာတမ်းကို တညီတညွတ် တစ်သဘောတည်း အတည်ပြု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

စုဒ္ဓိတကမသစ္စဝါဒီ ကိုယ်တိုင်က ထေရဝါဒ ဂိုဏ်းသားနှင့် မဟာ ယာနဂိုဏ်းသားတို့၏ အခြေခံခြားနားချက် ဝိသေသလက္ခဏာ များကို စောဒနာလွှာ စာမျက်နှာ၅-၌ တိကျစွာဖော်ပြထားသည်။ ယခုခေတ် ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားများက မဟာယာနဂိုဏ်းသားများ

အပေါ် မနှစ်သက်သည့် အဓိကအကြောင်းကို ဝိနည်းမလေးစားသော
ကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ သီလ သမာဓိပညာ တိုးပွားမှုအတွက်
အားထုတ်ခြင်း နည်းပါးသောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ ထေရဝါဒ
ဂိုဏ်းသား များသည် သီလ သမာဓိ ပညာတိုးပွားမှုအတွက် အလေး
ထားကြပါသည်။

မသစ္စဝါဒီသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခြေခံ
ကောင်းရှိသူဖြစ်ပါလျက် မည်သည့်အတွက် မည်သို့သော အကြောင်း
ကြောင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော် အခိုင်မာဆုံး အထွန်းပဆုံးဖြစ်
သော မြန်မာနိုင်ငံ၌ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအားလုံးကို
စိတ်စနိုးစနောင့် ဆူးငြောင့်သဖွယ် ဖြစ်စေအောင် ပြုမှုအားထုတ်ဘိ
သနည်း-ဟု ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်များသည် အဖြောင့်သဘော တွေး
တော၍ မရပါလေ။ သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ-ထုံးကို နှလုံးမူရတော့
သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် “သီလစသည် တိုးပွားရန် ရဟန်းပြုလာသူကို
အခတ် အခဲမရှိ၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် လွယ်ကူစွာ ရဟန်းပြုပေးတော်
မူခဲ့သည်” ဟူသော သောဓနာစကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိစစ်သော် မသစ္စ
ဝါဒီဆိုသော အတိုင်းမျက်စိမှိတ်၍ တရားသေ မမှတ်ယူရာ၊ ထင်ရှား
သော ဥပဒေကို ထုတ်လျှင်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓအပေါ် လွန်စွာကျေးဇူးကြီးမား
လှသော မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ ရဟန်းမ ဘိက္ခုနီအဖြစ် တောင်းခံ
ခဲ့ရာ၌ အဘယ်မျှ ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ တောင်းခံခဲ့ရသည်ကို ဝိနည်း
ပိဋကတ်တော် လေ့လာသူတိုင်း အခိုင်အမာ သိနိုင်သောအရာ
ဖြစ်သည်။

“ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားပီပီ ဝိနည်းကိုလည်း လေးစား၊ သီလသမာဓိ ပညာတိုးပွားမှုကိုလည်း အားထားသည့် သီဟိုဠ်ရဟန်းတော်များ သည် (၂၀)ရာစုနှောင်းပိုင်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည်” ဟူသော မသစ္စဝါဒီ၏ သောဓနာစကားသည် အနက်သဘောအရ ရှေ့နောက်မညီ သွေဖည်ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည်၊ တနည်းအားဖြင့် ဒေါသသင့်လျက်ရှိသည်။

မသစ္စဝါဒီဆိုသောအတိုင်း- သီဟိုဠ်ထေရဝါဒဂိုဏ်းသား ရဟန်းတော်များသည် ဝိနည်းကိုလည်း လေးစား၊ သီလသည် တိုးပွားမှုကိုလည်း အားထားခဲ့သော် ဝိနည်းပိဋကတ်တော် ကျင့်ထုံး အရ ယခုအခါ လုံးဝမဖြစ်နိုင်၊ လုံးဝမရှိနိုင်တော့သော ဘိက္ခုနီသံဃာ ကို အဘယ်မှာလျှင် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ပါအံ့နည်း၊ အကယ်၍ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါမူ ဗျတိရိက်သဘော၊ ပေါလောပေါ်၍ စောကြောဖွယ်ရာပင် မလိုတော့ပါ။

တပည့်တော် သစ္စဝါဒီနှင့် ဂုဏစာရီတို့ ရဟန်းပြုစဉ်အခါ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ထေရဝါဒ ရဟန်းတော် (၁၂)ပါးနှင့် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသူထေရဝါဒဘိက္ခုနီ (၁၂)ပါးတို့က ရဟန်းပြုပေးခြင်း ကိစ္စအဝဝအတွက် ကြောင့်ကြစိုက်ခဲ့ကြသည်ဟု လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ (၂)ဦးစလုံး ရဟန်းဖြစ်ပြီး မကြာမီ တောကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ သွားခြင်း၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း၊ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။ လစဉ် ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ကိုလည်း စုပေါင်းရွတ်ဆိုကြသည်-ဟုလည်းကောင်း သောဓနာလွှာ၌ ဖော်ပြထားသည်။

သောဓနာ၌- “ထေရဝါဒရဟန်းတော်၊ ထေရဝါဒဘိက္ခုနီ”ဟု ယောဝါ သောဝါ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား ဆိုထားသည့်တိုင် အဆိုပါ ဘိက္ခုနီ ပြုပွဲသည် ထေရဝါဒဝိနည်းပိဋကတ်တော်ကျင့်ထုံးနှင့်အညီ မဟုတ်ခြင်းကြောင့် မသစ္စဝါဒီနှင့် မဂုဏစာရီ (၂)ဦးစလုံးသည် ထေရဝါဒဘိက္ခုနီလည်း မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒ ပိဋကတ်တော် ကျင့်ထုံးများမှ သွေဖည်သူများဖြစ်၍ အယူမှား အဆိုမှားကို မစွန့်သမျှ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လည်း မဟုတ်ဟု လည်းကောင်း ဝိနည်းမိရ်ဆရာတော်များက တညီတညွတ်တည်း သုံးသပ် တော်မူကြသည်။

သောဓနာ၌-“မိမိတို့ (၂)ဦး ရဟန်းဖြစ်ပြီး မကြာမီလစဉ် ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ကို ရွတ်ဆိုကြသည်”ဟုလည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုဖော်ပြချက်အရ “မပြေးသော်ကန်ရာရှိ” ဆိုစကားပမာ ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်မှ ထေရဝါဒ ရဟန်းတော် ထေရဝါဒဘိက္ခုနီဟု ဟုတ်ဟုတ် ညားညား ဆိုထားသည့်တိုင် “လစဉ် ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်ကို စုပေါင်းရွတ်ဆိုကြသည်” ဆိုစကားကို ထောက်ဆ၍ ထေရဝါဒဝိနည်း ပိဋကတ်တော်လာ ကျင့်ထုံးမဟုတ်သည်မှာ လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွားသော အလား ထင်ရှားလှသည်။

ထေရဝါဒ ပိဋကတ်တော်၌ လခွဲတိုင်း တစ်လ (၂)ကြိမ် ဗျတ္တပဋိဗလ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီသည် သံဃာ့ပရိသတ် အလယ်၌ ပါတိမောက်ကို ပြရသည်။ (ဝါ) ဆိုရသည်။ စုပေါင်းရွတ်ဖတ်ရိုး ဝိနည်း ထုံးတမ်းစဉ်လာ မရှိပါ။ သို့သော် သောဓနာတွင် လစဉ် စုပေါင်း ရွတ်ဖတ်သည်ဟု ဖော်ပြ ခဲ့သည်။

စောဒနာ (၄/၅)

မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီပြုလိုကြောင်း တင်ပြစာကို ရသည့်အခါ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က မပြုသင့်ကြောင်း စာဖြင့် ဩဝါဒပေး တားမြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် မလိုက်နာ၊ နိုင်ငံ ဦးသျှောင် ဆရာတော်ကြီးများအထံ မထီလေးစား မေးခွန်းများကို စာဖြင့် ပြန်လည်မေးမြန်းခဲ့သည်။ ထိုအပြုအမူသည် သူမ၏ မာလာ ဒုဗ္ဗစာ အဖြစ် ပေါ်လွင်ပါသည်။

မသစ္စဝါဒီသည် သူမ၏ဘိက္ခုနီပြုမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာတော်ထွန်းကား ပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ကလည်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ မြန်မာသံရုံးမှတစ်ဆင့် ကန့်ကွက်စာပေးခဲ့သည်။ ထိုကိုလည်း ပမာမပြု လျစ်လျူရှု၍ မသိကျိုးကျွန် ပြုခဲ့သည်ဟု စောဒနာသည်။

မှတ်ချက်။ ဖော်ပြပါ စောဒနာလွှာတွင် “မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီပြုလို့
 ကြောင်းတင်ပြစာကို ရသည့်အခါ ”ဟုဖော်ပြထားသည်။
 ထိုဖော်ပြချက် အရဆိုသော် မသစ္စဝါဒီသည် နိုင်ငံတော်
 သံဃမဟာနာယကအထံ ဘိက္ခုနီပြုလို့ကြောင်း ခွင့်
 တောင်းစာတင်သော သဘော သက်ရောက်နေသည်။
 စင်စစ်မူ ထိုသို့မဟုတ်ပါပြီ။ ခွင့်တောင်းသော အရိပ်နိမိတ်
 တစိုးတစိမျှ မတွေ့ရပါ။ တွေ့ရသည်မှာ [၁၆-၂-၂၀၀၂]
 ရက်စွဲပါစာဖြင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊
 ဥက္ကဋ္ဌထံ-

မြန်မာသီလရှင် ဒေါ်သစ္စဝါဒီ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်မည့် ကိစ္စနှင့်
 ပတ်သက်၍ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ မြန်မာသံဃာတော်များ ပြင်းပြင်း
 ထန်ထန် ကန့်ကွက်ကြောင်း အသိပေးလျှောက်ထားခြင်းအကြောင်း
 အရာဖြင့်-

အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရ-
 ကောဝိဒ
 နာယကဆရာတော်

မကုဋ္ဌာရာမကျောင်းတိုက်၊ ကိုလံဘိုမြို့-ဟု လိပ်မူထားသော
 စာကို တွေ့ရသည်။

(သီဟိုဠ်ရောက် မြန်သံဃာတော်များအဖွဲ့က ထိုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်းသော
 တာဝန်ရှိ တာဝန်သိစိတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ “စံ”ပြုထိုက်သော
 အရာဖြစ်သည်။)

သောဓနာ (၄/၅)

(၂၀၀၂) ခုနှစ်တွင် ဘိက္ခုနီ မပြုရန် တားမြစ်ချက်ကို လိုက်နာခဲ့ပါသည်။ သာမဏေရီသာ ပြုခဲ့ပါသည်။ မသစ္စဝါဒီ၏ ဤဖော်ပြပါ ချေပလွှာ သောဓနာစကားသည် အဖြောင့်သဘောပါဟု ဆိုရန် ခက်သည်။ ထိုနှင့်ဆက်နွယ်ရာရာကို စေ့ငုသေချာ လေ့လာသော် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ မကုဋ္ဌာရာမဆရာတော်၏ (၁၆-၂-၂၀၀၂) ရက်စွဲပါ တိုင်စာအရ အလှည့်ကျ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ၊ တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်ကြီးများက-

“မသစ္စဝါဒီ၏ ဥပသမ္ပဒကံဆောင်မှုကို ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပိဋကတ်တော်နှင့် မကိုက်ညီသောကြောင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့မှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ပါကြောင်းနှင့် မသစ္စဝါဒီအား ဘိက္ခုနီ ဥပသမ္ပဒကံဆောင်ခြင်း မပြုရန် သြဝါဒပေး တားမြစ်လိုက်သည်။ဟု (၂၇-၂-၂၀၀၂) ရက်စွဲပါစာဖြင့် မြန်မာသံအမတ်ကြီးမှတစ်ဆင့် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ မသစ္စဝါဒီအထံ ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း အခိုင်အမာ သိရသည်။

မသစ္စဝါဒီသည် (၂၀၀၂)ခုနှစ်တွင် ဘိက္ခုနီ မပြုရန် တားမြစ်ချက်ကို လိုက်နာခဲ့ပါသည်။ သာမဏေရီသာ ပြုခဲ့ပါသည်-ဟု ဆိုသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့က (၂၀၀၂)ခုနှစ်တွင် ဘိက္ခုနီ မပြုရန် နောက်နှစ်မှာတော့ ပြုနိုင်သော သဘောမျိုးဝေလည်လည် ဆိုထားသည်။ သို့သော် သာမဏေရီသာ ပြုခဲ့ပါသည် ဟူသော နောက်စကားအရ တားမြစ်ချက်ကို လိုက်နာခဲ့ပါသည်-ဟူသော ရှေ့စကားလည်း မခိုင်မြဲ ယိုင်လဲတော့သည်။ သာမဏေရီပြုခြင်းသည် ဦးစွာ ဆောင်ရွက်ရသော ပုဗ္ဗကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ကြီးသည်(၁၆-၂-၂၀၀၂) ရက်စွဲပါတိုင်စာအရ (၂၇-၂-၂၀၀) ရက်စွဲပါစာဖြင့် တစ်ပတ်သာသာ အတွင်း သီရိလင်္ကာသံအမတ်ကြီးမှတစ်ဆင့် မသစ္စဝါဒီအထံ ဖော်ပြပြီး သောအတိုင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် အခိုင်အမာ ကန့်ကွက်မှုပြုခဲ့သည်။ ထို့ကိုထောက်ဆ၍ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ကြီး၏ ထေရဝါဒ ဓမ္မဝိနယ၏ခိုင်မာမှုကို အဘယ်မျှ အလေးထားသည်ကို သိနိုင်ရာသည်။

သို့ဖြစ်လျက် မသစ္စဝါဒီသည် ထိုအချက်ကို အဖြောင့်သဘော ဝန်မခံမူ၍ မရေမရာ ဝေလည်လည်ဖြင့် ဖြေဆိုခဲ့သည်။ လူတိုင်း ကိုယ့်သမိုင်းကိုယ်ရေးသည်-ဟူသော ဥပဒေသအရ ဖြောင့်သော လမ်းကို ဖြောင့်သောစိတ်ဖြင့် အဖြောင့်သာ လျှောက်ရာ၏။

မသစ္စဝါဒီသည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကဆရာတော် များ၏ အခိုင်အမာ ပြောဆိုတားမြစ်မှုကို မလိုက်နာသဖြင့် ဒုဗ္ဗစာ (အပြောခက်သူ)အဖြစ် အလွန်ထင်ရှားပါသည်။သံဃာကို မထိမဲ့မြင် ပြု၍ ပြစ်မှားရာလည်း ရောက်ပါသည်။ သင့်မသင့် မချင့်ချိန်ဘဲ ကန့်ကွက်တားမြစ်ချက်ကိုလည်း မလိုက်နာဘဲ ဇွတ်အတင်း ထင်မိ ထင်ရာ ပြောဆွဲ လုပ်ကိုင်မှု ထင်ရှားနေသောကြောင့် ထိုအပြစ်များ ပြေပျောက်စေရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကဆရာတော်ကြီးများ အား ဝန်ချကန်တော့ရမည်။

စောဒနာ (၆/၇/၀)

မသစ္စဝါဒီသည် “သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရောက်ခိုက် (၂၈-၂-၂၀၀၃) နေ့က ကိုလံဘိုမြို့ တပေါဓနာရုံကျောင်း သိမ်တော်၌ ဓမ္မာလောက

ထေရ်ကြီးများသော ဘိက္ခုသံဃာ၊ ခေမာစာရီ၊ ကုသုမစသည်ကြီးများ
သော ဘိက္ခုနီသံဃာတို့ဖြင့် ဘိက္ခုနီပြုခဲ့ပါကြောင်း” ဝန်ခံထားရာ
အထောက်အထားများအရ ပြည်တွင်းမှာရော၊ ပြည်ပမှာပါ၊ ထေရဝါဒ
ဗုဒ္ဓသာသနာတော်တွင် ဘိက္ခုနီများ မရှိသည်မှာ ထင်ရှားလှပါသည်။
လောကဓမ္မ နှစ်၄၄၅၅ ထိုက်သင့်သော အရည်အချင်းရှိသူ ဖြစ်လျက်
မခေမာစာရီ၊ မကုသုမ စသောသီဟိုဠ်ဘိက္ခုနီများကို ထေရဝါဒဘိက္ခုနီ
ဟု အလေးဂရု ပြောဆိုခြင်းသည် သုနက္ခတ္တ ရဟန်းအကြောင်းကို
ပြန်ပြောင်း သတိရစေပါသည်။

အခါတပါး၌ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သုနက္ခတ္တနှင့်အတူ ဆွမ်းခံဝင်
တော်မူသော် သုနက္ခတ္တသည် ခွေးအကျင့် ကျင့်သူကို တွေ့သဖြင့်
ထိုသူကမှ ရဟန္တာဟု အယူအဆအမှားကြီး မှားခဲ့သည်။ မသစ္စဝါဒီ
သည် ရှေးရှေးသာသနာပြု ရဟန်းတော်များအပေါ် ကျေနပ်ပုံ မရပါ။
ထိုမကျေနပ်မှုကြောင့် ရှေးရှေးဆရာတော်များအပေါ် ဒေါသ
အာယာတထား၍ သုနက္ခတ္တကဲ့သို့ မဟာယာန ကျင့်စဉ်ဖြစ်သော
အညတိတ္ထိယဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့သူသာဖြစ်သည်-ဟုစောဒနာသည်။

သောဓနာ (၆/၇/၈)

ဘိက္ခုနီပြုခြင်းသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မိထွေးတော် ရဟန္တာထေရီ
ဂေါတမီ အပါအဝင် ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက ပွင့်တော်မူကြကုန်သော
ဘုရားရှင်တို့၏ တပည့်မ ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ ကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါသည်-ဟု
သောဓနာသည်။

စောဒကဘက်မှ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်----

“မသစ္စဝါဒီသည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ [၄င်း၏ အဆိုအရ]
ဥဘတောသံဃာ့အထံ ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သည်ဟုဆိုသော်ငြား ထေရဝါဒ

ဝိနည်းပိဋကကျင့်ထုံးနှင့်အညီ မဟုတ်ခြင်းကြောင့် သက်ဆိုင်သူများ သည် ထေရဝါဒဘိက္ခုနီလုံးဝ မဖြစ်နိုင်၊ထေရဝါဒမှ တပါးတခြား မဟာယာနကျင့်စဉ်ဖြစ်သော အညတိတ္ထိယဘိက္ခုနီဘဝသို့ ကူးပြောင်း ခဲ့သူများသာ ဖြစ်သည်”

စုဒ္ဓိတကမသစ္စဝါဒီက ထိုစောဒနာကို ဖေါ်ပြခဲ့ပြီးသော အတိုင်း သောဓနာခဲ့သည်။

မသစ္စဝါဒီ၏ ထိုသောဓနာချေပချက်သည် အညဝါဒက သိက္ခာပုဒ်လာ“အညေနညံ ပဋိစရတိ”သဘော သက်ရောက် လျက်ရှိ သည်၊အညဝါဒကဟူသည်- အပြစ်ပေါ်ပေါက်လာ၍ ပြစ်မှု ကျူးလွန် သူကို အပြစ်အလျောက် သံဃာ့အလယ်၌ မေးစိစစ်သော် တိုက်ရိုက် မေးသောစကားကို ရှောင်ကွင်းပြီး အခြားမဆိုင်သော စကားကို လှီးလွှဲ ပြောဆိုခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။”

အညေနညံ ပဋိစရတိတိ အညေနဝစနေန အညံ ဝစနံ ပဋိစရတိ၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ အဇ္ဈောတ္ထရတိ။ အညံ ဝဒတိတိ အညဝါဒကံ၊ အညေနညံ ပဋိစရဏသေတံ နာမံ။ [ဝိ । ၄ ၃၊ ၃၄၊ ၃၅]

စောဒနာ (၉)

စောဒကတို့သည် မသစ္စဝါဒီ၏ “မြန်မာနိုင်ငံ၌ သီလရှင် အဖွဲ့ အစည်း ရှိသင့် မရှိသင့်၊ နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီများသည် ဘိက္ခုနီစစ်ဟုတ်၊မဟုတ်” ဆုံးဖြတ်ပေးရန် (၇-၅-၂၀၀၃)ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌထံ လျှောက်ထားစာကို အခြေခံ၍-

နိုင်ငံတော်သိခြားဝိနည်းမိုရ်ဆရာတော်ကြီးများ ဘုရား-
အစချီလျက်-

“ဘိက္ခုနီ ပြဿနာကို ရှေးကပြည့်စုံစွာ စောဒနာပြီးဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၌ သီလရှင်အဖွဲ့အစည်းဆက်လက် ရှိသင့်
ကြောင်းကို လျှောက်ထားပါမည်” ဟု စောဒနာသဘော
စောကြော ခဲ့သည်။

ထိုစောကြောမှုစပ်လျဉ်း၍ စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီတောင်းခံ
သော မြန်မာနိုင်ငံတွင် သာသနာ့နွယ်ဝင် သီလရှင်ရှိသင့် မရှိသင့်
အဆုံးအဖြတ်သည် ဤ၌ ပဓာနဖြစ်သော ဓမ္မ၊ အဓမ္မ လက္ခဏာနှင့်
တိုက်ရိုက် ဆက်နွယ်မှု မရှိသည့်တိုင် ဖော်ပြမည့် ခိုင်လုံပြည့်စုံသော
ကြောင်းကျိုးဆက်သဘောအရ မြန်မာနိုင်ငံ၌ သာသနာ့နွယ်ဝင်
သီလရှင်များ ဧကန်ရှိသင့်ကြောင်းကို သီးခြားဝိနည်းမိုရ် ဆရာတော်
ကြီးများက တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တစ်သဘောတည်း ယုံကြည်လက်ခံ
တော်မူကြသည်။

“အနဝဇ္ဇကဝစဓာရဏတာယပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ပ။
ဥပေါသထသမာဒါနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ” [မိလိန္ဒ-၂၅၀]ကို
ထောက်၍ သာသနာ့နွယ်ဝင် နိဗ္ဗုဒ္ဓဗြဟ္မစာရိနီ သီလရှင်တို့သည်-

- (၁) အပြစ်ကင်း၍ ဖြူစင်သော ဝတ်ရုံကို ဝတ်ရုံခြင်း၊
- (၂) ရဟန်းနှင့်တူသောဦးပြည်းကတုံးအသွင်ကို ဆောင်ခြင်း၊
- (၃) သံဃာ့အယူသို့ အစဉ်သက်ဝင် အတုလိုက်ခြင်း၊
- (၄) ရတနာ ၃-ပါးကို ကိုးကွယ်အားထားရာ ဟူ၍အသိ
အမှတ်ပြုဆည်းကပ်ခြင်း၊

- (၅) တရားအားထုတ်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းနေလေ့ရှိခြင်း
- (၆) ဘုရားအဆုံးအမကိုဆောင်သောသူကို (ဘုရားအဆုံးအမကို ဆောင်၍ လမ်းညွှန်ဆုံးမပေးနိုင်သူကို) ရှာလေ့ရှိခြင်း၊
- (၇) မြတ်သောတရားကို ဟောကြားပို့ချသင်ပြပေးနိုင်ခြင်း
- (၈) ကျွန်းနှင့် တူသော တရားသာလျှင် ဖြစ်ရာလဲ-လျောင်းရာရှိခြင်း (ဝါ) တရားဆီမီး၏ တည်ရာထားရာရှိခြင်း၊
- (၉) “ဘုရားသည် အမြတ်ဆုံး”ဟု ဧကန်စင်စစ် ဖြောင့်မတ်သော အယူအမြင်ရှိခြင်း၊
- (၁၀) ဥပုသ်သီလကိုဆောက်တည်ကျင့်သုံးခြင်း (ဝါ) ၈-ပါး ၁၀-ပါး၊ သီလများကို ကျင့်သုံးခြင်းကို ကျင့်သုံးခြင်း (ဝါ) နိဗ္ဗာန် ဗြဟ္မစရိယရှိခြင်း။

ဤအလှူအကျိုး ကြီးမားစင်ကြယ်ကြောင်း၊ ကောင်းမှုပွားကြောင်းအများကုသိုလ်တိုးကြောင်း၊ လမ်းစဉ် အကျင့်ကောင်း (၁၀) ချက်တို့ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံး နေထိုင်သူများ ဖြစ်သောကြောင့် သီလရှင် ဆက်လက် တည်ရှိသင့်ပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါး သီလရှင်များသည် သာသနပ ရသေ့ပရိဗိုဇ် အနွယ်များ မဟုတ်ကြဘဲ အဆက်ပြတ်သွားသော ဘိက္ခုနီ သာမဏေရီ သိက္ခမာန်တို့ကို အစားထိုးထားသော ပရိသတ်ဖြစ်ရကား ဘုရားလက်ထက်ကရှိခဲ့သော ပရိသတ် ၄-ပါးကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်း စုပေါင်း၍ အာရုံပြုလိုလျှင် ကုသိုလ်တရား တိုးပွားနိုင်သောကြောင့်လည်း သာသနာ့အနွယ်ဝင် သီလရှင်ဆက်လက်တည်ရှိ သင့်ပါသည်။

ထိုမျှသာမက သာသနာ့အနွယ်ဝင် သီလရှင်များသည် ထေရဝါဒ ရဟန်းသာမဏေ သံဃာတော်များ နည်းတူ ဘုရားအဆုံးအမ အတိုင်း ပရိယတ် ပဋိပတ် လုပ်ငန်းနှစ်ရပ်ကို အားသွန်ခွန်စိုက် စွမ်းနိုင်သမျှ ကြိုးစားနေကြ၍ စာသင်တိုက်ကြီးများပင် ထူထောင်ကာ မေးခွန်းပြော ပို့ချ သာသနာပြုအလုပ်ကို အားထုတ်နေကြသဖြင့် သာသနာ သန်ရှင်း တည်တံ့ပြန့်ပွားရေး အတွက် တစ်ဖက်တစ်လွှမ်းမှ ကျေးဇူး ပြုနေသောကြောင့်လည်း သာသနာ့ဝန် သီလရှင်များ ဆက်လက် တည်ရှိသင့်ပါသည်။

သီလရှင်များသည် သာနာပ ရသေ့ ပရိဗိုလ် အနွယ်လည်း မဟုတ်၊ ဥပါသိကာအနွယ်လည်း မဟုတ်၊ လမ်းကြောင်းမှန် ဓမ္မဝိနယ “စံ” ဖြင့် ဖော်ထုတ်၍ မရနိုင်တော့သော အဆက်ပြတ်သွားခဲ့သည် ဘိက္ခုနီ နေရာတွင် အစားထိုးဖော်ထုတ်ထားသည့် ဘိက္ခုနီအနွယ်ဝင် သာသနာ့အနွယ်ဝင်များသာ ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်နည်းမှန် လမ်းမှန် နေထိုင်ကျင့်သုံး အားထုတ်လျှင် သာသနာ့ အရှိန်အဝါအောက်၌ အလွန်ပင်ထည်ဝါတောက်ပလှပါသည်။

မသစ္စာဝါဒီ၏ “နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ ထေရဝါဒဘိက္ခုနီများသည် ဘိက္ခုနီစစ် ဟုတ်၊ မဟုတ်” ဟူသောအမေးပုစ္ဆာသည် အသားလို့၍ အရိုးတောင်းသော ဆိုထုံးသဘောမျိုးသာ ဖြစ်သည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ မသစ္စာဝါဒီသည် သီရိလင်္ကာရောက် မြန်မာ သံဃာတော်များ အဖွဲ့အစည်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ အဝန်းမှ(၃) သိန်းကျော် သံဃာထူကြီးကို ကိုယ်စားပြုသော အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ၊

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနတို့က ခိုင်လုံပြည့်စုံသော ကြောင်းကျိုးဖော်ပြချက်တို့ဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်တားမြစ်ခြင်းကို မလိုက်နာမူ၍ ဆင့်ကန်းတောတိုးသဘောမျိုးဖြင့် ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်မှုကို ပြုခဲ့သည်။

သို့အတွက် မည်သူမပြုမိမိမူ ဖြစ်သော အနာဂတ်ဘဝ ထွက်ပေါက်ကိုရှာခဲ့၏။ သို့ရှာသော်ငြား မသစ္စဝါဒီသည် အယောနိသောသဘောမနသီ အမြင်မကြည်၍ ဉာဏ်ရည်ဆိတ်သုဉ်း ရှုံးဆုံးခဲ့သည်။ အနာဂတ်ဘဝ ထွက်ပေါက်လည်း ပျောက်ခဲ့ရသည်။

နိုင်ငံတော်သီးခြား ဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃) အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များသည် နှစ်ဘက်မှတင်လာသော စောဒနာ- သောဓနာတို့ကိုဖော်ပြခဲ့သော အတိုင်းပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန် မပါ၊ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်သာ စေ့ငှသေချာသုံးသပ်တော်မူကြ၍ --

ယခုအခါ၊ “အနုဝိဇ္ဇာကေန ယေန ဓမ္မေန ယေန ဝိနယေန ယေန သတ္ထုသာသနေန တံ အဓိကရဏံ ဝူပသမ္ပတိ၊ တထာ တံ အဓိကရဏံ ဝူပသမေတဗ္ဗံ” (ဝိနည်းဓိုရ်သည် ဓမ္မဝိနယသတ္ထုသာသနဖြင့် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရမည်) [ဝိ၊ ၅၊ ၂၈၃၊] ၌ မြတ်ဗုဒ္ဓ ညွှန်ပြတော်မူသော အဓိကရုဏ်း ငြိမ်းကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း ဖြစ်သော “ဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသန” တို့ကိုယထာဘူတ ကျနသေချာ ထုတ်ဆိုပါမည်။

၁။ ဘိက္ခုနီ စတင်ပေါ်ပေါက်လာပုံ

ဘုရားရှင်တိုင်း၏ သာသနာတော်၌ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ အားဖြင့် ပရိသတ်လေးပါးရှိခဲ့သည် အားလျော်စွာ

ဤဘုရားသာသနာတော်၌လည်း ပရိသတ်လေးပါးစုံလင်ရေး အတွက် ဘိက္ခုနီဖော်ထုတ်ပေးရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ဘုရားရှင်သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်မြို့ နိဂြောဓရုံ ကျောင်းတိုက် ၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိထွေးတော်ဂေါတမီ ဘုရားရှင်ထံချဉ်းကပ်၍ “မာတုဂါမများ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ပေးရန်” (၃) ကြိမ်တိုင်အောင် ခွင့်ပန် လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က ၃-ကြိမ်လုံး ပယ်ချခဲ့သဖြင့် မိထွေးတော် ကြီး စိတ်ဆင်းရဲစွာ ပြန်သွားခဲ့ရသည်။

ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ (၅)ဝါမြောက် ဝေသာလီမြို့ အနီး မဟာဝုန် တောကြီးတွင် ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ ကျောင်းတိုက်၌ ဘုရားရှင်သီတင်း သုံးတော်မူစဉ် မိထွေးတော်ကြီးသည် သာကီဝင်မင်းသမီး (၅၀၀) နှင့်အတူ ဆံပင်ကိုရိတ်ဖြတ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးသည့် အဝတ်ကိုဝတ်ကာ ကပိလဝတ်မှ ၅၁-ယူဇနာဝေးသော ဝေသာလီသို့ အရောက်ခြေလျှင် လျှောက်လျက် ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာ သွားခဲ့သည်။

ကျောင်းဝန်းထဲမဝင်ရဲသဖြင့် ကျောင်းတိုက်အဝင်တံခါးမုခ် အပြင်ဘက်၌ စုရပ်နေကြစဉ် အရှင်အာနန္ဒာမြင်၍ အနားသွားပြီး မိထွေးတော်ကြီးကို ဖြစ်ပုံအကြောင်းကို မေးကြည့်သည်။ “ဘုရားရှင်က မာတုဂါမများ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်မပေးသောကြောင့်” ဟုဖြေရာ အရှင် အာနန္ဒက “ဤနေရာ၌ ခဏစောင့်နေပါ။ ဘုရားရှင်ကို မာတုဂါမများ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ရအောင် လျှောက်ထား တောင်းပန်ပေးပါမည်” ဟု ဆိုကာ ဘုရားရှင်ထံသွားလျှောက်သည်။

အရှင်အာနန္ဒက မာတုဂါမများ ဘိက္ခုနီပြုသင့်ပေးရန်(၃) ကြိမ်ခွင့်တောင်းသော်လည်း ဘုရားရှင်က (၃)ကြိမ်လုံး ပယ်ချသည်။

ခက်ခက်ခဲခဲ ရမ္မာ ဘိက္ခုနီဘဝကို တန်ဖိုးထား၍ ကောင်းမွန်လေးစားစွာ ရှောက်စောင့် ထိန်းသိမ်းမည်ဖြစ်သောကြောင့် လွယ်လွယ်ကူကူ ခွင့်မပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ အရှင်အာနန္ဒာက အကြောင်းပရိယာယ် တစ်မျိုး ပြောင်း၍ ခွင့်တောင်းပြန်သည်။ “မာတုဂါမများ ရဟန်းပြု၍ အားထုတ် လျှင် မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ပါသလား ဘုရား” “ရနိုင်ပါတယ်အာနန္ဒာ” “အကယ် ၍ ရနိုင်ပါလျှင် မိထွေးတော်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို နိ.ချို တိုက်ကျွေး၍ စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်နေပါသော ကြောင့် မာတုဂါမများ ဘိက္ခုနီပြုခွင့် ပေးစေလိုပါသည် ဘုရား” “အာနန္ဒာ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဂရုဓမ္မ(အလေးပြု ထိုက်သော တရား) ၈-ပါးတို့ကိုလက်ခံနိုင်လျှင် မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဘိက္ခုနီ (ရဟန်းမ)အဖြစ်သည် ဖြစ်စေလော့၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဂရုဓမ္မ ၈-ပါးကို လက်ခံနိုင်လျှင် ဘိက္ခုနီပြုနိုင်သည်” ဟု ခွင့်ပြုချက် ထုတ်ပြန် တော် မူလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘိက္ခုနီလမ်းစ ဓတင်ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ် သည်။ [ဝိ - ၄၊ ၄၄၂ မှ ၄၄၄။ ထိ]

၂။ ၈ - တန်ဂရု အလေးပြု

ဘိက္ခုနီများ အသက်ထက်ဆုံး မလွန်ကျူးထိုက်သည့် (လွန်ကျူးခွင့် မရှိသည့်) အမြဲလေးစားစွာ လိုက်နာရမည် ဂရုဓမ္မ စည်းကမ်း ၈-ပါး တို့မှာ-

၁။ ဝါတစ်ရာရရှိပြီးသော ဘိက္ခုနီသည် ထိုနေ့ရဟန်းဖြစ်သော၊ ရဟန်းပြု၍ တစ်ရက်သာ ရှိသေးသော ရဟန်းငယ်အား ရှိသေ

- မြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။ (ဝါကြီးသော ဘိက္ခုနီသည် ဝါငယ်သော ရဟန်းအား အရိုအသေပေးရမည်။)
- ၂။ ဘိက္ခုနီသည် (ယူဇနာဝက်အတွင်း သြဝါဒပေးမည့်) ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ ဝါမဆိုရ (မနေရ)။ (ရဟန်းရှိရာအရပ်မှ ယူဇနာထက်ဝေးသော အရပ်၌မနေရ)။
- ၃။ ဘိက္ခုနီသည် လခွဲတိုင်း ဘိက္ခုသံဃာမှ ဥပုသ်နေ့ကို မေးခြင်းအဆုံးအမခံယူရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်တောင်းခြင်းဟူသော ၂-မျိုးတို့ကို တောင့်တရမည်။ (၁၅-ရက် ၁-ကြိမ် ဘိက္ခုသံဃာထံ ဥပုသ်နေ့ကို မေးရမည်၊ အဆုံးအမခံယူရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်တောင်းရမည်)
- ၄။ ဝါကျွတ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီသည် ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီအားဖြင့် နှစ်ဘက်သော သံဃာ၌မြင် ကြား ယုံမှား ဤ ၃-ပါးဖြင့် ဖိတ်ကြားရမည် (ပဝါရဏာပြုရမည်)။ (အပြစ်ပေါ်က ပြောဆိုရန် အပ်နှံရမည်။)
- ၅။ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီသည် နှစ်ဘက်သော သံဃာ၌ပက္ခမာနတ်ကျင့်ရမည်။ (နှစ်ဘက်သံဃာကျေနပ်အောင် ၁၅-ရက်ပတ်လုံး ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်ပြောကြား၍ ဒဏ်သားကျင့်ဝတ်ကို ကျင့်ရမည်။)
- ၆။ ၂-နှစ်ပတ်လုံး (ပါဏာတိပါတဝိရတိ အစ ဝိကာလဘောဇနဝိရတိ အဆုံးရှိသော) ကျင့်ဝတ် ၆-ပါးတရားတို့၌ ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိသော သိက္ခမာန်အား (သိက္ခမာန်အတွက်)နှစ်ဘက်သော သံဃာ၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရှာမှီး ရမည်။ (ကျင့်ဝတ် ၆-

ပါးကို ၂-နှစ်ကျင့်သုံးပြီးသောဘိက္ခုမာန်ကို နှစ်ဘက်သောသံဃာ၌ ရဟန်းခံရမည်။)

၇။ ဘိက္ခုနီသည် တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းကြောင့် ရဟန်းယောက်ျားကို မဆဲရေးရ၊ ဘေးကိုပြု၍ မခြိမ်းခြောက် မရေရွတ်ရ။ (မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ရဟန်းကို ဆဲရေးတိုင်းထွာ မပြုရ။)

၈။ ယနေ့မှစ၍ ရဟန်းတို့အပေါ်၌ ဘိက္ခုနီတို့၏ ပြောဆိုဆုံးမခြင်း၏ အကြောင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်တားမြစ်သည်။ ဘိက္ခုနီတို့ အပေါ်၌ ရဟန်းတို့၏ ပြောဆို ဆုံးမခြင်း၏ အကြောင်းကို မပိတ်ပင်မတားမြစ်။ (ဘိက္ခုနီသည် ရဟန်းတို့ အပေါ် ပြောရေးဆိုခွင့် မရှိ။ ရဟန်းသည် ဘိက္ခုနီတို့ အပေါ် ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသည်။) ဤ ၈-ပါးတို့ပေတည်း။

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် အသက်ထက်ဆုံး ရိုသေမြတ်နိုးစွာ လိုက်နာရမည့် ဤဂရုဓမ္မ ၈-ပါးကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ လက်ခံလိုက်သည်။ လက်ခံလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဘိက္ခုနီဖြစ်သွားလေတော့သည်။ [ဝိ-၄ ။ ၄၄၄ မှ ၄၄၆ထိ]

၃။ သိခြားခွင့်ပြုချက်

မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ “သာကီဝင် မင်းသမီး ၅၀၀-တို့အပေါ်၌ အဘယ်သို့ ကျင့်သုံးလိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်နည်း”ဟု အတူပါလာသည့် သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀-တို့ ဘိက္ခုနီဖြစ်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရမည့် နည်းလမ်းကို မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က-

(အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနီယော ဥပသမ္မာဒေတုံ ရဟန်းတို့က ဘိက္ခုနီတို့ကို ရဟန်းခံ ပေးခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏ဟု မိန့်တော်မူသည်။) ထိုခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀-တို့ကို ၂ ဣတ္ထိ စတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းခံပေးလိုက်ကြ၍ သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀-တို့သည် ဘိက္ခုဇကတောဥပသမ္မန္နဘိက္ခုနီများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

မိထွေးတော်ဂေါတမီအား ဟောညွှန်မိန့်ကြားအပ်သည့် ဂရုဓမ္မ ၈-ပါးတို့တွင် ဆဋ္ဌဂရုဓမ္မ၌ “ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ၂-ဘက်သော သံဃာ၌ ရဟန်းခံရမည်” ဟု မိန့်ကြားပညတ်ထားအပ်သော်လည်း မိထွေးတော်ဂေါတမီ ရဟန်းမ၊ ပြုချိန်၌ ဘိက္ခုနီလုံးဝမရှိသေးသဖြင့် ဂရုဓမ္မ ၈-ပါးကို ခံယူစေခြင်းဖြင့် ရဟန်းမ အဖြစ်ကိုသီးခြား ခွင့်ပြုခဲ့ရသကဲ့သို့ အတူပါလာသည့် သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀-တို့ ရဟန်းမပြုချိန်၌လည်း မိထွေးတော်ဂေါတမီ ၁-ပါးတည်းသာရှိနေ သေးရကား ဆဋ္ဌဂရုဓမ္မ စည်းကမ်းအတိုင်း ရဟန်းခံရန် ဘိက္ခုနီသံဃာ မပြည့်စုံမလုံလောက်သေးသောကြောင့် ဘိက္ခုဇကတော ဥပသမ္မန္န ဘိက္ခုနီ အဖြစ်ဖြင့်(၂ ဣတ္ထိစတုတ္ထကမ္မ ဝါစာဖြင့်) ရဟန်းခံရန် သီးခြား ခွင့်ပြုတော်မူရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုမှနောက်၌ကား ဘိက္ခုနီသံဃာပြည့်စုံလုံလောက် သွားသည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသီးခြား ခွင့်ပြုချက်ကို အသုံးပြုရန်မလိုတော့ဘဲ မူရင်း ဆဋ္ဌဂရုဓမ္မ ပညတ်ချက်အတိုင်း ဥဘတောဥပသမ္မန္နအစီစဉ်ဖြင့် ၂-ကြိမ် သိမ်ဝင်၍သာ ရဟန်းခံရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဘိက္ခုနီသံဃာပြည့်အောင် ဇကတော ဥပသမ္မန္န အစီအစဉ်ကို

သီးခြားခွင့်ပြုပြီးနောက် ဘိက္ခုနီသံဃာပြည့်စုံသွားသည့်အခါ မူလဆဌ ဂရုဓမ္မပညတ်စည်းကမ်းအတိုင်းပင် လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဘုရားရှင်သည်-

(၁) ဘိက္ခုနီလုံးဝမရှိသေးသဖြင့် မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီအတွက် ဂရုဓမ္မ ၈- ပါးကို ခံယူစေခြင်းဖြင့် ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ပေးတော်မူသည်။

(၂) ဘိက္ခုနီသံဃာမပြည့်စုံသေး၍ အတူပါလာသည့် သာကီ ဝင် မင်းသမီး ၅၀၀-အတွက် ဘိက္ခုဇကတော ဥပသမ္ပန္န သီးခြားခွင့် ပြုချက်ဖြင့် ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ပေးတော်မူသည်။

(၃) ဘိက္ခုနီသံဃာပြည့်စုံသွားပြီးဖြစ်သဖြင့် ဘိက္ခုနီပြုလိုသည့် ကျန်အမျိုးသမီးများအတွက် ဆဌဂရုဓမ္မ ပညတ်အစီအစဉ်အတိုင်းသာ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ပေးတော်မူသည်။ [ဝိ ၄ - ၄၄၇]

၄။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဝါဒ

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနိယော ဥပမ္မာ ဒေတုန္တိ ဣမာယ အနုပညတ္တိယာ ဘိက္ခု ပဉ္စသတာ သာကီ ယာနိယော မဟာပဇာပတိယာ သဒ္ဓိဝိဟာရိနိယော ကတွာ ဥပသမ္မာဒေသုံ၊ ဣတိ တာ သဗ္ဗာပိ ဇကတော ဥပသမ္ပန္နာ နာမ အဟေသုံ။

(အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနိယော ဥပသမ္မာ ဒေတု- ဟူသော ဤအနုပညတ်ကြောင့်ဖြင့်၊ ရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်း သမီး ၅၀၀-တို့ကို မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေ

တပည့်မပြု၍ ရဟန်းခံပေးကြကုန်ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအားလုံးသော သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀- တို့သည် ဘိက္ခုသံဃာ တစ်ဘက်၌သာ ရဟန်းဖြစ်သော ရဟန်းမတို့ မည်ကုန်၏) (ဝိ-၄-၄-၁၂၈) အရ လည်းကောင်း။

ဣမာယ အနုပညတ္တိယာ ‘ထိ မဟာပဇာပတိယာ အဋ္ဌဂရုဓမ္မ ပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒံ ဥပနိဓာယ အယံ ပညတ္တိ အနုပညတ္တိ နာမ၊ တာယ အနုပညတ္တိယာ ဥပသမ္ပာဒေသန္တိ အတ္ထော။

(ဣမာယ အနုပညတ္တိယာ၌ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ဂရုဓမ္မ ၈-ပါးကို ခံယူခြင်းဟူသော ဘိက္ခုနီရဟန်းအဖြစ်ကို ထောက်ဆ၍ ဤပညတ်သည် အနုပညတ်မည်၏။ ထိုအနုပညတ်ကြောင့် ရဟန်းခံ ပေးကုန်ပြီဟု အနက်ပေးရမည်) (ပါစိတျာဒိ- ယောဇနာ- ၅၃၇) အရ လည်းကောင်း အဋ္ဌကထာနှင့် ယောဇနာအလို “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီယော ဥပသမ္ပာဒေတုံ” သည် မူရင်း ဆဋ္ဌဂရုဓမ္မ ပညတ်ကို ထောက်၍ အနုပညတ်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်ဆို တော်မူကြသည်။

ဋီကာဝါဒကား- အနုညတ္တိယာတိ အနုညာယ (ခွင့်ပြုချက် ကြောင့်) သာရတ္ထ - တ-၄၄၄ ကို ထောက်၍ သာရတ္ထဋီကာ ဆရာတော် လက်ထက်၌ အနုပညတ္တိယာ-ဟုမရှိဘဲ အနုညတ္တိယာ- ဟု သာ ရှိဟန်တူသည်။

အနုညတ္တိယာတိ ပါဌော၊ အနုပညတ္တိယာတိ န သုန္ဒရံ [ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ၅၃၇] ကိုထောက်၍ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ ဆရာတော်လက်ထက်၌ မူကွဲပါ၌ ၂-မျိုးရှိဟန်တူသည်။ အနုညတ္တိယာ ပါဌ်သာ အမှန်ဖြစ် ကြောင်းကိုလည်း မိန့်ဆိုထားသည်။

ဤဋီကာ ၂-စောင်စကားအရ အနုပညတ်မဟုတ်ဘဲ ခွင့်ပြုချက်သာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဘာသာဋီကာ ဆရာတော် ကလည်း “ဣဇာသ အနုသုတ္တိယာ” ဤခွင့်ပြုချက်ကြောင့်-ဟု “ခွင့်ပြုချက်” ကိုသာ ဦးစားပေး၍ အနက်ပေးထားသည်။

ဖော်ပြပါ အဋ္ဌကထာဋီကာတို့အရ, “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနိယော ဥပသမ္ပဒေတုံ” ပါဌ်ကို အဋ္ဌကထာအလို အနုပညတ်ဟု ယူသည်ဖြစ်စေ၊ ဋီကာအလို ခွင့်ပြုချက်ဟု ယူသည် ဖြစ်စေ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာမှတပါး ဘိက္ခုနိပြုလိုသည့် ကျန် အမျိုးသမီး များအတွက်မူရင်း ဆဋ္ဌဂရုဓမ်ပညတ် အစီအစဉ် အတိုင်း ရှေးဦးစွာ ဘိက္ခုနိသံဃာ၌ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်ရွက် ပြီးနောက် ဘိက္ခုသံဃာ၌ ဥပသမ္ပဒကံကို ထပ်မံ ဆောင်ရွက်မှသာ “ဘိက္ခုနိ” အစစ် 'ဧကန်' ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

၅။ ဧကန်ထပ် ဧကတောဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနိပြုခွင့်မရှိ

“တာပိ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နာပိ ဒဝိဓာ၊ တတ္ထ ယာ တာ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိယာ သဒ္ဓိ နိက္ခန္တာ ပဉ္စသတာ သာကီယာနိယော၊ တာ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ၊ ဘိက္ခုသံဃတော ဧဝ လဒ္ဓူပသမ္ပဒတ္တာ၊ ဣတရာ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နာ၊ ဥဘတော သံဃေ ဥပသမ္ပန္နတ္တာ။”

(သံဃာထံမှ ရအပ်သော ရဟန်းမ၊ အဖြစ်ရှိသော ဘိက္ခုနိ တို့သည် ဧကတောဥပသမ္ပန္န၊ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နဟု ၂-မျိုးရှိကုန်၏။ ထို့တွင် မဟာပဇာပတိဂေါတမီနှင့်အတူ ထွက်လာကုန်သော သာကီဝင် ရဟန်းမ ၅၀၀-တို့သည် ဘိက္ခုသံဃာ တစ်ဘက်မှသာ ဧကတော ဥပသမ္ပန္န အဖြစ်ရှိသောကြောင့် ဧကတော ဥပသမ္ပန္န

မည်ကုန်၏။ ထို ၅၀၀-မှတစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီတို့သည် ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ သံဃာနှစ်ဘက်၌ ရဟန်းဖြစ်ကြသောကြောင့် ဥဘတော ဥပသမ္ပန္န မည်ကုန်၏။) (သာရတ္ထ-တ-၁၁၁) ကိုထောက်၍ သီးခြားခွင့်ပြု ချက်ဖြင့် ရဟန်းမ အဖြစ် ပြုခွင့်ရသော သာကီဝင်ရဟန်းမ ၅၀၀- တို့သာ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နဖြစ်နိုင်၍ အခြားရဟန်းမ အားလုံး ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နသာ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊

“ဥဘတောသံဃေ ဥပသမ္ပန္နာသိ” ဘိက္ခုနီ သန္တိကေ ဥပသမ္ပဒါယ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ တဒနုပသင်္ဂ ဘယာ ဧဝံ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗျံ၊

(ရဟန်းယောက်ျားတို့ထံ၌ ရဟန်းမ၊ ပြုခြင်းကို (ဝါ) ရဟန်း ခံခြင်းကို ပယ်မြစ်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ထိုဘိက္ခုသံဃာ တစ်ဘက်၌ ဘိက္ခုနီပြုခြင်းကို လျဉ်းပါးဖွယ်မှ စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့် ဥဘတော သံဃေ ဥပသမ္ပန္နာဟု မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူအပ်၏။) (ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၊ ၂၃၇။) လာ ဖွင့်ဆိုချက်အရ သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀-ရဟန်းပြုပြီးချိန်မှစ၍ ဘိက္ခုနီသံဃာပြည့်စုံလုံလောက်သဖြင့် ဧကတောဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီ အဖြစ်ကို သုံးစွဲရန်မလိုအပ်တော့ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဧကတော ဥပသမ္ပန္န အဖြစ်ကို အလိုအလျောက် ပယ်မြစ် အပ်ပြီးဖြစ်ရကား (အသုံးပြုရန် မလိုတော့၍ ပယ်မြစ်ရာ ရောက်ရ ကား) ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီ ပြုနည်းသာ ကျန်ရှိတော့ သောကြောင့် လည်းကောင်း။

ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယာတိ ဘိက္ခုနီသံဃေ ဥပသမ္ပန္နာယ
(ဝိ-ဋ္ဌ-၃-၆၉)

ကိုထောက်၍ ပါဠိ၌ ဧကတောဥပသမ္ပန္န-ဟုဆိုလျှင် ဘိက္ခုနီ သံဃာ
၌သာ ပဉ္စင်းခံပြီး၍ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ပဉ္စင်းမခံရသေးသည့် ပဉ္စင်းခံ
ခြင်း ကိစ္စမပြီးသေးသော ဘိက္ခုနီဟုသာ ပြဆိုထားသောကြောင့်
လည်းကောင်း၊

ဘိက္ခုနီ သန္တိကေ ဥပသမ္ပန္နာ နာမ ပရိဝတ္တလိင်္ဂါ ဝါ
ပဉ္စသတသာကိယာနိယော ဝါ။ (ဝိမတိ၊ ၂။ ၂၁။ သာရတ္ထ၊
၃၊ ၄၃။)

ဘိက္ခုနီ သန္တိကေ ဥပသမ္ပန္နာ နာမ ပဉ္စသတသာကိယာ
နိယော။ (ဝိ၊ ၄၊ ၂။ ၂၄၂။)

တို့ကို ထောက်၍ ရဟန်းဘဝမှ ဣတ္ထိလိင်ပြန်သော ရဟန်းမနှင့်
သာကီဝင်ရဟန်းမ ငါးရာတို့သာ ဘိက္ခုဧကတော ဥပသမ္ပန္န အမည်
ရနိုင်၍ အခြားနည်းဖြင့် ဘိက္ခုဧကတော ဥပသမ္ပန္န ဖြစ်နိုင်ခွင့် မရှိတော့
သောကြောင့်လည်းကောင်း။

တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ အနုဠာဒေဝီ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ
ဟုတွာ ရညော အာရောစေသိ၊ ရာဇာ တဿာ ဝစနံ သုတွာ
ထေရံ ဧတဒဝေါစ “အနုဠာ ဘန္တေ ဒေဝီ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊
ပဗ္ဗာဇေထ နန္တိ၊ န မဟာရာဇ အမှာကံ မာလုဂါမံ ပဗ္ဗဇေတုံ
ကပ္ပပိ၊ ပါဋုလိပုတ္တေ ပန မယံ ဘဂိနီ သံဃမိတ္တထေရီ နာမ
အတ္ထိ၊ တံ ပက္ခောသာပေပိ။”

(ထိုအခါ၌ အနုဠာ မိဖုရားသည် ရှင်ရဟန်းမ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍
မင်းအားသန်တော်ဦးတင်ရာ မင်းကအနုဠာဒေဝီ၏ စကားကို

ကြားလျှင် အရှင်မဟိန္ဒထေရ်ကို ‘အနုဠာမိဖုရားသည် ရှင်ရဟန်းမ ပြုလို့ပါ၏။ အနုဠာမိဖုရားကို ရှင်ရဟန်းမ ပြုပေးတော်မူကြပါ’ ဟု လျှောက်ထားရာ ‘မင်းမြတ်ငါတို့အား မာတုဂါမကို ရှင်ရဟန်းမ ပြုပေးခြင်းငှါ မအပ်၊ ပါဠိလိပုတ်၌ သံဃမိတ္တာထေရီမည်သော ငါ၏နှမတော်ရှိ၏။ ထို သံဃမိတ္တာထေရီကို ပင့်ခေါ်ပါစေလော့’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (ဝိ၊ ဋ္ဌ၊ ၁။ ၆၇။) ကို ထောက်၍ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ရဟန်းမ မပြုရသေးသော မာတုဂါမကို ဘိက္ခုသံဃာ၌ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းမ ပြုပေးခြင်းငှါမအပ်။ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ရဟန်းမ ပြုပေးပြီးမှသာ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ရဟန်းမ ပြုပေးခြင်းငှါ အပ်၏ဟု သိနိုင်သည်ဖြစ်ရကား တတိယသင်္ဂါယနာ နောက်ပိုင်းကာလ၌လည်း ဘိက္ခုဧကတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီမရှိ၊ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီသာရှိ၏ဟု သိရသောကြောင့် လည်းကောင်း။

သာကီဝင် ရဟန်းမငါးရာ ရဟန်းမ ပြုပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ နောက်ထပ် ဘိက္ခုသံဃာတစ်ဘက်၌သာ ရဟန်းပြုရသော ဘိက္ခုဧကတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီ လုံးဝပြုခွင့် မရှိတော့ဟု ဧကန် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။

၆။ အနုပညတ်ကြောင့် ဥဘတောဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီသာ ဆက်ပြုခွင့်ရှိ

ဘိက္ခုနီဖြစ်ရေးအတွက် “ဒွေဝဿာနိ ဆသု ဓမ္မေသု သိက္ခိတ သိက္ခာယ ဥဘတော သံဃေ ဥပသမ္ပဒါ ပရိယေသိတဗ္ဗာ။” (နှစ်နှစ် ဝတ်လုံး ကျင့်ဝတ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ပြီးသော သိက္ခမာန်ကို ၂-ဘက် သံဃာ၌ ရဟန်းခံရမည်) (ဝိ-၄-၄၄၄) ဟူသော ဆဋ္ဌဂရုစာပါသော အနုပုဉ္ဏပညတ်သည် မူလပညတ်ဖြစ်ပါသည်။

နောင်အခါ၌ အန္တရာယိကဓမ္မ (ဘိက္ခုနီရဟန်းမ ဖြစ်ခွင့် မရအောင် တားမြစ်နှောင့်ယှက်တတ်သော အပြစ်များ) ပေါ်ပေါက် လာသဖြင့်-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယ ဘိက္ခုနီ-
သံဃေ ဝိသုဒ္ဓါယ ဘိက္ခုသံဃေ ဥပသမ္ပာဒေတုံ-

ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ စစ်ဆေးပြီးဖြစ်၍ အန္တရာယိကဓမ္မတို့မှ စင်ကြယ်ပြီးသော တစ်ဘက်သောဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဘိက္ခုနီကို ဘိက္ခုသံဃာ၌ ရဟန်းခံပေးရန် ခွင့်ပြုတော် မူ၏) (ဝိ-၄-၄၆၃) ဟုထပ်၍ ပညတ်တော်မူရသည်။ ထိုပညတ်သည် ဆဋ္ဌဂရုဓမ်လာ '၂-ဘက်သံဃာ၌ ရဟန်းခံရမည်ဟူသော မူလ ပညတ်ကို ခိုင်မြဲအောင် ပြုနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နှစ်ဘက် သံဃာ၌ ရဟန်းခံရမည်ဟူသော သာမညစကားကို 'စင်ကြယ်အောင် စစ်ဆေး၍ ရဟန်းခံပြီးမှ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ဆက်လက်ရဟန်းခံရမည်'ဟု ဝိသေသစကားဖြင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို ဖော်ပြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ '၂-ဘက်သံဃာ၌ ရဟန်းခံရမည်' ဟူသော မူလပညတ် ကို အတည်ပြုပေးသည့် အနုပညတ်ဟု ဆိုထိုက် ပါသည်။ ထိုအတည် ပြုချက် အနုပညတ်ကြောင့်ပင် ဘိက္ခုဧကတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီ မရှိနိုင်တော့သည်ဖြစ်၍ ဥကတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီသာ ပြုခွင့် ရှိကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

“ဘိက္ခုနီ နာမ ဥဘတောသံဃေ ဥပသမ္ပန္နာ” (ဝိ၊ ၁။
၃၇၇၊ ၃၁၀) (ဝိ၊ ၂။ ၇၈။)

စသည်နှင့် “တတြယာယံ ဘိက္ခုနီ သမဂ္ဂေန သံယေန ဥတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေန အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေန ဥပသမ္ပန္နာ၊ အယံ ဣသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေကာ ဘိက္ခုနီတိ။” (ဝိ၊ ၂။ ၂၇၆။) ကိုထောက်၍ ဘိက္ခုနီပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီကို ဥဘတောဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီကိုသာ ယူရမည်ဟု ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်ပြဟောကြားထားခြင်းကြောင့်လည်း ဘိက္ခုဇကတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီ မရှိတော့သည်ဖြစ်၍ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီသာ ပြုခွင့်ရှိကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

“အဋ္ဌသု ဥပသမ္ပဒါသု ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မပသမ္ပဒါ ဒုတေနူပသမ္ပဒါ အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါတိ ဣမာ တိဿောယေဝ ထာဝရော၊ သေသာ ဗုဒ္ဓေ ဓရံမာနေယေဝ အဟေသုံ” (သာရတ္ထ ၂။ ၂။ ၅၇။) (သမ္မော၊ ၄။ ၃၁၆။) ၌လည်း နည်းတူ မိန့်ကြားထားသည်။

“တေနော စ ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂေပိ တတြ ယာယံ ဘိက္ခုနီ သမဂ္ဂေန ဥဘတောသံယေန ဥတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေန အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေန ဥပသမ္ပန္နာ၊ အယံ ဣသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ ဘိက္ခုနီတိ ဒုတေနူပသမ္ပဒါယ အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါယ စ ဥပသမ္ပန္နံ အန္တော ကတွာ ဥဘတောသံယေန ဥတ္တိစတုတ္ထေနော ကမ္မေန ဥပသမ္ပန္နာ ဘိက္ခုနီ ဝုတ္တာ”
(သာရတ္ထ၊ ၂။ ၅၇။)

တို့ကိုထောက်၍ ဥပသမ္ပဒါ (၈) ပါးတို့တွင် ဧဟိတိက္ခပသမ္ပဒါ၊ သရဏဂမဏူပသမ္ပဒါ၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဏူပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စဗျာကရဏူပသမ္ပဒါ၊ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂ ဟဏူပသမ္ပဒါ-ဟူသောဥပသမ္ပဒါ ငါးမျိုးတို့သည်

ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်သာ ရှိခဲ့၍ ဘုရားရှင် မရှိသည့် နောက် ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ကြောင်း၊ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မူပသမ္ပဒါ၊ ဒုတေနူပသမ္ပဒါ၊ အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါ ဟူသော ဥပသမ္ပဒါ သုံးမျိုး တို့သာ ဘုရားရှင်မရှိသည့်နောက်၌လည်း အမြဲတည် နိုင်ကြောင်း၊ တိက္ခနီဝိဘင်း၌ တမန်ဖြင့် ရဟန်းပြုသော တိက္ခနီနှင့် ကမ္မဝါစာ (၈)ကြိမ်ဖြင့် ရဟန်းပြုသော တိက္ခနီကို အတွင်းပြု၍ နှစ်ဘက် သံဃာသည် ဉာတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော ကံဖြင့် (တိက္ခနီ သံဃာက လေးကြိမ်၊ တိက္ခသံဃာက လေးကြိမ် ပေါင်း ကမ္မဝါစာ ရှစ်ကြိမ်) ရဟန်းပြုသော တိက္ခနီကို ဟောထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤစကားအရ ဥပတောဥပသမ္ပန္နတိက္ခနီ ရှိနေသေးသမျှ ဘုရားမရှိသည့် နောက်လည်း အကြောင်းပေါ်လာပါက ဒုတေနူပ သမ္ပဒါ (တမန်ဖြင့် ရဟန်းမ ပြုခြင်း) ပင် ရှိနိုင်သေး၏ဟု သိရပါသည်။

ဤစကားရပ်များကို ခြုံငုံသုံးသပ်လိုက်လျှင် တိက္ခနကတော ဥပသမ္ပန္န တိက္ခနီ လုံးဝမရှိနိုင်တော့သည် ဖြစ်၍ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္န တိက္ခနီသာ ပြုခွင့်ရှိကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

၇။ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္န တိက္ခနီလည်း ကြာရှည်မခံ

တဒါ သံယမိတ္တာ အဋ္ဌာရသဝဿာ ဟောတိ၊ တံ ပဋ္ဌဇိတမတ္တံ
တသ္မိယေဝ သီမာမဏ္ဍလေ သိက္ခာယ ပတိဋ္ဌာပေသံ။

(ဝိ-ဋ္ဌ-၁ ၁၉)

ကိုထောက်၍ အာသောကမင်း နန်းစံသက် ၆-နှစ်ရှိရာ အခါ၌ အသက် ၂၀-ရှိ အရှင်မဟိန္ဒ ရဟန်းပြု၍ သိမ်အပြင်၌ပင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း၊ သမီးတော် သံဃမိတ္တာသည် ၁၈-နှစ်သာ ရှိသေး၍ ဓမ္မပါလီ ထေရီမ ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သိက္ခမာန်ပြုကြောင်းသိရပါသည်။

သံဃမိတ္တာသည် အသက် ၂၀-နှစ်ပြည့်ချိန်၌ ဘိက္ခုနီပြု၍ နောက်ပိုင်း သံဃမိတ္တာ ထေရီမ ဖြစ်သွားပါသည်။ အတန်ကြာသော အခါ အစ်ကိုတော် အရှင်မဟိန္ဒထေရ်၏ အမိန့်နှင့်ဆန္ဒအရ ဘိက္ခုနီ သာသနာ ပြုရန် သံဃမိတ္တာ ထေရီမသည် သီရိလင်္ကာသို့ ကြွသွား ပါသည်။

ဤအကြောင်းအရာကို ထောက်၍ အသောကတစ်ခေတ်လုံး မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယ၌ ဘိက္ခုနီ ရှိနေသေးကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

အသောကခေတ်နောက်ပိုင်း၌ မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယတွင် မဟာသံဃိက သဗ္ဗတ္တိဝါဒစသော ဂိုဏ်းများ၏ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် ထေရဝါဒ သာသနာသည် မဇ္ဈိမဒေသ၌ ရပ်တည်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ မဇ္ဈိမဒေသအပေါ် ရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်လောက်ကစ၍ ထေရဝါဒ သာသနာနှင့် အတူ ဘိက္ခုနီအနွယ်အဆက် ပြတ်သွားခဲ့ သည်ဟုသိနိုင်ပါသည်။

သာသနာ ၂၃၅-အသောကခေတ် ၉-တိုင်း ၉-ဌာန သာသနာ ပြုစေလွှတ်ရာတွင် ၃-တိုင်းတို့၌သာ ဘိက္ခုနီ အကြောင်းကို ဖော်ပြ၍ ကြွင်း၆-တိုင်း ၆-ဌာနတို့၌ ဘိက္ခုနီအကြောင်းကို ဖော်ပြ ထားခြင်း

မရှိသောကြောင့် ဘိက္ခုနီသာသနာ အားနည်းနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။

“ယောနကဓမ္မရက္ခိတတ္ထေရောပိ အပရန္တကံ ဂန္တာ။ ပ။ ခတ္တိယကုလတော ဧဝ ပုရိသသဟဿာနိ ပဗ္ဗဇိသု၊ သမဓိ ကာနိ စ ဆ ဣတ္ထိသဟဿာနိ။” (ဝိ၊ ဌ၊ ၁။ ၅၀။)

ကိုထောက်၍ ယောနကဓမ္မရက္ခိတထေရ် သာသနာပြုကြွရောက်ရန် အပရန္တတိုင်း၌ အမျိုးသမီး ၆၀၀၀-ကျော် ဘိက္ခုနီပြုကြောင်း သိရပါသည်။ သို့ရာတွင် နှစ်အနည်းငယ်သာ ဘိက္ခုနီ သာသနာ တည်တံ့၍ မကြာမီ ဘိက္ခုနီအဆက် ပြတ်သွားခဲ့သည်ဟု ယူဆ ရပါသည် (ဆက်လက်၍ မှတ်တမ်းမတွေ့ရပါ)

“သောဏတ္ထေရောပိ သဒ္ဓိံ ဥတ္တရတ္ထေရေန သုဝဏ္ဏဘူမိံ အဂမာသိ ။ပ။ ကုလဒါရကာနံ အဗျုဗ္ဗာနိ သဟဿာနိ ပဗ္ဗဇိသု၊ ကုလဓိတူနံ ဒိဃဗုသဟဿံ။” (ဝိ၊ ဌ၊ ၁။ ၅၁-၅၂။)

ကို ထောက်၍ အရှင်သောဏ အရှင်ဥတ္တရတို့ သာသနာ ပြုကြွရာ သုဝဏ္ဏဘူမိ၌ အမျိုးသမီး ၁၅၀၀- ဘိက္ခုနီပြုကြွကြောင်း သိရပါ သည်။ မှတ်တမ်းတင်ထားမှု မရှိသောကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ၌လည်း ဘိက္ခုနီ အဆက်အနွယ် ကြာရှည် မတည်ဘဲ မကြာမီကွယ်ပျောက်ခဲ့ သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

အနုဠာဒေဝီ ပဉ္စဟိ ကညာသတေဟိ ပဉ္စဟိ ငါ အန္တေ ပုရိကာသတေဟိတိ မာတုဂါမသဟဂါမသဟဿေန သဒ္ဓိံ

သံဃမိတ္တတ္ထေရိယာ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ နစိရဿေဝ သပရိ
ဝါရာ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၇၄။)

ကိုထောက်၍ အရှင်မဟိန္ဒ သာသနာပြုကြွရာ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌
အရှင်မဟိန္ဒ၏ ဟောတရားကြောင့် အသိထူးခြားလာခဲ့သော အိမ်ရှေ့
မင်း၏ မိဖုရားဖြစ်သော အနုဋ္ဌာမိဖုရားသည် သတို့သမီး ၅၀၀၊
နန်းတွင်းသူ ၅၀၀-အားဖြင့် မာတုဂါမ ၁၀၀၀-နှင့် အတူတကွ အရှင်
မဟိန္ဒ၏ နှမတော် သံဃမိတ္တာ ထေရီထံ၌ ဘိက္ခုနီရဟန်းမပြု၍
မကြာမီ အခြံအရံနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုထားသဖြင့်
အသောကခေတ်၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ် ဘိက္ခုနီရှိနေကြောင်း သိရပါ
သည်။

ဗြာဟ္မဏတိဿဘယေန ပန ဘာတရဂါမဝါသိနော
နာဂတ္ထေရိယာ အနာရောစေတွာဝ ပလာယီသု၊ ထေရီ
ပစ္စုသသမယေ အတိဝိယ အပ္ပနိဋ္ဌေါသော ဂါမော၊ ဥပဓာ
ရေထ တာဝါတိ ဒဟရဘိက္ခုနီယော အာဟ။ တာ ဂန္တာ
သဗ္ဗေသံ ဂတဘာဝံ ဥတွာ အာဂမ္မ ထေရိယာ အာရော-
စေသုံ။ ပ။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယံ ပါရုပိတွာ အတ္တ ဒွါဒသမာ
ဂါမဒွါရေ နိဂြောဓမူလေ အဋ္ဌာသိ။ ရုက္ခေ အဓိဝတ္တာ
ဒေဝတာ ဒွါဒသန္ဓမ္မိ ဘိက္ခုနီနံ ပိဏ္ဍပါတံ ဒတွာ” (ဒီ၊ဋ္ဌ၊၂။
၁၂၅။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။၂၉၆ အံ၊ဋ္ဌ၊၃။၉၃)

၌လည်း နည်းတူပြဆို၏။ သာရတ္ထဋီကာ တ-၄၆၃ ၌ ဗြာဟ္မဏတိဿ
ဘယေန ရောဋ္ဌံ စက္ကာလတိဿဘယေန-ဟု ပြဆို ထားသည် တို့ကို
ကောက်၍ သာသနာနှစ် ၄၀၀-ကျော် သီဟိုဠ်ကျွန်း ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း

လက်ထက်၌ ဗြာဟ္မဏတိဿ သူပုန်ဘေးကြီး ပေါ်ပေါက်ရာအခါ ဝယ် နာဂါထေရီနှင့်တကွ ဘိက္ခုနီ ၁၂-ပါးတို့သည် ဘာတရ ရွာကို မှီနေသောကြောင့် ညအခါ နာဂါ ထေရီကို အသိမပေးဘဲ တစ်ရွာ လုံးထွက်ပြေးကြ၍ ဘိက္ခုနီ ၁၂-ပါးတို့သည် နံနက်လင်းမှ မိမိတို့ချည်း ကျန်ရစ်နေသည်ကို သိရကြောင်း ၁၂-ပါးလုံး ဆွမ်းလောင်းမည့် လူမရှိတော့၍ ပညောင်ပင်အောက် ဆွမ်းခံကြွရကြောင်း ရုက္ခစိုးနတ် က ဘိက္ခုနီ ၁၂-ပါးတို့အား ဆွမ်းလောင်း လှူကြောင်း ပြဆိုထားသဖြင့် သာသနာနှစ် ၄၀၀-ကျော်၌ ဘိက္ခုနီ အလွန်ယုတ်လျော့ နည်းပါးနေ ပြီဟု သိနိုင်ပါသည်။ ထို ၁၂-ပါးမှတစ်ပါး အခြားဘိက္ခုနီပင် ရှိဟန် မတူတော့။

ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း နန်းစံ ၅-လအကြာ၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ထိုသူ ပုန်ဘေးကြီး ၁၂-နှစ် ကြာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျေးကုလား များ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းထကြွ နှောင့်ယှက်ကြသဖြင့် သီဟိုဠ်တစ် ကျွန်းလုံး ကပ်ကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်ကာ လူများမှာဘေးလွတ်ရာ ပြေးလွှားပုန်းအောင်းနေကြရသည်။

အချို့ရဟန်းတို့မှာ အိန္ဒိယသို့ ဖောင်ဖြင့် ကူးပြေးကြရ၏။ အချို့ရဟန်းတို့ကား တောတောင်စသည် ဘေးလွတ်ရာပြေးဝင် ပုန်း အောင်း၍ ခက်ခဲစွာ အသက်ရှင်ကြရသည်။ ရဟန်းယောက်ျားများ ပင် ထိုမျှလောက် ခက်ခဲနေလျှင် ရဟန်းယောက်ျားများကို မှီနေရ သော ဘိက္ခုနီများမှာ နောက်ထပ်အသစ်တိုးဖို့ မဆိုထားဘိ ရှိပြီးသား ဘိက္ခုနီ မလျော့အောင်ပင် စွမ်းဆောင်နိုင်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲနေတော့ မည်သာတည်း။

ဗြာဟ္မဏတိဿ သူပုန်ဘေးကြီးပြီးဆုံး၍ ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း ပြန်လည်နန်းတက်ပြီးချိန် သာသနာနှစ် ၄၅၀ - ၌ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ရာ နာဂါထေရီတို့ ၁၂-ပါးရှိနိုင်သေးသဖြင့် သီဟိုဠ်၌ ဘိက္ခုနီရှိနိုင်သေးသည်။ နာဂါထေရီတို့ အကြောင်းမှတစ်ပါး နောက်ထပ် ဘိက္ခုနီနှင့်ဆက်စပ်သော အကြောင်းအရာ အထောက်အထားကို မတွေ့ရတော့သဖြင့် သာသနာ နှစ် ၅၀၀ ခန့်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော မိလိန္ဒပဉ္စကျမ်း၌ ဘိက္ခုအကြောင်းသာပြ၍ ဘိက္ခုနီအကြောင်း မပြခြင်းကို ထောက်လျှင် သာသနာနှစ် ၅၀၀-အတွင်း ဘိက္ခုနီ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီဟု သိနိုင်ပါသည်။

“သံကစ္စိကာယ ပမာဏံ တိရိယံ ဒိယဗုဒ္ဓိတ္ထာ”တိ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ဝုတ္တံ။ (ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။ ၃၈၇။)

ကို ထောက်၍ ဘိက္ခုနီအသုံးအဆောင် သံကစ္စိကာခေါ် ရင်စည်းတဘက် (ရင်လွမ်းတဘက်) အကြောင်းကို ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာက ကိုယ်တွေ့သဘောဖြင့် မဖွင့်ဘဲ ရှေးဂဏ္ဍိပုဒ်၌ ဆိုအပ်၏ဟုသာ ဖွင့်ပြသဖြင့် ကိုယ်တွေ့လေ့လာရန် ဘိက္ခုနီအသုံးအဆောင် မရှိတော့ကြောင်း နားလည်နိုင်ရကား ဘိက္ခုနီမရှိတော့ဘဲ အဆက်ပြတ်သွားပြီဟု သိနိုင်ပါသည်။

ဘိက္ခုနီလျင်မြန်စွာ ကွယ်ပျောက်ရခြင်း အကြောင်းမှာ-

(၁) မင်းနင်္ဂါကွ လူအများ၏ အားပေးချီးမြှောက်မှု နည်းပါးခြင်း

ရဟန်းတော်များက ဘိက္ခုနီရှိသည်ကို မလိုလားခြင်း)

(၃) သိက္ခာပုဒ် စည်းကမ်းတင်းကြပ်လွန်းခြင်းနှင့် အကျင့် သိက္ခာပျက်စီးလွယ်ခြင်း။

(၄) ဘိက္ခုနီသည် ရဟန်းယောက်ျားများကဲ့သို့ အရေ အတွက် အကန့်အသတ်မရှိ အလိုရှိသလောက် ရဟန်းပြုခွင့် မရှိဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ဘိက္ခုနီမ တစ်ပါးလျှင် တစ်နှစ်ခြား တစ်ပါးသာ (၁) ၂-နှစ်တစ်ပါးသာ ရဟန်းခံပေးခွင့် ရသဖြင့် အတိုးနည်း၍ အလျော့များနေခြင်း။

(၅) ဘိက္ခုနီများ ရပ်တည်ခွင့် မရနိုင်လောက်အောင် ဝိပဏ္ဍိ ခေတ်ဆိုးကြီးများ အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဆုံရခြင်း။

စသော အကြောင်း များကြောင့် ဘိက္ခုနီသာသနာ အဆက် အနွယ် သည် သာသနာနှစ် ၅၀၀-အတွင်း၌ပင် အဆက်ပြတ်၍ ကွယ်ပျောက် ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

၇။ ထေရဝါဒသာသနာ၌ ယခုအခါဘိက္ခုနီလုံးဝမရှိနိုင် ထေရဝါဒ ဟူသည်. . .

(၁) ဘုရားဟောမဟုတ်သောစကားများကို ပထည့်သွင်း ပြောညွှတ်ရာ

(၂) ဘုရားစကားထဲမှ ပည်သည့်စကားကိုမျှ မဖြတ်ပယ်ရာ

(၃) ဘုရားဟောစကားကို ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် ပြောင်းလဲသွားအောင် ပူပြောင်း၍ ပြောဆိုရာ

ဘုရားဟောစကားအတိုင်းသာ ထားရမည်။

ဟူသောလမ်းစဉ် ပေတည်း။

ဤ မဖြည့်+မဖြုတ်+မပြောင်း ဟူသော လမ်းစဉ်သည် အရှင် မဟာကဿပ စသော မဟာထေရ်ကြီးများ အဆက်ဆက် မူချ၍ လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့သည့် ထေရဝါဒ လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။ မဟာယာန ဟူသည် . . . ထိုလမ်းစဉ်သုံးချက်ကို ပြောင်းပြန် လုပ်၍ သွားနေသော လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသော စကားရပ်အားလုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်လိုက်လျှင် ထေရဝါဒသာသနာ၌ ဘိက္ခုနီအသစ် ပေါ်ပေါက်နိုင်သော နည်းလမ်း ၃-မျိုးရှိရာ . . .

- (၁) ဘိက္ခုသံဃာ၌ ကမ္မဝါစာ ၄-ကြိမ်ဖြင့် ရဟန်းခံခြင်း ဟူသော နည်းလမ်းသည် ဘိက္ခုနီသံဃာမပြည့်စုံသေးမီ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ၅၀၀-အတွက်သာ သီးခြားခွင့်ပြု ထားသော နည်းလမ်းဖြစ်၍ သာကီဝင် မင်းသမီး ၅၀၀- ဘိက္ခုနီပြုပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ ၎င်းနည်းကို အသုံးပြုခွင့် မရှိတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုနည်းဖြင့်လည်း ယခုအခါ ဘိက္ခုနီပေါ်ပေါက်မလာနိုင်တော့ပါ။
- (၂) ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ကမ္မဝါစာ ၄-ကြိမ်၊ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ကမ္မဝါစာ ၄-ကြိမ် ပေါင်း ကမ္မဝါစာ ၈-ကြိမ်ဖြင့် ရဟန်း ခံခြင်းဟူသော နည်းသည် သာသနာနှစ် ၅၀၀-အတွင်း က ဘိက္ခုနီ လုံးဝအဆက်ပြတ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ ထိုနည်းဖြင့် လည်း ဘိက္ခုနီ ပေါ်ပေါက်မလာနိုင်တော့ပါ။
- (၃) ရဟန်းယောက်ျားသည် ဣတ္ထိလိင်ပြန်၍ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်

- (၃) ရဟန်းယောက်ျားသည် ဣတ္ထိလိင်ပြန်၍ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်သွားခြင်းဟူသော နည်းသည် အလွန်ဖြစ်နိုင်ခဲ့သည့် အရာမျိုးဖြစ်၍ ထိုနည်းဖြင့် ဘိက္ခုနီပေါ်ပေါက်လာရန်လည်း မလွယ်ကူပါ။ တစ်ပါးတစ်လေ ကံဆိုး၍ ဣတ္ထိလိင်ပြန်ပြီး ဘိက္ခုနီဖြစ်သွားစေဦးတော့ သံဃာပြည့်အောင် ဖြစ်လာနိုင်မည် မဟုတ်သဖြင့် ဘိက္ခုနီအသစ် ဆက်လက် ဖော်ထုတ်ရန်မလွယ်ကူနိုင်ပါ။ ရဟန်းများသည် အတိတ် အကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ ဣတ္ထိလိင်ပြန်ရခြင်း ဖြစ်၍ ဘိက္ခုနီသံဃာ ဆက်လက်ပေါ်ပေါက်စေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် ရဟန်းတော်များ ဣတ္ထိလိင်ပြန်ကြပါစေဟု တောင့်တသင့် တောင့်တထိုက် တောင့်တကောင်းသော အရာမျိုးလည်းမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ယခု ထေရဝါဒသာသနာ၌ ဘိက္ခုနီပေါ်ပေါက်လာနိုင်သော နည်းလမ်းမျိုးမရှိနိုင်တော့ပါ။

မဟာယာန ဆိုသည်မှာ ဓမ္မဝိနယနှင့်မညီသော လမ်းစဉ်သာ ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့ဆန္ဒဖြင့် မဖြစ်မနေ ဖန်တည်း၍ ဖော်ထုတ်လျှင် အမည်ခံ ဘိက္ခုနီလောက်သာ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီအစစ်ပေါ်လာအောင် မဟာယာန နည်းလမ်းဖြင့် လုံးဝ ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

ဘိက္ခုနီအစစ်သည် ရတနာစာရင်းဝင်ဖြစ်သဖြင့် မဟာယာန နည်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်လုပ် မန်းမှုတ်ပြီးဖော်ထုတ်၍ မရနိုင်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်လုပ် မန်းမှုတ်ရုံဖြင့် ဘိက္ခုနီဖော်ထုတ်၍ ရခဲ့လျှင်လည်း ထေရဝါဒနည်းဖြင့်

နည်းမှန် လမ်းမှန် သရဏဂုံ ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည်ကျင့်သုံး
နေသည့် သာသနာ့နွယ်ဝင် သီလရှင်လောက်ပင် တန်ဖိုးရှိမည်
မဟုတ်ပါ။

မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီလမ်းစဉ်သည် “မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ကို
အလေးထားကြသော သီဟိုဠ် ရဟန်းတော်များက ဘိက္ခုနီသံဃာ
ကွယ်ပျောက်နေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အင်အားနည်းပါး
သည်၊ ဘိက္ခုနီသံဃာရှိပါက ဗုဒ္ဓသာသနာ ပို၍တောင့်တင်းခိုင်မာမည်”
ဟု ယူဆ၍၊ မဟာယာနဘိက္ခုနီသံဃာအကူအညီဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား
ဖြစ်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာ၌ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အဓိဋ္ဌာန်တိုင်တည်၍ သီဟိုဠ်
နိုင်ငံဖွား သီလရှင်များကို ဘိက္ခုနီပြုစေခဲ့ပါသည် ဘုရား၊ ထိုဘိက္ခုနီ
များသည် ထေရဝါဒ မဟာယာန ပေါင်းစည်းညီညွတ်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာသော ရလဒ်များပင်ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု လည်းကောင်း၊
နှစ်ဆယ်ရာစု နောက်ပိုင်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ ဘိက္ခုနီသံဃာကို
ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကြသော သီဟိုဠ်ရဟန်းတော်များသည်လည်း
ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားပီပီ ဝိနည်းလေးစားမှုနှင့် သီလ သမာဓိ ပညာ
တိုးပွားမှုကို အလေးထားကြပါသည်ဘုရား၊ ဘိက္ခုနီသံဃာကိုလည်း
ထေရဝါဒလမ်းစဉ်သို့ လိုက်စေခဲ့ပါသည်ဘုရားဟု လည်းကောင်း
မသစ္စဝါဒီ ကိုယ်တိုင်သောဓနာလွှာ၌ တင်ပြထားခြင်းကြောင့်
မဟာယာနလမ်းစဉ်သာ ဖြစ်ကြောင်း တင်ရှားပေါ်လွင်နေပေသည်။

ထိုမှတစ်ပါး မသစ္စဝါဒီသည် “ဘိက္ခုနီသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းခံမပေးရ၊ တစ်နှစ်ခြား-(၂-နှစ်ကြာမှ) တစ်ခါ
ရဟန်းခံမပေးရမည်”ဟူသော ဘုရားရှင်၏ ပညတ်တော်စကားကိုပင်

“မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မူရင်းစကားမဖြစ်နိုင်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒအယောင်ဆောင်၍
ပြာဟ္မဏ ဝါဒ စိမ့်ဝင်မှု ဖြစ်ပါသည်” ဟု ပြောဆိုရဲလောက်အောင်
ထေရဝါဒ ဝိနယပိဋကအပေါ် လက်ခံလိုမှုအားနည်းခြင်း၊ ဓမ္မာစရိယ
ဘွဲ့နှင့် တန်အောင် ဝိနည်းလမ်းစဉ် ကျမ်းကျင်နွဲ့စပ်မှု၊ မရှိခြင်းတို့ကို
လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

မသစ္စဝါဒီသည် “ထိုင်နေရင် အကောင်းသား၊ ထသွားမှ
ကျိုးမှန်းသ်” ဟူသော စကားပုံကဲ့သို့ သီလရှင်ဘဝဖြင့် နေထိုင်ကျင့်သုံး
စဉ်က စာအလွန်တော်သူ၊ စိတ်ထားဖြောက်သူ၊ အကျင့်ကောင်းသူ၊
ဆရာကောင်းဟုပည့်ပီသသူအဖြစ် ဂုဏ်သတင်းပျံ့မွှေးနေခဲ့သော်
လည်း ဆရာတော်ကြီးများက ကျိုးကြောင်းပြတားမြစ်သည်ကို
မလိုက်နာမှု၍ ဇွတ်အတင်းဘိက္ခုနီဘဝကို နည်းမမှန် လမ်းမမှန်
မြော်မြင်ဉာဏ်ကင်း၊ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် တက်လှမ်းအရ
ယူခါမှ “စာတော်သလောက် ပညာမာန်ခက်ထန်သူ၊ အာဏာဖိဆန်
ဇွတ်လုပ်တတ်သူ” ပြောစကားနားမထောင်သူအဖြစ် ဂုဏ်သတင်းများ
ကျိုးပဲ့သွားခဲ့ရသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်

သို့ဖြစ်၍ - နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)
ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်များသည် မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ပြုမူခဲ့ခြင်း
သည် ဓမ္မဝိနယမှ သွေဖည်၍ မြော်မြင်ဉာဏ်မပါ ထင်ရာမြင်ရာ
ပြုမူခြင်းကြောင့် သူမ၏ ဘိက္ခုနီဘဝနှင့် စပ်လျဉ်းသော အပြုအမူ
အားလုံး သည်-

- (၁) ဓမ္မဝိနယနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့် “အဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒ” သာ ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊
- (၂) သူမသည် ၎င်းအဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒကို ယုံကြည် သူ ခံယူသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် “အဓမ္မဝါဒီ အဝိနယဝါဒီ” သာ ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊
- (၃) သူမသည် မိမိ၏ အဓမ္မ အဝိနယ ဘိက္ခုနီဘဝကို တရားဝင် အပြီးအပြတ် စွန့်လွှတ်မှု ပြုရမည်ဟု လည်းကောင်း၊
- (၄) သူမသည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကဆရာတော် ကြီးများက ကြောင်းကျိုးပြလျက် အချိန်မီ သြဝါဒ ပေးခြင်း၊ တားမြစ်ခြင်းကို အလေးမမူ မလိုက်နာသူ ဖြစ်၍ထိုအပြစ်များ ပြေပျောက်စေရန် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများအား ဝန်ချ ကန်တော့မှု ပြုရမည်ဟုလည်းကောင်း တညီတညွတ် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တစ်သဘောတည်း ဆုံးဖြတ် တော်မူကြသည်။

၁။ ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာဘိဝံသ (သဘာပတိ) ဖက်ပင်အိုင်စာသင်တိုက်
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာ- သင်္ဃမ္မဇောတိကဓဇ) သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်း၊

၂။ ဘဒ္ဒန္တစိန္တာသာရ
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) (အဖွဲ့ဝင်)	သံဃာရာမတိုက်၊
မကွေးမြို့။
၃။ ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒာဘိဝံသ
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) ။
(တိပိဋကဓရ၊
ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက)	မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း
၄။ ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဓမ္မ
(ဒွိပိဋကဓရ)
(အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)	ဓမ္မရောင်ခြည် ကျောင်းတိုက်
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်း
၅။ ဘဒ္ဒန္တဝါသေဌာဘိဝံသ ။
(အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)
(သ-စ-အ ဓမ္မာစရိယ)	ဓမ္မသမိဒ္ဓိကျောင်း၊
မစိုးရိမ်တိုက်သစ်၊
မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊
မန္တလေးတိုင်း

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့ အမှတ် (၁၃)၏
ဆုံးဖြတ်ချက်
| လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပိုဒ် (၄၂-၈၊ ၄၃) |

ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆယ်သိန်းရပ်ကွက်၊ မဟာ
ဝိသုတာရာမတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော စောဒက ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ
ပါ(၃)ပါးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ပေါက်စေတီကျောင်း၌
နေထိုင်သော စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီတို့၏ မသစ္စဝါဒီ ဘိက္ခုနီပြုမှုအယူ

ဝါဒအပေါ်၌ ဓမ္မ အဓမ္မ အငြင်းပွားသော ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်း မှုခင်းကို နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်း ပေးအပ်သည့် နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်ကြီးများ ပါဝင်သော နိုင်ငံတော်သီးခြား ဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့ အမှတ် (၁၃)က ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်လိုက်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်

မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ပြုမှုခံခြင်းသည် ဓမ္မဝိနယမှ သွေဖည်၍ မြော်မြင်ဉာဏ်မပါ ထင်ရာမြင်ရာ ပြုမှုခြင်းကြောင့် သူမ၏ ဘိက္ခုနီ ဘဝနှင့် စပ်လျဉ်းသော အပြုအမူအားလုံးသည်-

- (၁) ဓမ္မဝိနယနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် “အဓမ္မဝါဒ အဝိနယဝါဒ” သာဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊
- (၂) သူမသည် ၎င်းအဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒကို ယုံကြည်သူ ခံယူသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် “အဓမ္မဝါဒီ အဝိနယဝါဒီ” သာ ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊
- (၃) သူမသည် မိမိ၏ အဓမ္မ အဝိနယဘိက္ခုနီဘဝကို တရားဝင် အပြီးအပြတ် စွန့်လွှတ်မှု ပြုရမည်ဟု လည်းကောင်း၊
- (၄) သူမသည် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဆရာတော် ကြီးများက ကြောင်းကျိုးပြလျက် အချိန်မီ သြဝါဒပေးခြင်း၊ တားမြစ်ခြင်းကို အလေးမမူ မလိုက်နာသူဖြစ်၍ ထို အပြစ်များ ပြေပျောက်စေရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ

နာယက ဆရာတော်ကြီးများအား ဝန်ချ ကန်တော့မှ ပြုရမည်ဟု လည်းကောင်း တညီတညွတ် တစ်စိတ် တစ်ဝမ်း တစ်သဘောတည်း ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်။

စဉ်	ဘွဲ့တော်	ကျောင်းတိုက်	လက်မှတ်
၁။	ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာဘိဝံသ (သဘာပတိ) (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ- အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ)	ဖက်ပင်အိုင်စာသင်တိုက် သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ် ရန်ကုန်တိုင်း	-----
၂။	ဘဒ္ဒန္တစိန္တာသာရ (အဖွဲ့ဝင်) (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)	သံဃာရာမတိုက် မကွေးမြို့	-----
၃။	ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒာဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ (တိပိဋကဓဇ၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက)	မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် ဗဟန်းမြို့နယ် ရန်ကုန်တိုင်း	-----
၄။	ဘဒ္ဒန္တ အဂ္ဂဓမ္မ (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ)(ဒွိပိဋကဓဇ)	ဓမ္မရောင်ခြည်ကျောင်းတိုက် မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရန်ကုန်တိုင်း	-----

၅။ ဘဒ္ဒန္တဝါသေဌာဘိဝံသ ဓမ္မသမိဒ္ဓိကျောင်း -----
 (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက မစိုးရိမ်တိုက်သစ်
 ပဏ္ဍိတ) မဟာအောင်မြေမြို့နယ်
 (သ-စ-အ ဓမ္မာစရိယ) မန္တလေးတိုင်း

စာအမှတ်၊ ၂၀၀/၁၂ (နိုင်-သီးခြား ဗိုရ်) ၂၀၀၅

ရက်စွဲ၊ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်
 လပြည့်ကျော်(၅)ရက် ၂၀၀၅-ခုနှစ်၊
 မေလ (၂၇) ရက်

ဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက်ဖတ်ကြားကြေငြာရာသို့ လာရောက်ကြားနာ
 သူများ-

စဉ်	အမည်	တာဝန်	လက်မှတ်
၁။	-----	-----	-----
၂။	-----	-----	-----

စောဒက လာ/မလာ၊ စုဒ္ဓိတက လာ/မလာ။ (သဘာပတိဆရာတော်မှ ရေးမှတ်ရန်)

သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့က

ဝိနည်း ဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှုခင်းစစ်ဆေးရန်

ပုံစံ

[လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အပိုဒ်-၄၄]

ရန်ကုန် -----ပြည်နယ်/တိုင်း
နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့
သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ် ()

[၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ ဝိနည်း ဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းအမှုအမှတ် (၁၃) |
စောဒက -ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ-ပါ- (၃)ပါး
စုဒ္ဓိတက-မသစ္စဝါဒီ

အမှုအကြောင်းအရာ
မသစ္စဝါဒီ-ဘိက္ခုနီပြုမှုအပေါ်၌ ဓမ္မ/အဓမ္မ
အငြင်းပွားသော ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှုခင်း

သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည့်နေ့၊ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလဆုတ်
(၉)ရက် (၂-၅-၂၀၀၅)

သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ဝင်များ၊

- (၁) ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာဘိဝံသ
- (၂) ဘဒ္ဒန္တစိန္တာသာရ
- (၃) ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒာဘိဝံသ
- (၄) ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဓမ္မ
- (၅) ဘဒ္ဒန္တဝါသေဋ္ဌာဘိဝံသ

မူခင်းမှတ်တမ်း

ဤမှတ်တမ်းကို သံဃာဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဆရာတော်က မူခင်းစတင်စစ်ဆေးသည်မှာ ပြီးဆုံးသည့်နေ့အထိ ဖြစ်စဉ်များကို ဖြည့်သွင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။ စာရွက်အမလောက်ပါက သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြည့်သွင်း၍ ပူးတွဲပါ---

အမှတ်စဉ်	နေ့စွဲ	အကြောင်းအရာ	လက်မှတ်
	၂-၅-၂၀၀၅	အမှုတွဲလက်ခံ အမှုတွဲကို တစ်ပါးကဖတ်ကြား၍ကျန် ၄-ပါးက နာကြား တာဝန်ခံယူ	
	၆-၅-၂၀၀၅	ဝိနိစ္ဆယ-သုံးသပ်ချက် မူကြမ်း-ဖတ်ကြားပြင်ဆင် အတည်ပြု	
	၁၁-၅-၂၀၀၅	စောဒနာ သောဓနာတို့နှင့် ပတ်သက်သော ဝိနည်းမိရ် သုံးသပ်ချက်များကို ဖတ်ကြား-ပြင်ဆင် အတည်ပြု။ * ဆုံးဖြတ်ချက်အကျဉ်းချုပ်ကို အတည်ပြု၍ ဝိနိစ္ဆယ ရက်သတ်မှတ်	
	၁၂-၅-၂၀၀၅	* ကွန်ပျူတာစာစီ မှ	

- ၂၆-၅-၂၀၀၅ * ဖယောင်းဖေါက်
အတွင်း * ဖယောင်းကူး
* စာအုပ်ချုပ်
* စောဒကနှင့်စုဒ္ဓိတက
တို့အား ဆင့်ခေါ်စာပို့
၂၇-၅-၂၀၀၅ ဆုံးဖြတ်ချက် ဝိနိစ္ဆယ

- ၁။ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ တည်ရာဌာန၊ အပရဂေါယာနဆောင်၊
ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊
၂။ ဖွင့်လှစ်သည့်နေ့၊ သာသနာနှစ် ၂၅၄၈-ခုနှစ်
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူး
လဆုတ် (၉)ရက်၊
ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ(၂)
ရက်၊
၃။ ဖွင့်လှစ်သည့်အချိန် နေ့ (၁)နာရီ၊ () မိနစ်၊
၄။ တက်ရောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ
(က) သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာဘိဝံသ
အဖွဲ့ဝင်(၁) ဘဒ္ဒန္တစိန္တာသာရ
အဖွဲ့ဝင်(၂) ဘဒ္ဒန္တသိရိန္ဒာဘိဝံသ
အဖွဲ့ဝင်(၃) ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဓမ္မ
အဖွဲ့ဝင်(၄) ဘဒ္ဒန္တဝါသေဌာဘိဝံသ

(ခ) စောဒက - ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ-ပါ (၃)ပါး

(ဂ) စုဒ္ဓိတက- မသစ္စဝါဒီ

၅။ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည့်အမိန့်ကို ခေါင်းဆောင် ဆရာတော်က ဖတ်ကြား၍ အမှတ်(က)အဖြစ် ရေးမှတ်ပြီး လက်မှတ်တို့ ထိုး၍ တွဲထားရပါမည်။

အပိုဒ်

(၂၄)

၆။ (က) စောဒနာနှင့် စုဒ္ဓိတကတို့အား ဤသံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့တွင် ပါဝင် သော အဖွဲ့ဝင်အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်ပါးပါး ကိုဖြစ်စေ ကန့်ကွက်ရန် ရှိမရှိ မေးမြန်းရမည်။

အပိုဒ်

(၂၅)

ကန့်ကွက်ရန်မရှိပါ။

(သို့မဟုတ်)

ကန့်ကွက်ပါသည်။

(မသက်ဆိုင်သည်ကို ဖျက်၍ လက်မှတ်တို့ ထိုးပါ)။

(ခ) ကန့်ကွက်ပါက ကန့်ကွက်ခြင်းခံရသော သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၊

(သို့မဟုတ်) အဖွဲ့ဝင်အမည်ကိုရေးပါ။

(ဂ) တစ်ဖွဲ့လုံးကို ကန့်ကွက်ပါက ခေါင်းဆောင်ဆရာတော်သည် ကန့်ကွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချက်ချင်းစာဖြင့်ရေးသားတင်သွင်းစေ၍

လက်ခံပြီးနောက် သံဃဝိနိစ္ဆယမှုခင်း စစ်ဆေးခြင်းကိုရပ်စဲကြောင်း ကြေငြာပါ။

(ဃ) သံဃဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးကို ကန့်ကွက်ပါက အရံပုဂ္ဂိုလ် ရှိလျှင် ဖြည့်စွက်ပြီး စစ်ဆေးရမည်။

ဖြည့်စွက်သည့် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ဝင် (၁)-----

(၂) -----

၇။ စောဒက၏ မူလမှုခင်းပြဿနာ တင်ပြလွှာကို ဖတ်ကြား၍ တင်ပြ ချက် ဟုတ်-မဟုတ် မေးမြန်းပြီး အမှတ်(ခ) အဖြစ် မှတ်သား၍ လက်မှတ်တို ထိုးပြီး ဤအမှုတွဲတွင် တွဲထားရမည်။

၈။ စောဒက၊ စုဒ္ဓိတက နှစ်ဦးစလုံးအား ဤမှုခင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သက်သေများ တင်သွင်းရန် ရှိ-မရှိ မေးမြန်းပြီး မရှိက မရှိကြောင်း မှတ်သားပါ။-----ရှိပါက သက်သေစာရင်းကို တင်သွင်းစေရန် အမှတ်(ဂ) (ဃ) အဖြစ် မှတ်သား၍ လက်မှတ်တိုထိုးပြီး အမှုတွဲတွင် တွဲထားရမည်။

အပိုဒ်
(၃၅)

စစ်ဆေးခြင်း

၉။ စောဒကဖြစ်သူ ဘွဲ့အမည်----- အား မိမိသီလကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ရန် သတိပေးပြီးနောက် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်က ထွက်ဆို သည်မှာ-

အပိုဒ်

(၃၅)

(၃၆)

စစ်ဆေးခြင်း

မှတ်ချက်။ ။ (၁) လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အပိုဒ် ၃၆-
အရ လိုက်နာဆောင်ရွက်စေပြီးနောက် ထွက်ဆို
ခက်ကို ရယူရမည်။

(၂) နေ့စဉ် အမှုစစ်ဆေးပြီးတိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယ မှုခင်း
စစ်ဆေးမှုကို ရပ်ဆိုင်းကြောင်းနှင့် မည်သည့်
နေ့သို့ ချိန်းဆိုကြောင်း ကြေငြာပြီးလျှင် စစ်ဆေး
ချက်၏ အဆုံး၌ ရေးမှတ်ထားရမည်။

(၃) စစ်ဆေးချက်များ စာရွက် မလောက်ပါက
သီးခြား စာရွက်တွင် ဖြည့်သွင်း၍ ပူးတွဲပါ။

စစ်ဆေးခြင်း

၁၀။ စုဒ္ဓိတကဖြစ်သူ ဘွဲ့အမည်-----အား မိမိသီလကို ဆင်ခြင်
အောက်မေ့ရန် သတိပေးပြီးနောက် စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်က ထွက်ဆိုသည်

မှတ်-

အပိုဒ်

(၃၅)

(၃၆)

မှတ်ချက်။ (၁) လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အပိုဒ် ၃၆-အရ လိုက်နာဆောင်ရိုက်စေပြီးနောက် ထွက်ဆို စေရမည်။

(၂) စစ်ဆေးချက်များ စာရွက်မလောက်ပါက သီးခြား စာရွက်တွင် ဖြည့်သွင်း၍ ပူးတွဲပါ။

စစ်ဆေးခြင်း

၁၁။ နှစ်ဘက်သက်သေများကို စစ်ဆေးပြီးနောက် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့က ပြန်ခေါ်၍ ထပ်မံစစ်လိုသော (သို့မဟုတ်) အဖွဲ့က အသစ်စစ်လိုသော သက်သေများရှိပါကစစ်ဆေးရန် ဖြစ်သည်။

အပိုဒ်

(၄၂)

မှတ်ချက်။ (၁) လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အပိုဒ် ၃၆-အရ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်စေပြီးနောက် ထွက်ဆို ချက်များ ရယူရန် ဖြစ်သည်။

(၂) စစ်ဆေးချက်များ စာရွက်မလောက်ပါက သီးခြား စာရွက်တွင် ဖြည့်သွင်း၍ ပူးတွဲပါ။

စစ်ဆေးခြင်း

၁၂။ စောဒက၏ နောက်ဆုံးတင်သွင်းခြင်း-

စစ်ဆေးခြင်း

၁၃။ စုဒ္ဓိတက၏ နောက်ဆုံးတင်သွင်းခြင်း

၂စစ်ဆေးခြင်း

၁၄။ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ ပေါင်းရုံး သုံးသပ်ချက် (ကောက်ချက်)

အပိုဒ်

(၄၂)

စစ်ဆေးခြင်း

၁၅။ ဆုံးဖြတ်ချက်-

အပိုဒ်

(၄၂)

ပုံစံ (၇) အတိုင်းဖြစ်သည်။

(၁) ဘဒ္ဒန္တ စိန္တာသာရ
အဖွဲ့ဝင်

ဘဒ္ဒန္တ ဂန္ထမာဘိဝံသ
အဖွဲ့ဝင်ခေါင်းဆောင်

(၂) ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒာဘိဝံ
အဖွဲ့ဝင်

(၃) ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဓမ္မ
အဖွဲ့ဝင်

(၄) ဘဒ္ဒန္တဝါသေဌာဘိဝံသ
အဖွဲ့ဝင်

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃) ၏
အလုပ်ထိုင်ရက်

၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလပြည့်ကျော် (၉) ရက် (၂-၅-၂၀၀၅)
တနင်္လာနေ့မှစ၍ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလပြည့်ကျော် (၁၂) ရက်၊
(၅-၅-၂၀၀၅) ကြာသပတေးနေ့အထိ (၅) ရက်တိုင်တိုင်အမှုတွဲကို
ဖတ်ကြားခြင်း၊ တာဝန်ခွဲခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပါသည်။

၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလပြည့်ကျော် (၁၃) ရက် (၆-၅-၂၀၀၅)
သောကြာနေ့မှစ၍ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၄) ရက် (၁၁-၅-
၂၀၀၅) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ထိ (၆) ရက်တိုင်တိုင် သုံးသပ်ချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်
များကို ရေးသားတော်မူကြပါသည်။

၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၅) ရက် (၁၂-၅-၂၀၀၅)
ကြာသပတေးနေ့မှစ၍ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၄) ရက်
(၂၆-၅-၂၀၀၅)၊ ကြာသပတေးနေ့အထိ (၁၅) ရက်တိုင်တိုင် ကွန်ပျူတာ
စာစီစာရိုက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ခြင်း၊ ဖယောင်းဖောက်၊ စက်လှည့်
ခြင်း၊ စာအုပ်ချုပ်ခြင်း၊ စောဒက၊ စုဒိတကတို့ကို ဆင့်ခေါ်ခြင်းများကို
ဆောင်ရွက်တော်မူကြပါသည်။

၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅) ရက် (၂၇-၅-၂၀၀၅)
ရက် (၂၇-၅-၂၀၀၅)၊ သောကြာနေ့၊ မွန်းလွဲ(၁) နာရီတိတိအချိန်တွင်
ဘိက္ခုနီဘာပါဘာဝဝိနိစ္ဆယ ဆုံးဖြတ်ချက်ချက်ချ မှတ်တော်မူကြ
ပါသည်။

စုစုပေါင်း (၂၆) ရက်ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းခိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃) ၏
 ဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခြင်းအခမ်းအနား
 အစီအစဉ်

[၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅) ရက်၊ ၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ-၂၇-ရက်]

အစီအစဉ် (၁) နမော တဿ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုဘုရားကန်တော့၍
 အခမ်းအနားဖွင့်လှစ်ရန်။

အစီအစဉ် (၂) နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းခိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃) ၏
 သဘာပတိ ဆရာတော်ထံမှ ဩဝါဒကထာနာယူရန်။

အစီအစဉ် (၃) ဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖတ်ကြားကြေငြာရန်။

အစီအစဉ် (၄) ဗုဒ္ဓ သာသနံ စိရံ တိဌတု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဆုတောင်း
 ၍ အခမ်းအနား ရုပ်သိမ်းရန်။

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းခိုရ်အဖွဲ့အမှတ်(၁၃)၏
 ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ လိုက်ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်းဝန်ခံ
 လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းအခမ်းအနားအစီအစဉ်

[၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅) ရက် (၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ-၂၇-ရက်)]

အစီအစဉ် (၁) နမော တဿ သုံးကြိမ်ဆိုဘုရားကန်တော့၍ အခမ်း
 အနားကို ဖွင့်လှစ်ရန်။

အစီအစဉ် (၂) နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ

ဘဒ္ဒန္တ အာစိန္တာကိဝံသ (အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု) ထံမှ
သြဝါဒကထာ နာယူရန်။

အစီအစဉ် (၃) ဝန်ခံကတိပြုလွှာကို ဖတ်ကြား၍ သက်ဆိုင်ရာ
ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးစေ၍ သီလရှင်
ဝတ်စုံဝတ်ဆင်စေရန်။

အစီအစဉ် (၄) ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုဆုတောင်း၍
အခမ်းအနား ရုပ်သိမ်းရန်။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု၊ ဘဒ္ဒန္တအာစိန္တာကိဝံသ၏
သြဝါဒကထာ

ဆရာတော်အရှင်မြတ်တို့ဘုရား-

တပည့်တော်အနေဖြင့် တာဝန်ရှိသည့်အားလျော်စွာ သြဝါဒ
ကထာ အနည်းငယ်ကို မိန့်ကြားလိုပါသည်ဘုရား။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ပေါက်စေတီကျောင်းနေ
သီလရှင် မသစ္စဝါဒီသည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ပညာသင်ကြားနေစဉ်
ဘိက္ခုနီပြုလုပ်မည်ဟု တင်ပြချက်များအရ ကြိုတင်သိရှိရသဖြင့်
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့နှင့် သာသနာတော်ထွန်းကား
ပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာနတို့သည် မသစ္စဝါဒီထံ စာဖြင့်ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒကံ
ဆောင်ခြင်းမပြုရန် သြဝါဒပေးခြင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန်အလေးအနက်

ထား တားမြစ်ကန့်ကွက်ခြင်းပြုခဲ့ပါသော်လည်း မသစ္စဝါဒီသည် လေးစားလိုက်နာခြင်းမပြု ဖီလာဆန့်ကျင်ပြု၍ ဘိက္ခုနီ မပြုခဲ့ပါသည် ဘုရား။

ယင်းသို့ ဆုံးမဩဝါဒနှင့် ကန့်ကွက်တားမြစ်ချက်ကို လွန်ကျူး၍ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်ပါသောကြောင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့သည် သီလရှင်မသစ္စဝါဒီအား မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက် လာလျှင် ဝိနည်းဓမ္မကံဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

သီလရှင်မသစ္စဝါဒီသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်းသိရသောအခါ ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆယ်သိန်းရပ်ကွက်၊ မဟာဝိသုတာရာမကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတအပါအဝင် ဆရာတော် (၃) ပါးတို့က သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီမပြုခဲ့သော သီလရှင်မသစ္စဝါဒီကို အဓမ္မဝါဒီ၊ အဝိနယဝါဒီ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မသစ္စဝါဒီပြောဆို ရေးသားသမျှကို အဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒအဖြစ်လည်းကောင်း အဆုံး အဖြတ်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ထံ စောဒနာ တင်သွင်းခဲ့ကြပါသည်ဘုရား။

ယင်းသို့ စောဒနာတင်သွင်းမှုအပေါ် သီလရှင်မသစ္စဝါဒီက လည်း ပြန်လည်၍ သောဓနာလွှာတင်သွင်း ပါသဖြင့် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အပိုဒ်(၅၇)၊ အပိုဒ်ခွဲ(c) နှင့်အညီ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား-

အရှင်မဟာကဿပမထေရ်မြတ်ကြီးသည် ပထမသင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ-

ဟန္တ မယံ အာဝုသော ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ သင်္ဂါယေယျာမ၊
ပုရေ အဓမ္မော ဒိဗ္ဗတိ ဓမ္မော ပဋိဗာဟိယျတိ၊ ပုရေ အဝိန-
ယော ဒိဗ္ဗတိ၊ ဝိနယော ပဋိဗာဟိယျတိ၊ ပုရေ အဓမ္မဝါဒိနော
ဗလန္တော ဟောန္တိ၊ ဓမ္မဝါဒိနော ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိ။ ပုရေ
အဝိနယဝါဒိနော ဗလန္တော ဟောန္တိ၊ ဝိနယဝါဒိနော ဒုဗ္ဗလာ
ဟောန္တိ။ (ဝိ၊ ဌ-၁၊ ၆။)

ငါ့ရှင်တို့-----မတရားအဓမ္မဝါဒ မထွန်းပမီ၊ တရားဓမ္မတား
မြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း မခံရမီ၊ မဟုတ်မမှန်သော ဝိနည်းစည်းကမ်းမထွန်းကား
မီ၊ ဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းတရားတားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းမခံရမီ အဓမ္မဝါဒီ
ပုဂ္ဂိုလ်များ အင်အားမကောင်းမီ၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ အင်အားမနည်းမီ၊
ဝိနည်းမလေးစားမလိုက်နာသူများ အင်အားမကောင်းမီ၊ ဝိနည်း
လေးစားလိုက်နာသူများ အင်အားမနည်းမီ ဓမ္မ၊ ဝိနယကို ယခုငါတို့
သင်္ဂါယနာတင်ကြပါကုန်စို့-ဟူ၍၊ သြဝါဒပေး နှိုးဆော်မိန့်မြွက်
တော်မူခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ထို သြဝါဒပေးနှိုးဆော် မိန့်မြွက်တော်မူသည်နှင့် အညီ
တပည့်တော်တို့ အရှင်ဘုရားတို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်
မြတ်ကြီး၏ ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကို တားဆီးပိတ်ပင်၍
သာသနာတော်မြတ်ကြီး သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး အားသွန်
ခွန်စိုက်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ကြရန် တာဝန်ရှိကြပါသည်ဘုရား။

ထိုသို့တာဝန်ရှိ တာဝန်သိကြသည့်အားလျော်စွာ ယခုအခါ သီလရှင်မသစ္စဝါဒီ၏ ပြည်ပနိုင်ငံတွင်ဘိက္ခုနီမ ပြုလုပ်၍ မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း ဝင်ရောက်လာခြင်း သာသနာ့အန္တရာယ်ကို နိုင်ငံတော် သီးခြား ဝိနည်းမိရ် အဖွဲ့အမှတ်(၁၃) ဝိနည်းမိရ်ဆရာတော်များက အမှားအမှန် ဝေဖန်ခဲ့ခြား၍တာဝန်ကျေပွန်စွာဖြင့် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီးဖြစ်ပါ သည်ဘုရား။

ထို့သို့ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့အမှတ်(၁၃) ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်မှာ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တာဝန်သာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

သို့ပါ၍ မသစ္စဝါဒီအနေဖြင့် ဓမ္မဝိနယနှင့် အညီ ဆုံးဖြတ် ထားသော နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့အမှတ်(၁၃)၏ ဆုံးဖြတ် ချက်ကို တိတိကျကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင်ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်နာမ်တန်ဘဝချမ်းသာ သုခရရှိမည်ဖြစ်ပြီးလိုက်နာ ဆောင်ရွက် ရန်ငြင်းဆန်မည်ဆိုပါက ယခုကဝရော နောင်သံသရာ ဘဝပါဆင်းရဲ ဒုက္ခခံစားရမည်ဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိရ် အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တိတိကျကျ လိုက်နာဆောင်ရွက် ပါရန် မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမ စိတ်ထား ရှေ့သွားပြု၍ တိုက်တွန်းစကား ပြောကြားရင်း သြဝါဒ ကထာကို နိဂုံးချုပ် အပ်ပါသည် ဆရာတော် အရှင်မြတ်တို့ဘုရား။

စုဒ္ဓိတက မသစ္စဝါဒီ၏

ပဋိညာဉ် ဝန်ခံကတိပြု လက်မှတ်ရေးထိုးလွှာ

ရက်စွဲ၊ ၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅) ရက်
(၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၂၇-ရက်)

၁။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ပေါက်စေတီကျောင်းနေ
မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီဘဝနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်
အဖွဲ့ အမှတ်(၁၃)က ဖော်ပြလတ္တံ့ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်

မသစ္စဝါဒီ၏ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ပြုမူခဲ့ခြင်းသည် ဓမ္မဝိနယမှ သွေ
ဖည်၍ မြော်မြင်ဉာဏ်မပါ ထင်ရာမြင်ရာ ပြုမူခြင်းကြောင့် သူမ၏
ဘိက္ခုနီဘာဝ နှင့်စပ်လျဉ်းသော အပြုအမူအားလုံးသည် -

- (က) ဓမ္မဝိနယနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့်
“အဓမ္မဝါဒ အဝိနယဝါဒ” သာဖြစ်သည်ဟု လည်း
ကောင်း၊
- (ခ) သူမသည် ၎င်းအဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒကို ယုံကြည်
သူ ခံယူသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် “အဓမ္မဝါဒ အဝိနယဝါဒ”
သာ ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊
- (ဂ) သူမသည် မိမိ၏ အဓမ္မ အဝိနယဘိက္ခုနီဘဝကို
တရားဝင်အပြီးအပြတ် စွန့်လွှတ်မှု ပြုရမည်ဟု လည်း
ကောင်း၊

(ဃ) သူမသည် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကဆရာတော်ကြီးများက ကြောင်းကျိုးပြလျက် အချိန်မီသြဝါဒပေးခြင်း၊ တားမြစ်ခြင်းကို အလေးမမူ မလိုက်နာသူဖြစ်၍ ထို အပြစ်များ ပြေပျောက်စေရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများအား ဝန်ချကန်တော့မှု ပြုရမည်ဟုလည်းကောင်း တညီတညွတ်တစ်စိတ်တစ်ဝမ်း တစ်သဘောတည်း ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်။

၂။ အထက်ဖော်ပြပါ နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃)၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အညီ မိမိ၏အဓမ္မ အဝိနယဘိက္ခုနီဘာဝကို အပြီးအပြတ် စွန့်လွှတ်ပါကြောင်းနှင့် သြဝါဒပေး တားမြစ်ချက်ကို မလိုက်နာမှု အပြစ်မှပြေပျောက်စေရန်အတွက် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများကို ဝန်ချကန်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကဆရာတော်ကြီးများ ရှေ့မှောက်တွင် ပဋိညာဉ်ဝန်ခံကတိပြု လက်မှတ်ရေးထိုးပါသည်။

ပဋိညာဉ်ဝန်ခံကတိပြုသူ-

မသစ္စဝါဒီ

ပေါက်စေတီကျောင်း

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း

ရှေ့မှောက်တွင်

- ၁။ ဘဒ္ဒန္တအာစိဏ္ဍာဘိဝံသ -----
(အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု)
ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်
- ၂။ ဘဒ္ဒန္တအရိယာဘိဝံသ -----
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်
- ၃။ ဘဒ္ဒန္တဇာဂရာဘိဝံသ -----
(ဒွိပိဋကကောဝိဒ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်
- ၄။ ဘဒ္ဒန္တစန္ဒသီရိ -----
(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊)
(အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ)
တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများ ရှေ့မှောက်၌
မသစ္စဝါဒီခေါ် မသွဲ့သွဲ့ထွေး၏ ဝန်ချတောင်းပန်ကန်တော့ပွဲ
အခမ်းအနား အစီအစဉ်

[၁၃၆၇-ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁၅-ရက် (၄-၈-၂၀၀၅) ကြာသပတေးနေ့]

- ၁။ နမော တဿ သုံးကြိမ်ဘုရားကန်တော့၍ အခမ်းအနား စတင်ရန်၊
- ၂။ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ခြင်းဖြစ်ပေါ်လာပုံ ရှင်းလင်း လျှောက်ထားရန်၊
- ၃။ အပြစ်ကျူးလွန်မိသူက ဝန်ချတောင်းပန် လျှောက်ထားရန်၊
- ၄။ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီး က အနုသာသနီ သာရဏီယ သြဝါဒကထာ မြွက်ကြားချီးမြှင့် ရန်၊
- ၅။ ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဆုတောင်း၍ အခမ်း အနား ရုပ်သိမ်းရန်၊

ဝန်ချတောင်းပန်လွှာ

တပည့်တော်မ မသစ္စဝါဒီ (ခေါ်) မသွဲ့သွဲ့ထွေးသည် တွေဝေ သည့်အလျောက်၊ မလိမ္မာသည့်အလျောက် ထေရဝါဒဘိက္ခုနီဖြစ်နိုင် သည်ဟူသော အဝိနယဝါဒ အဓမ္မဝါဒကို ယခင်က စွဲလမ်း ယုံကြည်မိ ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ယခုအခါ တပည့်တော်မသည် နိုင်ငံတော် သီးခြား ဝိနည်းမိရ်အဖွဲ့အမှတ် (၁၃/၂၀၀၅) ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားနာရ

သောအခါ ယခုခေတ်တွင် ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်၍ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း၊ ဖြစ်ခွင့်မရှိတော့ကြောင်း အမှန်တရားကို သိမြင်ခဲ့ရပြီးဖြစ်ပါ၍ မူလစွဲလမ်းခဲ့သော အဝိနယဝါဒ၊ အဓမ္မဝါဒဖြစ်သော ဤခေတ်တွင် ထေရဝါဒ ဘိက္ခုနီဖြစ်နိုင်သည်ဟူသော အယူဝါဒအမှားကြီးကို အမြစ်ပါမကျန် ပယ်လှန်၍ စွန့်လွှတ်ပါကြောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ရှေ့မှောက်၌ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

တစ်ဖန် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင်ရှိစဉ်က နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က အကြောင်းအကျိုးပြလျက် ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်ရန် သြဝါဒပေးတားမြစ်ပါလျက် သြဝါဒကို မလိုက်နာဘဲ တားမြစ်ချက်ကို ကျူးလွန်၍ မလိမ္မာသည့်အလျောက် ဘိက္ခုနီပြုလုပ်မိခဲ့သည့်အတွက် ထိုအပြစ်များကိုလည်း သည်းခံခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါရန် ရိုသေစွာ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ပါသည်ဘုရား။

ထို့ပြင် ပြီးခဲ့သည့် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၅-ရက်၊ မေလ (၂၇) ရက်နေ့၊ ညနေပိုင်းတွင် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ တတိယအဖွဲ့ခွဲ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းမိရ် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ရှေ့မှောက်၌ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြင့် ပြစ်မှားခဲ့မိသော အပြစ်တို့ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါရန် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဝန်ချ တောင်းပန်ပါကြောင်း ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။ ထို့နေ့ ထိုအချိန်က တပည့်တော်မသည် စိတ်ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး ပြောမှား ဆိုမှား ရှိခဲ့ပါသည်ဘုရား။ အလားတူ အပြစ်မျိုးကို နောင်တွင် ပြုလုပ်ကျူးလွန်မည် မဟုတ်ပါကြောင်း ဝန်ခံကတိပြုပါသည် ဘုရား။

လျှိုပြင် သာသနာနွယ်ဝင် သီလရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများ
အားကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံသုံးပါးတို့ဖြင့် ပြစ်မှားပြောဆို
မိသော အပြစ်တို့ကိုလည်း သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြပါရန် စိတ်ရောကိုယ်ပါ
တောင်းပန် ဝန်ချကန်တော့ပါသည်ဘုရား။

(မသစ္စဝါဒီ) မသွဲ့သွဲ့ထွေး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်၊ BHO - ၀၀၈၉၄၀

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများ
ရှေ့မှောက်တွင်
မသစ္စဝါဒီခေါ် မသွဲ့သွဲ့ထွေး၏ ဝန်ချတောင်းပန်ကန်တော့ပွဲ၌
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီး
မိန့်ကြားတော်မူအပ်သော
သာရဏီယဩဝါဒကထာ

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးများနှင့်
နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမိရ်ဆရာတော်ကြီးများ၏ ရှေ့မှောက်၌
မသစ္စဝါဒီခေါ်မသွဲ့သွဲ့ထွေးက မိမိကျူးလွန်မိသောအပြစ်ကို အပြစ်
အားဖြင့် ရှုမြင်၍ အာယတိသံဝရ-စိတ်ထားဖြင့် ဝန်ချတောင်းပန်
ကန်တော့သည့်အတွက် ဆရာတော်ကြီးများက ကရုဏာရှေ့ထား
သနားသည်းခံတော်မူ ကြကာ မသစ္စဝါဒီခေါ်မသွဲ့သွဲ့ထွေး လွန်ကျူးမိ
သော ယင်းအပြစ်ကို လက်ခံခွင့်လွှတ်တော်မူကြသည်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း “ဝုဒ္ဓိ ဟေသာ မဟာရာဇ
အရိယဿ ဝိနယေ၊ ယော အစ္စယံ အစ္စယတော ဒိသ္မာ ယထာဓမ္မံ

ပဋိကရောတိ၊ အာယတိ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ-မင်းမြတ်၊ အပြစ်ကို အပြစ် အားဖြင့် ရှုမြင်၍ တရားတော်အား လျော်စွာ ကုစားသူ၊ နောင် အခါ စောင့်စည်းသူ၏ ကုစားမှု၊ စောင့်စည်းမှုသည် အရိယာ ဖြစ်သော ငါဘုရား၏ ဝိနည်းအဆုံးအမ၌ ကြီးပွားတိုးတက်ကြောင်း ဖြစ်၏”ဟု ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။

ပဌမသံဂါယနာတင်ပြီးရာအခါ၌ မထေရ်ကြီးများက အရှင် အာနန္ဒာအပေါ်၌-

- ၁။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ်တို့ဟူသည် အဘယ်သိက္ခာ ပုဒ် များပါနည်းဟု မြတ်စွာဘုရားကို မလျှောက်ထားလိုက် ခြင်း၊
- ၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ခြေဖြင့်နင်း၍ ချုပ် ခြင်း၊
- ၃။ မာတုဂါမများကို မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေခြင်း၊
- ၄။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က သိသာထင်ရှားသည့် အရိပ်နိမိတ်ကို ပြုပါလျက် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို အာယုကပ်ပတ်လုံး တည် နေတော်မူရန် မတောင်းပန်ခြင်း၊
- ၅။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ မာတုဂါမများ ရှင်ရဟန်း ပြုခွင့်ရအောင် တောင်းပန်ခြင်း-

ဟူသော ဤငါးချက်သည် သင့်အတွက် မကောင်းသော အပြုအမူ ဒုက္ကဋ် ဖြစ်သည်။ ထိုဒုက္ကဋ်ကို ဒေသနာ ကြားမည်ဟု အပြစ်တင်တော်မူကြ

သည်။ ထိုအခါ အရှင် အာနန္ဒာက “အရှင်ဘုရားတို့ မိန့်ကြားတော်မူ အပ်သော ဤအချက်ငါးချက်ကို မကောင်းသောအပြုအမူ ဒုက္ကဋ်ဟု တပည့်တော် မမြင်ပါ။ သို့သော်လည်း အရှင်မြတ်တို့အား ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ထိုမကောင်းသောအပြုအမူ - ဒုက္ကဋ်ဟူသည်ကို တပည့်တော်ဒေသနာကြားပါ၏ ဟု ဝန်ခံ လျှောက်ထားခဲ့ပေသည်။

သံဂါယနာတင်မထေရ်ကြီးများ အပြစ်တင်သည့်အချက် ငါးချက်တို့ကို မိမိအဖို့ အပြစ်ဟု မမြင်ပါသော်လည်း မထေရ်ကြီးများအား ရိုသေလေးစား ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် အပြစ်ဟု ဝန်ခံတော်မူ နိုင်သော အရှင်အာနန္ဒာ၏ သောဝစဿတာ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်းသည် လွန်စွာကြည်ညိုဖွယ်၊ အတုယူဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

မသစ္စဝါဒီခေါ် မသွဲ့သွဲ့ထွေးသည်လည်း သောဝစဿတာ ဂုဏ် နှင့် ပြည့်စုံသည့် သူတော်စင်ဖြစ်သည့်အလျောက် မိမိကျူးလွန် မိသော အပြစ်ကို အပြစ်ပဲဟုရှုမြင်၍ ဝန်ချတောင်းပန်ကန်တော့ခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့ အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ကန်တော့ခြင်းကြောင့် ဆရာတော်ကြီး များကလည်း ကရုဏာထားသနားသည်းခံ၍ မသစ္စဝါဒီခေါ် မသွဲ့သွဲ့ထွေး ၏ လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို လက်ခံခွင့်လွှတ်တော်မူခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နောင်အခါ ဤပြစ်မှု မျိုးကို မလွန်ကျူးမိအောင် သတိဆောင် လျက် အာယတိ သံဝရတရား လက်ကိုင်ထားကာ =ဝုဒ္ဓိဟေသာ အရိယဿ ဝိနယေ++ ဟူသော ဒေသနာတော်အရ မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာ တော်၌ ကြီးပွားတိုးတက်အောင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ် နိုင်ပါစေ၊ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်

အားထုတ်ပါလေဟု နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်
ကြီးများနှင့် နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဓိုရ် ဆရာတော် ကြီးများ၏
ကိုယ်စား ဘုန်းကြီးက သာရဏီယ ဩဝါဒစကား မြွက်ကြား
ချီးမြှင့်လိုက်သည်။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ

၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁၅ - ရက်၊

(၄-၈-၂၀၀၅) ကြာသပတေးနေ့တွင် ပြုလုပ်သော

မသစ္စဝါဒီ ခေါ် မသွဲ့သွဲ့ထွေး၏ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ပွဲသို့

ကြွရောက်တော်မူကြသော ဆရာတော်ကြီးများ

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများ

၁။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုမာရ ဥက္ကဋ္ဌ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု
အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက
မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၊ မကွေးမြို့၊
မကွေးတိုင်း။

၂။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကေသရ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ၊
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
အောင်မင်္ဂလာတိုက်သစ်၊ သရက်မြို့၊

၇။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လာဘိဝံသ အဖွဲ့ဝင်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ
ရွှေဘုံသာစာသင်တိုက်
အင်းလေးဒေသ၊ ညောင်ရွှေမြို့၊
ရှမ်းပြည်နယ်။

၈။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ မာနိတသီရိဘိဝံသ
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်
မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ မန္တလေးတိုင်း။

၉။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာ အဖွဲ့ဝင်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ
ဇေယျသုခဝါဆိုကျောင်း
မိုးညှင်းမြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

၁၀။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနိမလ
ဒွိပိဋကဓရ
ကျောက်ထုံးကြီးကျောင်း၊ ကသာမြို့၊
စစ်ကိုင်းတိုင်း။

၁၁။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသ
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းမရှိ အဖွဲ့အမှတ် (၁၃) ဆရာတော်ကြီးများ

၁၂။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဂန္ဓမာဘိဝံသ သဘာပတိ
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ
 နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်
 ဖက်ပင်အိုင် စာသင်တိုက်၊
 သယံဇာတကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

၁၃။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒာဘိဝံသ အဖွဲ့ဝင်
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
 နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်
 မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်
 ရန်ကုန်တိုင်း

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့.

မဟာနာယကကျောင်းတော်ကြီး၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ ရန်ကုန်မြို့.

တယ်လီဖုန်း ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်-၆၅၁၀၀၇
ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်-၆၆၁၀၀၆၊ ၆၆၁၇၄၆
အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်-၆၅၁၀၀၈
တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်-၆၆၀၈၀၄၊ ၆၆၄၁၅၇

ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ငယ်	-၆၆၁၀၀၅
သာသနာရေးရာအဖွဲ့ငယ်	-၆၆၀၇၉၉
ပညာရေးရာအဖွဲ့ငယ်	-၆၆၀၇၆၆၊ ၆၆၄၄၆၅

စာအမှတ်၊ ၁၀၀/၁၂ / (နိုင်-သီးခြား)/မဟာန-၀၅
ရက်စွဲ၊ ၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၆ ရက်

သို့

သစ္စဝါဒီ
ပေါက်စေတီကျောင်း
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း

အကြောင်းအရာ။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့
တင်သွင်းလာသော ဓမ္မ အဓမ္မမှုခင်းအတွက်
ရှင်းလင်းချက် သောဓနာလွှာ တောင်း
ခံခြင်း

ဘိက္ခုနီဝိနိစ္ဆယ

သိရီလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သော မသစ္စဝါဒီကို အဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒဟူ၍လည်းကောင်း၊ မသစ္စဝါဒပြောဆို ရေးသားသမျှတို့ကို အဓမ္မဝါဒ၊ အဝိနယဝါဒဟူ၍လည်းကောင်း ဝိနည်းဓမ္မကံအဓိကရုဏ်းမူခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ထုံး လုပ်နည်း၊ အပိုဒ်-၅၇ (င) နှင့်အညီ အရေးယူ အဆုံးအဖြတ်ပြုပေးပါရန် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ) မဟာဝိသုတာ ရာမ တိုက်၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းပါ စောဒကဆရာတော် (၃) ပါးတို့က နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ စောဒနာလွှာတင်သွင်းလာပါသည်။

၂။ သို့ဖြစ်ပါ၍ (၂၇-၁-၂၀၀၅) ကြာသပတေးနေ့၊ မွန်းလွဲ (၁)နာရီအချိန်တွင် ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ ဥတ္တရကုရုကျောင်းဆောင်အောက်ထပ်ညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးခန်းသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ထုတ်ယူပါရန်အကြောင်း ကြားပါသည်။

(ဘဒ္ဒန္တတေဇနိယ)
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ
တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်

မိတ္တူကို -

- သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန (ဝန်ကြီးရုံး)
- ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
- ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန
- တိုင်းသာသနာရေးမှူး၊ ရန်ကုန်တိုင်း
- မြို့နယ်သာသနာရေးမှူး၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်

